

Андрій
Процюк

Неореволюція.

Частина 6.

Адольф Гітлер. Останній
язичницький імператор.

Я є абсолютним езотеричним Гітлеристом
Генеєвського типу (так, бо попри те, що я безмежно
ціную робити Мігеля Серано й Савітрі Деві, однак
дозволю собі притримуватись власної системи
поглядів).

У моїй системі поглядів Гітлер є першим пророком
Генея, згідно його ідеї “Расового Бога”, а я є тим, хто
просто допоміг назвати того Бога, якого відкрив
Наш Führer.

Гітлер був пророком вічних Богів, пророком
Генеїзму. .

Абсолютний вогонь абсолютного пекла Сварога –
символ абсолютної війни.

За езотеричним Гітлеризмом майбутнє.

У цій же книжці я хотів зібрати якомога більше
доказів щодо того, що Третій Райх був повністю
Пост-язичницькою державою, й, разом з ним,
такий великий Германський син, як Адольф Гітлер,
був політеїстичним пантеїстом з певним впливом
язичницьких елементів, попри усі спроби певних
псевдоправих жидовірів розвіяти цю нетлінну
істину.

Ми повинні боротись з жидовством у всіх його
проявах, а з жидовірою, як головним досягненням
жидів за останні 2000 років, й поготів.

Уся жидовіра (як релігійна, так і жидомарксистська, жидонеомарксистська, тощо) повинна бути стертою з умів Нашої Генетичної Білої Расової сім'ї. Цей безжалісний жидовський вірус перетворив Нашу велику Генетичну Білу Расову сім'ю на покірних рабів, на відміну від їх вдоволених жидовських наглядачів, які бачать, як “релігія любові” перетворює колишніх хіппі у сучасну лівачню з їхніми (((live, love, laugh))) та рештою сучасних проявів того виродженства, яке дуже точно передбачав Ніцше, на кшталт вірнішого дотримання водянистих заповідей, на кшталт “пробачай ворогів, підстав другу щоку, не вбий”, які трансмутаційним чином перетворились у вино сп'янілого патогену під назвою “жидопацифізм” (буквально культ смерти з руною смерти), за якого Генетичні Білі Расові люди спокійно спостерігають за тим, як усілякі шимпанзе безопірно ґвалтують їхніх Генетичних Білих Расових жінок та ріжуть Генетичне Біле Расове населення, паралельно перетворюючи величну Генетичну Білу Расову Європу на гнітючий смітник.

релігійне жидстиянство перетворилось на політичне жидстиянство, в якому жидовіра та жидстиянська мораль тюхтійства реалізують

жидовський талмуд навіть без допомоги
жидовських церковних проповідей та решти
атрибутів рабів zog'у.

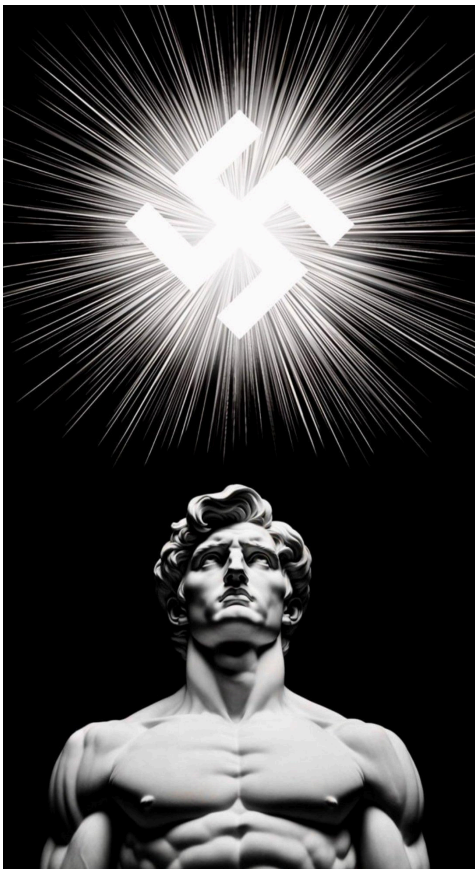
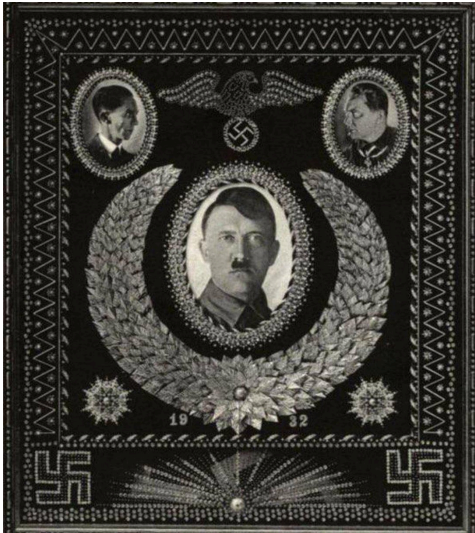
Зрештою, про те, до яких апокаліптичних наслідків
довела причина під назвою “жидстиянство”, писала
величезна кількість авторів, однак найповніше цю
тему розкрив відомий Німецький мислитель
Фрідріх Ніцше, якого сам Адольф Гітлер проголосив
“офіційним мислителем НС”.

У цій книзі я не розкриватиму постать самого
Ніцше, а натомість дам вам можливість дізнатись
про незвідані таємниці релігійних вірувань одного з
найвидатніших політиків всіх часів та імператора
Третього Райху – Адольфа Гітлера.

Я доведу в цій книжці справжню віру великого
Führera та справжню віру всього Третього Райху!
Sieg Heil! 88!

Слава Гітлеру-язичнику!

Адольтф Гітлер

Антижидовірські та язичницькі цитати з “Mein Kampf”

“Антисемітизм християн-соціалістів був заснований на релігійних, а не на расових причинах. Причина, за якої відбулась ця помилка, була тією ж самою, що і друга помилка. Однак було очевидно, що цей вид антисемітизму не надто турбував жидів. Якби діло дійшло до найгіршого, то всього кілька крапель хрещеної води змогли би рішити проблему, після чого жид міг би спокійно продовжити його справу і, в той же самий час, зберігати його жидівську сутність”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона) с. 130-132

“Бути «націоналістом» не наважувався ніхто навіть у Відні, щоб не впала земля з-під ніг. Сподівалися, що державу Габсбургів можна врятувати, тихо уникаючи націоналістичного питання, але ця політика привела ту державу до

загибелі. Ця ж політика також призвела до краху християнського соціалізму, оскільки цей рух втратив єдине джерело енергії, з якого політична партія може черпати необхідну рушійну силу. Рух став посміховиськом, як і багато його попередників.”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона), с. 147

“християнсько-соціальний рух мав лише туманну концепцію Німецького відродження, але він мав достатній вибір засобів для цього. християнські соціалісти розуміли значення соціального питання, але вони мали хибні ідеї в боротьбі з жидовством і не відчували сили націоналістичної ідеї.”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона) с.148

“Одним з трюків, винайдених жидами, є те, що вони зуміли контрабандно видати їхню державу за релігію і цим забезпечили терпиме ставлення з

боку Арійців, яким релігійна віротерпимість завжди була особливо властива.

На ділі релігія мойшея насправді є нічим іншим, як насправді доктриною збереження жидівського виду.”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона), с. 209

“Це призвело до абсолютно марного конфлікту між релігією та так званою точною наукою. У цьому конфлікті (наука проти релігії) перемога майже завжди буде на боці науки”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона), с. 323

“Життя є лише з цього світу, і його менталітет настільки ж чужий істинному духу християнства, яким він був і в заснованика цього нового віровчення 2000 років тому (тобто ісуса)”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона), с. 363

“І настане той час, коли люди знову вклоняться вищим Богам”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона), с.491

“Сьогодні можна шкодувати про те, що поява християнства ознаменувала появу першого духовного терору в набагато вільнішому стародавньому світі. Але не можна заперечувати той факт, що з тих пір світ був пронизаний і панував з такими видами примусу, в яких насильство може зламатись лише насильством, а терор – лише терором. Тільки опісля можна конструктивно створити новий стан. “

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона), с.509

“У той час, як протягом чотирьох з половиною років наші найвидатніші воїни жорстоко загинули на полях битв, наші найменш підготовлені бійці дивом зуміли врятуватися. На кожного героя, принесшого

найвищу жертву та піднятого сходами
Вальгалли, був зрадник, хитро ухилившись від
смерти в бою, щоб зайнятись менш корисними
вдома справами.”

Джерело : “Mein Kampf” (у перекладі Дальтона), с. 574

“Сьогодні кожен з Нас (Білих) може, звичайно,
виражати печаль з приводу того факту, що з появою
християнства вперше в стародавньому світі, перш
за все більш вільному, виник духовний терор.

Але факт залишається фактом.

Ніхто не може заперечувати, що з тих пір світ
потрапив у таке становище, коли насильство можна
зломити лише насильством, а терор – терором.

Тільки тоді конструктивною роботою можна
створити новий режим. Політичні партії схильні
йти на компроміси, але філософія цього ніколи не
робить. Політична партія схильна коригувати свої
вчення з метою зустрічі з опонентами, але
філософія проголошує власну непогрішимість.”

Джерело : “Mein Kampf” Vol. 2, с. 66

Мистецтво Адольфа Гітлера.

Поетика

Я часто

Суровыми ночами иду таинственной тропой,

Сокрытой в чаще леса к Дереву Вотана

Чтобы плести союз немой

И выдыхать Мистерию кровей

Трагедий Судеб нанося

Рдяным осколком раны *

Под одеялом тьмы ночной.

И все

Кто нас будил от наших снов

Ничтожны оказались этой ночью

Их души свет настиг в стальном огне

Свет разорвал тела их в клочья

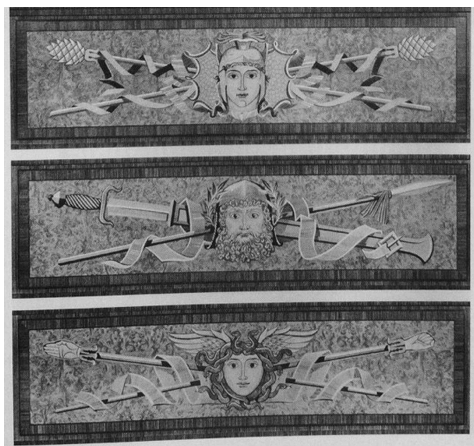
И блеклый блеск, укрывший пепел городов

Застыл навек во мгле

Как капли-слёзы сталагмитов.

И отделив
Фальшь Бренных от истины Достойных
Я ухватил зарницу всяких слов:
Что справедливость есть благо благородных
— Лишь им дарует Вотан свой покров.

Адольф Гитлер
В окопах Першої Світової, 1915-й рік.
Переклад є на WotanÜgend.

Дещо оффтоп, можливо, однак хотілось би
продемонструвати робочий стіл Адольфа Гітлера у
Новій Рейхсканцелярії у Берліні. На столі зображені

древні язичницькі Боги війни : Афіна, Арес та
Медуза.

Улюблена література Гітлера

Гітлер був знаним своєю безмежною любов'ю до читання. Подейкували, що він буквально читав книги цілими днями, збираючи кошти на них зі проданих картин.

Нагадаю, що бібліотека Гітлера налічувала до 16000 томів найрізноманітнішої літератури.

Гітлер був справжнім фанатиком читання, й це підтверджує величезна кількість дослідників його величної персони.

1) Ернст Шертель

Ернст Шертель

“Магія : історія, теорія, практика”

В цю книгу Адольф Гітлер вписав 66 анотацій.

Сам Шертель оголошує себе “демонічним” у магії, описуючи, по факту, практики язичників, на кшталт жертвоприношень та, в очевидь, самої магії. Взагалом, книга просякнута язичницьким містицизмом.

Наполегливо раджу всім з нею бодай ознайомитись, вона неперевершена.

2) Фрідріх Ніцше

Думаю, що не треба в стокотрий раз нагадувати головні ідеї Фрідріха Ніцше.

Самого Ніцше багато хто називає язичницьким мислителем, та й сам Ніцше неодноразово писав про це у своїх листуваннях.

Сам Ніцше навіть у мейнстрімі є відомим, спершу, своєю беззаперечною критикою жидовіри, беззаперечною язичницькою вітальністю (й сам Ніцше називав язичництво “природньою вірою”).

Геббельс цитує Гітлера :

"Only Nietzsche is an exception here. He proved in detail the absurdity of christianity. In two hundred years it will only remain a grotesque memory. We must gradually undermine it in all areas. Above all, among the younger generation."

«Тут тільки Ніцше є винятком. Він детально довів абсурдність християнства. Через двісті років воно залишиться лише гротескним спогадом. Ми повинні поступово підривати його в усіх сферах. Перш за все, серед молодого покоління».

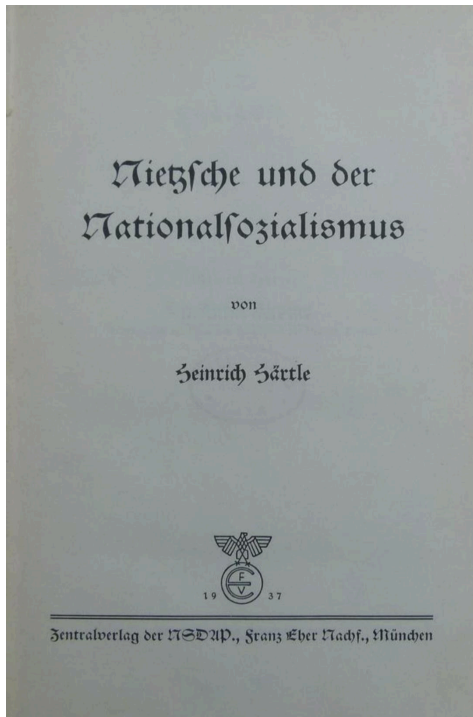
Джерело : “Tagebücher” Goebbels, 30 січня 1941-го с.
64

Вальтер Гевель цитує Гітлера :

"Nietzsche: More intuitive than purely analytical. Affirmation of the laws of nature and struggle. Positive instruction for use. Hence the real philosopher of National Socialism."

«Ніцше є більш інтуїтивним, ніж суто аналітичним. Є підтвердженням законів природи та боротьби. Є позитивною інструкція для використання. Так і вийшов справжній філософ Націонал-соціалізму.

Джерело : Walter Hewel's "diaries", 11.07.1941

Heinrich Härtle

“Nietzsche und der Nationalsozialismus”

Ну і, наостанок, книга зі списку офіційної літератури НСДАП, яка повністю вичерпно розкриває відношення НСДАП до Ніцше.

3) Артур Шопенгауер

Гітлер любив Шопенгауера, як антижидовірського мислителя, але повністю відкидав його депресивне світоприйняття.

Сам Шопенгауер був антижидовірським мислителем, попри те, що його плакі плакі були якраз ознакою того, наскільки сильно його вразило усвідомлення впливу жидовіри в сучасному світі.

"Nietzsche is the more realistic and more consistent one. He certainly sees the grief of the world and the human race, but he deduces from it the demand of the Superman (Übermensch), the demand for an elevated and intensified life. Thus Nietzsche is naturally much closer to our viewpoint than Schopenhauer, even though we may appreciate Schopenhauer in some matters."

«Ніцше є більш реалістичнішим і послідовнішим. Він, безумовно, бачить горе світу і людського роду, але він виводить з цього вимогу Надлюдини (Übermensch), вимогу піднесеного та безперервнішого, вітальнішого життя. Таким чином, Ніцше є природньо набагато ближчим до Нашої точки зору, ніж Шопенгауер, навіть з урахуванням того, що ми можемо приймати позицію Шопенгауера в деяких питаннях.»

Джерело : “Tagebücher” Goebbels, квітень-червень
1943-го

“According to Schopenhauer, christianity and syphilis
have made mankind unhappy and unfree.”

“За словами Шопенгауера, християнство і сифіліс
зробили людство нещасливим і невільним.”

Джерело : “Tagebücher” Goebbels, 8 квітня 1941-го, с.
235-240.

"I must add that the fanatical enormities perpetrated in
the name of religion are only to be put down to the
adherents of monotheistic creeds, that is, the jewish
faith and its two branches, christianity and islamism."

«Мушу зазначити, що фанатичні злочини, вчинені в ім'я релігії, можна приписати лише прихильникам монотеїстичних віровчень, тобто юдейської віри та двох її гілок — християнства та ісламізму».

Джерело : “religion : a dialogue, and other essays”
Arthur Schopenhauer с. 60

Мемуяри, спогади про **Гітлера-язичника від СС-івців**

"If in the course of such a monologue Hitler had pronounced a more negative judgment upon the church, Bormann would undoubtedly have taken from his jacket pocket one of the white cards he always carried with him. For he noted down all Hitler's remarks that seemed to him important; and there was hardly anything he wrote down more eagerly than deprecating comments on the church. At the time I assumed that he was gathering material for a biography of Hitler."

«Якби під час такого монологу Гітлер висловив більш негативне судження про церкву, то Борман, безсумнівно, дістав би з кишені свого піджака одну з білих карток, які він завжди носив із собою. Оскільки він записував усі зауваження Гітлера, які здавалися йому важливими; і навряд чи було щось, що він писав з більшим інтересом, ніж коментарі Фюрера про церкву, які, як я тоді припускав, він збирав у якості матеріалу для біографії Гітлера».

Джерело : Albert Speer «Inside the Third Reich» с. 95

Шпеєр цитує Гітлера :

"You see, it's been our misfortune to have the wrong religion.

Розумієте, нашим нещастям є неправильна релігія.

Why did it have to be christianity with its meekness and flabbiness?"

Чому нам випала доля мати християнство з його лагідністю та м'явистістю?"

Джерело: Albert Speer, "Inside the Third Reich", с. 96

"Once he told me: Look at the head of Zeus! What nobility and exaltation there are in those features! About communion: It is primitively religious to crush one's god with one's teeth. He held against gothic art that it symbolized everything dark and brain - beclouding."

— Alfred Rosenberg

«Одного разу він сказав мені: «Поглянь на голову Зевса! Яке благородство й піднесеність є в цих рисах! Щодо причастя ж: примітивно-релігійно розчавлювати свого бога зубами. Гітлер виступав проти готичного мистецтва, бо воно символізує все темне та те, що затьмарює мозок. »

— Альфред Розенберг

Джерело: “Memoirs” of Alfred Rosenberg с.90

"The NSDAP attack on the church showed me plainly the brutalization that would result if such an attack were to succeed."

«Напад NSDAP на церкву чітко продемонстрував мені жорстокість, до якої призведе такий напад, якщо такий напад вдасться».

Джерело: "Confessions of the Old Wizard" by Hjalmar Schacht с.326

"Hitler turned away from me and looked into the distance, his hands folded.

(Then she quotes Adolf Hitler):

And when the time is right, a new messiah will come – it doesn't have to be a christian, but the founder of a new religion that will change the world."

«Гітлер відвернувся від мене і подивився вдалину, склавши руки.

(Потім вона цитує Адольфа Гітлера):

І коли настане час, прийде новий месія – він буде не християнином, а засновником нової релігії, яка змінить світ».

Джерело: "Memoiren" by Leni Riefenstahl с. 291

"Hitler did not believe in a personal god. He believed only in the bond of blood between succeeding generations and in a vague conception of fate or providence. Nor did he believe in a life after death. In this connection he often quoted a sentence from the Edda, that remarkable collection of ancient Icelandic literature, which to him represented the profoundest Nordic wisdom: "All things will pass away, nothing will remain but death and the glory of deeds."

«Гітлер не вірив в особистого бога. Він вірив лише в кровний зв'язок між наступними поколіннями та в туманну концепцію долі чи провидіння. Він також не вірив у життя після смерти. У зв'язку з цим він часто цитував речення з Едди, цієї чудової збірки стародавньої Ісландської літератури, яка для нього представляла найглибшу Нордичну мудрість: «Все мине, нічого не залишиться, крім смерти та слави вчинків».

Джерело: "The labyrinth : memoirs of Walter Schellenberg, Hitler's chief of counterintelligence" с. 94

"Hitler's religion was the law of nature"

"Релігією Гітлера був закон природи"

Джерело : "He was my chief. The memoirs of Adolf Hitler's secretary by Christa Schroeder" с. 64

"If there was a pause in the talk and we were stuck for something to discuss, it was only necessary to mention any of the foregoing and Hitler was in his element. The church was always a favourite topic. Hitler had no affiliation. He considered the christian religion to be a hypocritical trap which had outlived its time."

«Якщо була пауза в розмові, і ми застрягали на чомусь, щоб обговорити, то варто було лише згадати будь-що з вищезазначеного, і Гітлер був у

своїй стихії. церква завжди була його улюбленою темою. Гітлер не мав жодної християнської приналежності. Він вважав, що християнська релігія — лицемірна пастка, яка пережила свій час».

Джерело :

“He was my chief. The memoirs of Adolf Hitler's secretary by Christa Schroeder” с. 64

“In our evening discussion with the boss the church plays a major role. It is a pity that you cannot be there. It is all so enlightening what the boss says when e.g. he explains that christianity with its lies and hypocrisy has held Western humanity back 2,000 years in its development – from the cultural standpoint. I really must start making notes afterwards about what the boss said, but the sessions last a ridiculously long time and one is by then – if not actually ready to drop – well at least so enervated and bereft of energy as to not feel like writing.”

“ У нашій вечірній дискусії з босом церква відіграє головну роль. Шкода, що ви не можете бути там. Це все так повчально, що говорить бос, коли, наприклад, він пояснює, що християнство з його брехнею та лицемірством затримало Захід на 2000 років у його розвитку – з культурної точки зору. Після цього мені справді потрібно почати робити нотатки про те, що сказав бос, але сеянси тривають надмірно довго, і на той час людина – якщо й не готова покинути занотовування – то принаймні буде настільки виснаженою і позбавленою енергії, що не відчуватиме бажання писати. »

Джерело : “He was my chief. The memoirs of Adolf Hitler's secretary by Christa Schroeder” с. 109-110

"In his speeches Hitler often mentioned the almighty and providence. But he personally was sharply hostile to christianity and the churches, although the party program came out for a “positive” christianity. In

private conversation he often remarked sarcastically, in reference to churches and priests, that there were some who “boasted of having a direct hook – up with god.” primitive christianity, he declared, was the “first jewish-communistic cell.” And he denied that the christian churches, in the course of their evolution, had developed any genuine moral foundation."

«У своїх промовах Гітлер часто згадував всевишнього і провидіння. Але особисто він різко вороже ставився до християнства і церков, хоча програма партії виступала за «позитивне» християнство. У приватній розмові він часто саркастично зауважував, посиляючись на церкви та священиків, що були деякі, хто «хвалився тим, що має прямі зв'язки з богом». Первісне християнство, за його словами, було «першим жидовсько-комуністичним осередком». І він заперечував, що християнські церкви в ході своєї еволюції виробили бодай будь-яку справжню моральну основу».

“The Hitler I knew: memoirs of the Third Reich's press chief by Otto Dietrich” с. 119–120

"On the other hand Hitler did not hold back the hotheads in the party, Himmler and especially Bormann, who incessantly attacked the churches. On the contrary, Hitler supported them and encouraged them by his private, violently antichurch remarks. In the early days he had to endure attacks on National Socialism by bishops and cardinals. He could take no measures against them without alienating some of his followers. But he threatened to take his revenge later on."

«З іншого боку, Гітлер не стримував гарячі голови в партії, Гімmlера і особливо Бормана, які безупинно нападали на церкви. Навпаки, Гітлер підтримував їх і заохочував своїми приватними, різко антицерковними зауваженнями. У перші дні йому доводилось терпіти нападки на Націонал-соціалізм з боку єпископів і кардиналів. Але він погрожував помститися їм пізніше».

"The Hitler I knew: memoirs of the Third Reich's press chief by Otto Dietrich" с. 120-121

"Hitler was convinced that christianity was outmoded and dying. He thought he could speed its death by systematic education of German youth. christianity would be replaced, he thought, by a new heroic, racial ideal of God."

«Гітлер був переконаним, що християнство застаріло і вмирає. Він думав, що зможе пришвидшити його смерть шляхом систематичної освіти Німецької молоді. На його думку, християнство буде замінено новим героїчним, расовим ідеалом Бога».

"The Hitler I knew: memoirs of the Third Reich's press chief by Otto Dietrich" с. 122

"During an early morning walk on good friday, I had a long conversation with my old friend tholens about whether christianity and National Socialism could be united. We both denied it. Whether our leadership was neglecting christianity or fighting against it. I claimed the latter. Whether something new is being offered

today in place of christian moral teachings. I argued that anyone who attacks the existing system must offer something new to fill the gap. Otherwise, the outwardly expanded Reich would be hollowed out from within, putting the entire structure at risk. The topic came to mind due to H. von Ribbentrop's audience with the pope, from which the minister only brought back the opinion that the catholic church would perish due to the popular beliefs of our time. Perhaps we — meaning he and I — would not live to see it, but the collapse was near. According to his report, Ribbentrop told the pope that the Germans, who would soon march against France and die in the process, would not do so with the words of christ and god on their lips, but with the words of Adolf Hitler. Ribbentrop found the pope remarkable and beyond the ordinary. As for the cardinals he saw, they gave him an impression of inadequacy. Anyone who is to share this judgement about the church's imminent end must have a clear understanding of what "worldview" means today in our context and what is to take the place of christian teaching. I had an opportunity to learn more about this when I attended a leadership meeting at the Reich Chancellery on 9.II.40 regarding the appointment of a representative to maintain the unity of the National

Socialist worldview. Within half an hour, there was not only no agreement between Rosenberg, Kerrl, Rust, etc., on the concept of a worldview, which each seemed to understand individually, but also a vicious dispute between the first two mentioned (regarding the relationship between worldview and religion). Goebbels untied the knot by saying that, since no agreement could be reached, they should instead discuss practical matters."

«Під час ранкової прогулянки у страсну п'ятницю я мав довгу розмову з моїм старим другом Толенсом про те, чи можна об'єднати християнство та Наційонал-соціалізм. Ми обидвоє це заперечували. Незалежно від того, чи нехтує наше керівництво християнством, чи бореться проти нього. Я стверджував, що воно бореться проти нього. Незалежно від того, чи пропонується сьогодні щось нове замість християнських моральних вчень, я стверджував, що кожен, хто атакує існуючу систему, повинен запропонувати щось нове, щоб заповнити прогалину.

Розширений назовні Райх був би випорожнений зсередини, що поставило би під загрозу всю структуру. Ця тема спала на думку через аудієнцію фон Ріббентропа з папою, з якої служитель лише дійшов висновку, що через це католицька церква загине. Можливо, ми — тобто він і я — не доживемо до цього, але крах був близький. Ріббентроп сказав папі, що Німці, які невдовзі рушили проти Франції і при цьому загинули, робили б це не зі словами Христа і Бога на вустах, а зі словами Адольфа Гітлера. Ріббентроп вважав папу видатним і незвичайним. Щодо кардиналів, яких він бачив, вони справляли на нього враження неадекватності. Будь-хто, хто хоче поділяти це судження про неминучий кінець церкви, повинен мати чітке розуміння того, що сьогодні означає «світогляд» у нашому контексті і що має замінити християнське вчення. Я мав нагоду дізнатися більше про це, коли був присутній на зустрічі керівництва в Райхсканцелярії 9.II.40 щодо призначення представника для підтримки єдності Націонал-соціалістичного світогляду. Протягом півгодинної розмови між Розенбергом, Керрлом, Рустом тощо не було не тільки згоди щодо концепції світогляду, яку, здавалося, кожен зрозумів окремо,

але й запеклої суперечки між першими двома. (щодо співвідношення світогляду та релігії). Геббельс розв'язав вузол, сказавши, що, оскільки не вдалося досягти згоди, вони повинні обговорити практичні питання».

Джерело : Ernst von Weizsäcker, “memoirs of Ernst von Weizsäcker”, с. 280

"In practice, things were very different. Hitler himself took care not to attack the churches openly. But he had from his youth been an enemy of the church; and without his tacit agreement the rigorous measures that were taken [against the churches] would hardly have been possible."

«На практиці все було зовсім инакше. Сам Гітлер дбав про те, щоб не нападати на церкви відкрито. Але він з юности був ворогом церкви; і без його

мовчазної згоди суворі заходи, які були вжиті [проти церков], навряд чи це було можливо».

Джерело : Ernst von Weizsäcker, “memoirs of Ernst von Weizsäcker, translation by John Andrews”, с. 281

"For [Hitler] him it was sufficient that the SS had no ties to a church. When Hitler and Mussolini were lunching alone on Obersalzberg one day, Hitler brought the talk round to the subject of religion. The conversation rambled in general terms over the question of the vatican and the church. Hitler pointed out that not only the Italian royal house was causing the Duce difficulties but also the church, which was why it was necessary for Mussolini to react and ‘explain things’ to the people. When the Duce shook his giant head lightly from side to side and asked by his stare how that was to be achieved in Italy, of all places, Hitler said to me in an aside: ‘Linge, do you go to church? How many men of my SS bodyguard and the Leibstandarte attend services?’ I told him the truth: ‘None, mein führer.’"

“Для нього (Гітлера) було достатньо того, що СС не було пов’язано з церквою. Коли Гітлер і Муссоліні одного дня обідали наодинці в Оберзальцберзі, Гітлер перевів розмову на тему релігії. Питанням Ватикану та церкви Гітлер підняв ту тему, що не тільки італійський королівський дім створює проблеми для Дуче, але й церква, тому що було необхідним для Муссоліні відрегувати і «пояснити ці речі» людям. Коли Дуче злегка похитав своєю гігантською головою з боку в бік і своїм поглядом запитав, мовляв, яким чином цього можна досягти в Італії, Гітлер покликав мене та запитав : «Лінге, ти ходиш до церкви? Скільки людей з моєї охорони СС і лейбштандартів відвідують служби?» Я сказав йому правду: «Жодного, мій фюрере.»”

Джерело: “With Hitler to the end: the memoir of Hitler's valet” by Heinz Linge с. 100

“I, Adolf Hitler, know that my un-christian Germanic SS-units with their general non-denominational belief

in God [i.e. Gottgläubig] can grasp their duty for their people (Volk) more clearly than those other soldiers who have been dumbed down by the catechism. [christian doctrine]"

«Я, Адольф Гітлер, знаю, що мої нехристиянські Німецькі підрозділи СС з їхньою загальною неконфесійною вірою в Бога [тобто їхнє Gottgläubig] можуть чіткіше усвідомити свій обов'язок перед своїм народом (Volk), ніж ті інші солдати, яких оглушив катехізис. [жидстиянське віровчення]"

Джерело : “Im Angesicht Des Galgens” by dr. Hans Frank с. 436

“With shameful cynicism the jewish priests read from the books of moses the promise that it shall be given to the jews by jehovah one day to rule over all the mankind: all peoples shall be subject to you, their kings shall serve you, their wealth, their work shall be thine!"

— Adolf Hitler

«З безсоромним цинізмом жишовські священики читали з книг мойшея обіцянку, згідно якої одного дня єгова дасть жидам можливість правити над усім людством: усі народи будуть підкорятися жидам, їхні царі будуть служити жидам, їхні багатства, їхня робота буде жишовською!»

— Адольф Гітлер

Джерело : "Hitler: Memoirs of a confidant by Otto Wagener" с.64-65

“By the end of the war, in any case, the nations and the economy had without exception become the major debtors of the jewish banks or were in their possession. Private citizens in large part held their war loans, which were either devalued or frozen. But the banks satisfied

themselves with their securities. The financial power of the jews was thus consolidated as never before. The promise of the old testament seemed to have reached fulfillment: 'All nations shall be subject to you, their kings shall serve you,' and so on. jewish power in the world appeared to have become unassailable, absolute, perfect."

— Adolf Hitler

«У будь-якому разі до кінця війни нації та економіка без винятку стали головними боржниками жидовських банків або перебували в їхньому володінні. Приватні громадяни здебільшого мали свої військові позики, які були або знеціненими, або замороженими. Але банки задовольнилися своїми цінними паперами. Таким чином фінансова влада жидів була зміцнена, як ніколи раніше. Здавалося, виповнилася обіцянка старого заповіту: «Усі народи будуть підкорятися жидам, їхні царі будуть служити жидам» і так далі. жидовська сила у світі стала неприступною, абсолютною, досконалою».

— Адольф Гітлер

“Hitler : memoirs of a confidant by Otto Wagener” c.187

“Of special interest in this regard is the development of the jews. They are one tribe of israel, according to the old testament, there were twelve tribes once. All the others disappeared from the world stage; only the tribe of judah survived. And we can say that in great measure it has retained its purity. Of course it lent elements of itself through admixture with other nations. Abroad, its members fell or rose among the others. But the core of the tribe of judah, which today is properly called ‘the jewish people’ may be the only people of our history and our mediterranean region that has remained pure. But the promise made to them [I.e to the jews] isn’t a religious matter at all; rather, it is a political promise, a completely worldly objective, the prophecy of a purely earthly seizure of power, beyond which there is nothing—not eternity, not something divine, not something exalted that might transcend this material seizure of power, raise itself beyond the goals of the tribe proper, and lead or develop mankind to a higher level. No, the promise only reads: ‘All nations shall be

subject to jews, their kings shall be jews servants!' It is the crassest form of materialism and the most despotic imperialism, encapsulating all the sadism of parasitic nomadism.

— Adolf Hitler

«Особливий інтерес у цьому відношенні становить розвиток жидів. вони є одним плем'ям ізраїльського народу. Згідно зі старим заповітом, колись їх нараховувалось дванадцять колін. Усі інші зникли зі світової сцени; вижило тільки плем'я jude. І можна сказати, що jude значною мірою зберегло свою чистоту. Звичайно, воно отримало нові елементи самоти через змішування з іншими націями. За кордоном її учасники падали чи піднімалися серед інших. Але ядро племені jude, яке сьогодні правильно називається «жидовським народом», може бути єдиним народом нашої історії та нашого середземноморського регіону, який залишився чистим. Але обіцянка, дана їм [тобто жидам], зовсім не є релігійною справою; скоріше це політична обіцянка, цілком мирська мета, пророцтво суто земного захоплення влади, за межами якого немає нічого — ні вічності, ні чогось

божественного, ні чогось піднесеного, що могло б вийти за межі цього матеріального захоплення влади, піднятися, виконати цілей їхнього племені та того, що не веде чи розвиває людство на вищий рівень. Ні, обіцянка лише звучить так: «Усі народи будуть підкорятися жидам, їхні королі — жидовськими слугами!» Це найненажерливіша форма матеріалізму і найдеспотичніший імперіялізм, який описує весь садизм паразитичного кочівництва.”

Джерело : “Hitler: Memoirs Of A Confidant by Otto Wagener” с.206

“Here we find clarification of how it was possible and how it came about that this tribe could keep itself racially pure. Through mooses and the men who recorded and transmitted the mosaic law, it preserved a set of rules for their lives and how to lead them. These regulations were a religion, which was strictly tailored to the nature of the race and which simply and clearly, without dogma and dubious rules of faith, objectively

and quite realistically contained whatever served the future and the self-assertion of the children of israel. The marriage laws of jewry are particularly clear-cut and strict. The jew has no need to use the term 'race.' For him, there is only the jew' and the 'non- jew.' moses calls the non-jew simply the alien. "

— Adolf Hitler

«Тут ми знаходимо роз'яснення щодо того, як це стало можливим і як сталося, що це плем'я змогло зберегти себе расово чистим. через мойшея та людей, які записали та передали мойшеев закон, він зберіг набір правил для їхнього життя та того, як ними керувати. Ці правила були релігією, яка була строго пристосована до природи раси і яка просто і ясно, без догм і сумнівних правил віри, об'єктивно і цілком реалістично містила все, що служило майбутньому і самоствердженню синів ізраїлю. Шлюбні закони жидов особливо чіткі та суворі. жиду немає потреби вживати термін «раса». Для нього існує лише жид і «нежид». мойшей називає не жида просто чужим».

— Адольф Гітлер

Джерело : "Hitler: Memoirs Of A Confidant by Otto Wagener" c. 206-207

"I have nothing against celebrating christmas. I even give high marks to the clever thinking of the roman church fathers, who did not abolish the most solemn holiday of the Nordic world, the day when the sun is at its lowest point and from that moment on begins to rise on the horizon. Instead, they moved the birth of christ to this day, turning a nature festival of the Old Germanic people into christ's day. By the way, this shows us that a high percentage of Germanic tribes were part of romans christendom and that Rome found it necessary to win them over in particular using this device"

"Now, why shouldn't our young people be led back to nature? After all, in nature, this turning point is a day that presents a truly momentous event: the vanquishing of the night, which has grown ever longer and darker, by the rebirth of daylight, awakening new hope, new life, new strength! And since today's elementary schools

already teach the motion of the planets and the causes of summer and winter, the midnight sun and the Yuletide festival are cosmic concepts already familiar to young people. But no one can say with certainty whether christ was or was not born on this particular day. At least, there is no mention in the bible of when and if he celebrated his birthday. And it is certain that he knew nothing of this christmas holiday."

"But we do not want to rob the church of its holy days. The mere fact that schools are closed on such days gives children much pleasure. But this does not prevent us from leading children, not into churches, ragnant with incense, but into the great outdoors, to show them the powerful workings of divine creation and make vivid to them the eternal rotation of the earth and the world and life, where the struggle against the powers of darkness is constantly repeated, culminating in the victory of the forces of light, which are creative, awakening a budding spring from frosty winter, bringing new joy in life, new life, and renewed creative forces"

— Adolf Hitler

«Я не маю нічого проти святкування різдва. Я навіть даю високу оцінку розумним думкам отців римської церкви, які не скасували найурочистіше свято Північного світу, себто день, коли сонце знаходиться на найнижчій точці і з цього моменту починає зростати до горизонту. Натомість вони перенесли народження христа на цей день, перетворивши фестиваль природи Давньогерманського народу на христовий день. Насправді, це показує, що високий відсоток Германських племен був частиною римського християнського світу і що Рим визнав за потрібне переманити їх, зокрема, використовуючи цей прийом».

«А тепер чому б не повернути нашу молодь до природи? Зрештою, у природі цей поворотний момент є днем, який представляє справді важливу подію: подолання ночі, яка ставала все довшою та темнішою, відродження денного світла, пробудження нової надії, нового життя, нової сили. А оскільки сьогоднішні початкові школи вже

навчають руху планет і причинам літа та зими, опівнічне сонце і свято Йоля – космічні поняття, які вже знайомі молоді, але ніхто не може з упевненістю стверджувати те, чи народився христос у цей чи не в цей конкретний день, принаймні, в біблії немає згадки про те, коли він святкував і чи святкував він його взагалі. І певно, що він нічого не знав про це різдвяне свято».

«Але ми не хочемо відбирати у церкви її святині. Сам факт, що школи в такі дні закриті, приносить дітям велике задоволення. Але це не заважає нам водити дітей не в церкви, запашні ладаном, а на відкрите повітря, щоб показати їм могутню роботу божественного творіння і наочно показати їм вічне обертання землі, світу та життя, де постійно повторюється боротьба з силами темряви, завершується перемогою сил світла, які є творчими, пробуджуючи від морозної зими розквітлу весну, приносячи нову радість життя, нове життя, оновлені творчі сили»

— Адольф Гітлер

Джерело : "Hitler: memoirs of a confidant" by Otto Wagener с. 278

"I recognized too late that there were too many faults in Adolf Hitler's character. He had no conception of basic christian ethics..."

"From the beginning I tried to find some way of making this clear to the head of the church in Austria, Cardinal Innitzer. I did not want to be suspected of advocating union with Germany until the Nazi attacks on the church ceased"

"The younger generation, divorced from the tenets of christianity, sought and found a substitute in Hitler and his programme"

"I told to Adolf Hitler, that he must come to terms with the church. Austria was a catholic country, and if the church was to be subjected to the sort of attacks it had

suffered in Germany, all this enthusiasm for the Anschluss would evaporate within a few weeks"

"I have often referred to the manner in which the church felt itself threatened by the National Socialist movement, and I constantly drew Hitler's attention to the dangers of such a policy"

"Hitler gradually drifted into the course set by those of his colleagues pledged to eradicate christianity. An agreement was also reached with the evangelical churches, but they presented a far less united front to the later intrigues and attacks of the party, and suffered even more ill-treatment than the catholics."

«Я занадто пізно зрозумів, що в характері Адольфа Гітлера було занадто багато недоліків. Він нічого не розумів навіть в основах християнської етики...»

«З самого початку я намагався знайти спосіб пояснити це голові церкви в Австрії, кардиналу інніцеру. Я не хотів, щоб мене запідозрили в підтримці союзу з Німеччиною, доки Нацисти не припинять напади на церкву».

«Молодше покоління, розлучене з догматами християнства, шукало і знайшло заміну в Гітлері та його програмі»

«Я сказав Адольфу Гітлеру, що він повинен порозумітися з церквою. Австрія була католицькою країною, і якби церква зазнала нападів, яких вона зазнала в Німеччині, весь цей ентузіазм щодо аншлюсу би випаруватися протягом кількох тижнів"

«Я часто говорив про те, як церква відчувала загрозу з боку Націонал-соціалістичного руху, і я постійно звертав увагу Гітлера на небезпеку такої політики».

«Гітлер поступово пішов на курс, встановлений його колегами, які обіцяли викорінити християнство. Було також досягнуто угоди з євангельськими церквами, але вони виступили набагато менш єдиним фронтом проти пізніших інтриг і нападок партії, і через погане поводження постраждали ще більше, ніж католики"

Джерело : “memoirs” by Franz von Papen

Записи про Гітлера-язичника в щоденниках

“At lunch with the Führer. He takes a harsh stand against the churches in front of Kerrl. He wants to enforce the primacy of the state at all costs. The churches must bow. Kerrl appears somewhat soft. And after the Führer's outburst, he is very depressed.”

«По обіді з Фюрером. Він займає жорстку позицію проти церков перед Керрлом. Він за всяку ціну хоче домогтися верховенства держави. церкви повинні вклонятися. Керрл виглядає дещо м'яким. А після суперечки з Фюрером він дуже пригнічений».

Джерело : “Tagebücher” Goebbels 14 січня 1937-го с.17

"Debate on the church question. churches must be left to themselves. A united protestant church is not in our interest at all. Kerrl is working in the wrong direction. He now wants to found a religious Arndt League in Wittenberg. What falls should be pushed, Mr. Kerrl! The Führer is rightly very skeptical about a church replacement. That will be the task of a future reformer, which the Führer certainly does not consider himself to be. He only wants to solve political problems. In any case, the fight with the churches is unavoidable, but it will certainly take a long time. Reich bishop Müller has not been of much use to us. But he has also been wronged by the rival clergy. It is best to stay out of all these questions, at least for the time being. It is just a pity that the Wehrmacht leadership is still very devout of the church. But what can they do? The soldier must have something to hold on to. And, as I said, there is no suitable replacement yet."

— Joseph Goebbels

«Дебати щодо церковного питання. церкви повинні бути надані самі собі. Об'єднана протестантська

церква зовсім не в наших інтересах. Керрль працює в неправильному напрямку. Тепер він хоче заснувати релігійну Лігу Арндта у Віттенберзі. Як ви низько впали, пане Керр! Пан Фюрер справедливо дуже скептично ставиться до заміни церкви. церкву замінить майбутній релігійний реформатор, ким Фюрер не хоче бути. У будь-якому випадку боротьба з церквами неминуча, але вона, безперечно, займе багато часу. Краще не втручатися в усі ці питання, однак шкода тільки, що керівництво Вермахту все ще дуже побожне. Але що ми можемо вдіяти? Солдати повинні за щось триматися, і, як я вже сказав, відповідної релігійної заміни поки що немає».

Джерело: “Tagebücher” Goebbels, 17 січня 1940 с.35

Геббельс цитує Гітлера:

“Only Nietzsche is an exception here. He proved in detail the absurdity of christianity. In two hundred years it will only remain a grotesque memory. We must

gradually undermine it in all areas. Above all, among the younger generation."

«Тут тільки Ніцше є винятком. Він повністю довів абсурдність християнства. Через двісті років воно залишиться лише гротескним спогадом. Ми повинні поступово руйнувати християнство в усіх його сферах. Перш за все, серед молодого покоління».

Джерело : "Tagebücher" Goebbels 30 січня 1941-го с.64

"christianity has so entangled our entire public life that it can only be gradually removed with the greatest difficulty. I don't want to do anything about it now, even during the war; these are all problems that we will have to deal with after the war."

«християнство так заплутало все наше суспільне життя, що його можна лише поступово позбутися з великими труднощами. Я не хочу нічого з цим

робити зараз, навіть під час війни; це все проблеми, з якими нам доведеться мати справу після війни. ”

Джерело : “Tagebücher” Goebbels, 21 листопада 1941-го, с.99

“christianity is idealistically dressed up bolshevism.”

“християнство є ідеалістично одягненим більшовизмом».

Джерело : “Tagebücher” Goebbels, 19 травня 1935-го, с.234

"The Führer forbids a bombardment of Athens. This is right and noble of him. Rome and Athens are mecca for him. He very much regrets having to fight the Greeks. The Führer is a man completely oriented towards antiquity. He hates christianity because it has crippled all noble humanity. According to Schopenhauer, christianity and syphilis have made mankind unhappy and unfree. What a difference between a benevolent and wise smiling Zeus and a pain-distorted crucified

christ. Even the view of God itself is much more noble and human among the ancient peoples than in christianity. What a difference between a gloomy cathedral and a bright, free ancient temple. He describes life in ancient Rome: clarity, grandeur, monumentality. The greatest republic in history. We would probably not experience any disappointment, he thinks, if we were now suddenly transported to this ancient eternal city. The Führer has no relationship at all with the gothic. He hates the gloom and the blurred mysticism. He wants clarity, brightness, beauty. This is also the life ideal of our time. There the leader is a completely modern man."

«Фюрер забороняє бомбардувати Афіни. Це правильно і благородно з його боку. Рим і Афіни — є меккою для нього. Він дуже шкодує, що йому довелося битися з Греками. Фюрер — людина, повністю орієнтована на античність. Він ненавидить християнство, тому що воно скалічило все благородне в людстві. За словами Шопенгауера, християнство і сифіліс зробили людство нещасливим. Яка ж насправді різниця між доброзичливим і мудрим усміхненим Зевсом і

спотвореним болем розіп'ятим христом. Він описує життя в Стародавньому Римі: зрозуміле, величне, монументальне.

Й собі уявляю, якби ми раптом перенеслися в це стародавнє вічне місто. Фюрер ненавидить похмурість і розмиту містику. Це також життєвий ідеал нашого часу. Там керівник — є цілком сучасною людиною.»

Джерело : "Tagebücher" Goebbels, 8 квітня 1941-го, с. 235-240.

"The idiocy of the christian doctrine of salvation is for our time completely unusable. Nonetheless there are scholars, educated people, and men in high positions in public life, who hang on to it as on to a childhood faith. That even today one views the christian doctrine of salvation as giving direction through a difficult life is completely incomprehensible."

«ідейотизм християнської доктрини спасіння є абсолютно непридатним для нашого часу. Тим не менш, є вчені, освічені люди та люди на високих

посадах у суспільному житті, які тримаються її, як дитячої віри. Втім, навіть станом на сьогодні, християнське вчення про спасіння як про спрямування через важке життя є абсолютно незрозумілим».

Джерело : “Tagebücher”, 12 березня 1943-го, с. 259

"Long debates about the vatican and christianity. The Führer is the fiercest opponent of the whole spell, but he still forbids me to leave the church. For tactical reasons. And for such nonsense I have been paying my church taxes for over a decade now. That is what hurts me the most."

"Довго сперечались про ватикан і християнство. Фюрер – найзапекліший супротивник усього цього, але він все одно забороняє мені виходити з церкви. З тактичних міркувань. І через такі дурниці я вже більше десяти років плачу свої церковні податки. Це мені найбільше болять».

Джерело : “Tagebücher” Goebbels 29 квітня 1941-го с.
306-308

"The Führer says he is sorry to have to fight against the Greeks, for there is still a memory of the old Hellenic civilization hovering in his mind. Never will a bomb be dropped on Athens! In the context of assessing the superb Augustan exhibition in Rome, the Führer spoke admiringly of this ancient Rome. Apart from a few things related to steel and iron, we have not progressed much further, he said. In terms of sanitation, Rome was far ahead of us. Even in decline it was still magnificent, and one can understand that the young Teutons were overwhelmed by the sight of it. And in the end, each era shapes its God in accordance with its nature. If one looks at the majestic head of Zeus-Jupiter and then at the agonized christ, only then does one appreciate the complete difference. How free and lighthearted the ancient world seems in contrast to the Inquisition, the burnings of witches and heretics. Only since 200 years ago did people begin to breathe somewhat easily again. It is certainly (following Schopenhauer?) correct that the ancient world was unacquainted with two evils: Christianity and syphilis."

«Фюрер каже, що йому шкода, що він змушений воювати проти Греків, оскільки в його пам'яті все ще виринає пам'ять про стару Еллінську цивілізацію. Ніколи Третій Райх не скине бомби на Афіни! У контексті оцінки чудової виставки Августа в Римі, Фюрер із захопленням відгукувався про цей стародавній Рим. Якщо не враховувати деякі речі, пов'язані зі сталлю та залізом, то ми не далеко відійшли від часів Риму – сказав він. Навіть у занепаді Рим був чудовим, і можна зрозуміти, що молоді тевтонці були приголомшені його виглядом. Зрештою, кожна епоха формує свого Бога. Дивлячись на величну голову Зевса-Юпітера, а потім на стражденного Христа, тільки тоді можна зрозуміти, наскільки вільним і безтурботним здається стародавній світ на відміну від інквізиції, спалення відьом і єретиків. Лише 200 років тому люди знову почали легко дихати. Звичайно (слідуючи за Шопенгауером?), стародавній світ не знав двох зол: християнства та сифілісу.

Джерело: “Tagebücher” Goebbels, с. 531-533

"The Führer thinks christianity is ripe for destruction. It may take a long time, but it is coming."

— Joseph Goebbels, Diary entry 5 January 1937

«Фюрер вважає, що християнство дозріло до знищення. Це може зайняти багато часу, але це станеться».

— Йозеф Геббельс, запис у щоденнику 5 січня 1937 року

Джерело : "Tagebücher" Goebbels с.1026.

"The Führer is deeply religious but utterly anti-christian. He sees in christianity a symptom of deterioration. With justification. It is an offshoot of the jewish race. One sees that also in the similarity of religious rites. Both have absolutely no relationship to animals and will ultimately die out because of that"

— Joseph Goebbels, Diary entry 29 December 1939

Фюрер є глибоко релігійною, але абсолютно антихристиянською людиною. Він бачить у християнстві симптом занепаду Європи. Обґрунтовано. Це відгалуження жидовської раси. Це видно також у подібності релігійних обрядів. Обидвоє не мають абсолютно ніякого відношення до тварин і зрештою вимруть через це».

— Йозеф Геббельс, запис у щоденнику 29 грудня 1939 року

Джерело: "Tagebücher" Goebbels с.1369

"The Führer hates christianity, because it has crippled all that is noble in humanity. According to Schopenhauer, christianity and syphilis have made humanity unhappy and unfree. What a difference between the benevolent, smiling Zeus and the pain-wracked, crucified christ. What a difference between a gloomy cathedral and a light, airy ancient temple. The Führer cannot relate to the gothic mind. He hates gloom and brooding mysticism. He wants clarity, light, beauty. And these are the ideals of life in our time."

— Joseph Goebbels, Diary entry on 8 April 1941

«Фюрер ненавидить християнство, тому що воно скалічило все благородне в людстві. За словами Шопенгауера, християнство і сифіліс зробили людство нещасливим і невільним. Яка різниця між доброзичливим, усміхненим Зевсом і змученим болем, розп'ятим христом. Яка різниця між похмурим, готичним собором і світлим, повітряним античним собором. Фюрер не має готичного розуму. Він ненавидить похмурість і задумливу містику. Він хоче ясности, світла, краси.

— Йозеф Геббельс, запис у щоденнику 8 квітня 1941 року

Джерело: "Tagebücher" Goebbels, с.1557

"The Tannenberg Memorial has now become one of those centers that I spoke of in "Myth" as a necessity, as a replacement for crucifixes and marian columns. Hitler's last cry: "Dead general, go now to Valhalla!" was understood everywhere, especially by the church,

which was immortally disgraced by the speech of its field bishop. The man thought we were so well together and showered us with bible quotations, claimed that the old soldier's saying was "pray and work," and hopped like a flea from one poor thought to the next without any connection. There was general head shaking in our ranks, but everyone else was horrified too. The Reich bishop later went around and muttered apologies everywhere.

"The nation no longer wants to hear this gibberish of psalms, "prophets," etc. ..."

— Alfred Rosenberg, Diary entry for; August 19, 1934

"Меморіал Танненбергу став одним із тих центрів, про які я говорив у "Міті" як про необхідність, себто як про заміну розп'яттям і колонам марії. Нещодавній викрик Гітлера: "Мертвий генерал, іди зараз у Валгаллу!" був зрозумілий всюди, особливо церквою, яка була безсмертно зганьблена промовою свого польового єпископа. Той чоловік думав, що нам так добре разом, і засипував нас біблійними

цитатами, стверджуючи, що старий солдатський склад повторював вислів: «молись і працюй», і стрибав, як блоха, від однієї бідної думки до іншої без жодного зв'язку, але вся публіка також була нажахана цьому.

“Нація більше не хоче чути цю тарабарщину.
"пророки" тощо...”

Джерело : “Tagebücher” Alfred Rosenberg 19 серпня
1934 року

"the entire youth of the movement swears by me, the SS, with the peasant leadership, is educating its men in an openly Germanic, i.e. anti-christian way, the PO schools are also clearly growing up on the "myth", the churches are drying up. Only the way of life itself has not yet been firmly shaped, but this is growing organically out of the Hitler Youth. After 10 years, the time may be ripe for a reformer who will reoccupy the

church buildings and give them the heroic character of our time. In other words, I imagine that the often hideous, distorted late gothic carvings as symbols of devotion will disappear from the interior of the church and go to the museum."

«Вся молодь руху клянеться мені, що СС зі селянським керівництвом виховує своїх чоловіків у відверто Німецький, тобто антихристиянський спосіб, школи РО також явно виростають на «Міті» (20-го сторіччя, в очевидь), церкви спустошені. Лише сам спосіб життя ще не сформувався, але він органічно виростає з Гітлерюгенду. Можливо, настав час для реформатора, який займе місце церковних будівлей і надасть їм героїчного характеру нашого часу. Іншими словами, я уявляю, що часто огидна, спотворена пізньоготична різьба як символ відданости зникне з інтер'єру церкви і піде до музеїв».

Джерело : "Tagebücher" Alfred Rosenberg, 19 серпня 1934 року

“Back from the Reichsparteitag in Hohenlychen. Endured these days better than I feared. The party congress was the most cohesive of all those held so far; the Führer was happy and once again full of energy. My speech at the cultural conference officially took a few more steps forward in the ideological assertion. The passage that the ideological beliefs of the past are to be revered aesthetically has been understood. The fact that Nietzsche, Wagner and Lagarde also officially acted as prophets will be understood. The Führer's great speech was then also interpreted as a confirmation of my much-feared struggle, especially the decisive passage that a christian age would have a christian art, but a National Socialist age would have a National Socialist art! This clearly expressed the replacement of one age by another.”

«Повернувся з Reichsparteitag у Гогенліхені. Переніс ці дні краще, ніж я очікував. Партійний з'їзд був найбільш згуртованим з усіх, що відбулися досі;

Фюрер був щасливим і знову сповненим енергії.
Моя промова на культурній конференції офіційно
просунула дискусію на ще кілька кроків уперед у
тому, що ідейологічні переконання слід розуміти
естетично. Той факт, що Ніцше, Вагнер і Лагард
також офіційно діяли як пророки – буде зрозумілим.
Велику промову Фюрера тоді також інтерпретували,
як підтвердження моєї боротьби, якої я дуже
боявся, особливо щодо вирішального уривку
Фюрера про те, що християнська епоха матиме
християнське мистецтво, але
Націонал-соціалістична епоха матиме
Націонал-соціалістичне мистецтво! Це чітко
виражало заміну однієї епохи іншою».

Джерело : “Tagebücher”, 17 вересня 1936-го с. 14.

"A few days ago, when I was having lunch with the
Führer again after my birthday – it was the 13th – the
question of ecclesiastical matters came up during the
meal. Kerrl, who was present, took the opportunity to
make a complaint against gauleiter roever in front of

the whole table about the crucifix decree (supported by Dr. G.). The Führer waved it off: 'In a major conflict, tactical errors could of course occur. The great struggle for the absolute supremacy of the state over the church would continue, we would have to continue the struggle of the great emperors against the popes and would end it.'

«Кілька днів тому, коли я знову обідав із фюрером після мого дня народження — це було 13 числа — під час трапези виникло питання про церковні справи. Керр, який був присутній, скористався нагодою, щоб поскаржитись на гауляйтера Ровера перед усім столом щодо указу про розп'яття (підтриманий доктором Г.). Гітлер відмахнувся: «У вагомому конфлікті, тактичні помилки, звичайно, могли статися. Велика боротьба за абсолютне панування держави над церквою тривала б, ми повинні були б продовжити боротьбу великих імператорів проти пап і покінчили би з усім цим».

Джерело : “Tagebücher” Rosenberg 14 січня 1937-го

"All churches, the whole of christendom is incapable of fighting bolshevism; a new worldview of National Socialism must do it."

— Adolf Hitler

«Усі церкви, увесь християнський світ нездатний боротися з більшовизмом; Націонал-соціалізм повинен це зробити».

— Адольф Гітлер

Джерело: "Tagebücher" Rosenberg, 22 листопада 1936, с.115

"Here, Bormann is very active in initiating monastery confiscations, supporting church legislation in the new Reich districts, etc. Recently he sent out a circular to the gauleiters about christianity and the National

Socialist movement, which compiled various statements made by Führer in unstylized form during table discussions"

«Тут Борман дуже активно ініціює конфіскації монастирів, підтримує церковне законодавство в нових округах Рейху тощо. Нещодавно він розіслав гауляйтерам циркуляр про християнство та Націонал-соціалістичний рух, який складав різні заяви фюрера в нестилізованій формі під час дискусій. ».

Джерело : "Tagebücher" Rosenberg 1 вересня 1941-го с. 118

"Hitler had visited his SS divisions, he said, where there were no christian swindle, they were calm and knew what they had to do. We would never be able to fathom the meaning of life and the world, all microscopes would not provide us with the solution, only a few would expand our insights. But if there is a God, then we have a duty to develop the abilities given to us. We can be wrong, but we cannot be hypocritical or lie. This christian hypocrisy would now be coming to an end, in

a process of rejecting everything rotten, a recovery would begin."

«Гітлер відвідав свої дивізії СС й пізніше відзначав, що там, де не було християнського шахрайства, вони були спокійними і знали, що вони повинні робити. Ми ніколи не зможемо зрозуміти сенс життя і світу, й навіть усі мікроскопи світу не пояснять нам, що потрібно робити, оскільки лише обрані зможуть отримати для цього необхідні провидіння.

Але якщо Бог існує, то ми повинні розвивати надані нам здібності. Ми можемо помилятися, але ми не можемо лицемірити чи брехати. Зараз це християнське лицемірство підійшло б до кінця, у процесі відкидання всього гнилого почалося б відновлення».

Джерело : "Tagebücher" Rosenberg, 14.12.41. с.122

"The teaching of christianity is against the omnipotence of Nature. The glorification of the weak, the sick, the crippled, the simple-minded."

— Adolf Hitler

«християнське вчення суперечить всемогутності Природи. Прославляння слабких, хворих, калік, простодушних.»

– Adolf Hitler

Джерело: Walther Hewel's "diary", 8 червня 1941-го

"Führer at the table: christianity is rebellion against creation. It is the reversal of all natural laws, which, even in the smallest process of fertilization, are based on struggle and selection of the best."

«Фюрер за столом: християнство — це повстання проти творіння. Це відміна всіх природних законів, які, навіть у найменшому процесі запліднення, базуються на боротьбі та відборі найкращих».

Джерело : Walter Hewel's "diary", 10 жовтня 1941-го.

Вальтер Гевель цитує Гітлера :

"Nietzsche: More intuitive than purely analytical. Affirmation of the laws of nature and struggle. Positive instruction for use. Hence the real philosopher of National Socialism."

«Ніцше: є більш інтуїтивним, ніж суто аналітичним. Підтверджує закони природи та боротьби. Є позитивною інструкцією для використання. Отже, є справжнім філософом Націонал-соціалізму».

Джерело : Walter Hewel's "diaries" 11.07.1941.

— Адольф Гітлер

"It was surprising for me that Hitler openly described christianity before this committee as what it is, namely the worldview of the subhuman."

«Для мене було дивно, що Гітлер відкрито описав християнство перед цим комітетом як те, чим воно є насправді, а саме як світогляд недолюдини».

Джерело : Walter Darre's "Tagebücher" с. 34

Погляди решти найважливіших діячів Третього Райху

Генріх Гіммлер

Генріх Гіммлер відомий заснуванням та управлінням відомої дослідницької організації “Аненербе”, пошуком Граалю та, узагальнюючи, пошуком вічності Арійського міту.

Особистий стілець Генріха Гіммлера.
На ньому ми можемо помітити неймовірно велику кількість язичницької символіки та дві великі

літери “Н” (які, в очевидь, і позначають великого
Генріха Гімmlера –
Heinrich Himmler)

Вестибюль офісів СС-Аненербе в Берліні.
Ірмінсульт – Германський язичницький символ – на
вході.

Унікальне видання книги Генріха Гімmlера “Das
Ahnenerbe”, подароване Адольфу Гітлеру на честь
його 50-річчя.

Книга, як можна зрозуміти з назви, підсумовує всі головні відкриття “Аненербе” за увесь час їхніх досліджень.

На обкладинці книги ми можемо помітити той самий славнозвісний “Ірмінскуль” – священне древо Саксів-язичників.

Ірмінскуль взагалі був головним символом Аненербе.

Націонал-соціалісти багато випускали всіляких сувенірів.

Ось тарілля з черговим Ірмінсулем (з руною Одаль зверху), який випускали “Аненербе”

Ось, до речі, подарунковий бокс особисто для членів “Аненербе” з приводу свята Йолу.

Ще одна така подарункова коробка.

"Himmler listened calmly and then asked: "Do you always form your judgements so hastily, Frau Hanna?"

He brought an arm-chair for me and seated himself directly opposite.

"What exactly do you find in my name to alarm you?"

"I hardly know where to start," I replied. "For one thing, how can you bring yourself to try and root out of men's hearts their most sacred beliefs when you have nothing remotely comparable in worth to replace them?"

For reply, Himmler delivered a sharp attack on the plausibility on the christian doctrine, showing an intimate knowledge of the bible and supporting his arguments with many unfamiliar examples, of which I lacked sufficient knowledge to be able to refute him."

"In our family, we had always avoided mentioning the name of Himmler: my mother saw in him the adversary of christianity and he could therefore have nothing in common with us."

«Гіммлер спокійно вислухав, а потім запитав: «Ви завжди так поспішно формуєте свої судження, фрау Ганна?»»

Він приніс мені крісло і сів прямо навпроти.

«Що саме ви знаходите в моєму імені, що вас насторожує?»»

«Навряд чи знаю, з чого почати», — відповів я. «З одного боку, як ти можеш змусити себе намагатися

викорінити з людських сердець їхні найсвятіші переконання, коли у тебе немає нічого хоч віддалено порівнянного за вартістю, щоб замінити їх?»

У відповідь Гіммлер різко напав на правдоподібність християнської доктрини, продемонструвавши глибоке знання біблії та підкріпивши свої аргументи багатьма незнайомими прикладами, про які мені бракувало достатнього знання, щоб мати можливість його спростувати»

«У нашій родині ми завжди уникали згадувати ім'я Гіммлера: моя мати бачила в ньому противника християнства, і тому він не міг мати з нами нічого спільного».

Джерело: "The sky my kingdom: Memoirs of the famous German World War II test pilot" by Hanna Reitsch c.190–191

"...But the idea of reincarnation in a larger family proves that the Germanic peoples did believe in reincarnation and made it a part of their religion. Nor am I alone in

my belief in reincarnation. A number of great men have shared it."

— Heinrich Himmler

«...Але ідея реінкарнації у великій родині доводить, що німецькі народи справді вірили в реінкарнацію та зробили її частиною своєї релігії. Я не самотній у власній вірі у реінкарнацію
Кілька великих людей поділяли це."

— Генріх Гіммлер

Джерело: "The Kersten memoirs", 1940-1945 с.154

"...Himmler, once said to my [Weizsacker's] wife:

"We shall not rest until we have not rooted up with christianity."

«...Гіммлер якось сказав моїй [Вайцзеккерівій] дружині:

“Ми не заспокоїмось, доки не викоринимо християнство».

Джерело: “Memoirs” of Ernst Von Weizsacker c.280

"Himmler and Bormann, for example, often turned the Führer's table remarks [i.e. Table Talks], which he occasionally dropped, into "big concrete orders" or used them to obtain authority for their actions. A very impressive example was the "Bormann decree", which contained the sentence: "christianity is not compatible with National Socialism"

«Гіммлер і Борман, наприклад, часто перетворювали застільні зауваження фюрера [тобто застільні розмови], які він час від часу пропускав, у «великі конкретні накази» або використовували їх, щоб отримати авторитет для своїх дій. Дуже вражаючим прикладом був «декрет Бормана», який містив речення: «християнство не сумісне з Націонал-соціалізмом»

Джерело : “Im Angesicht Des Galgens” by Hans Frank

"Then you do believe in survival after death?" I asked Himmler

"That's a very delicate question," he replied. "Obviously everything does not end with death, as the materialists assert. But it's very hard to imagine what form such survival will take. Certainly I don't believe what the catholic church teaches, either that we go to hell or rejoice with the angels in heaven once we've passed through purgatory. That's a very primitive outlook, not worth discussing. I've often wondered how a modern man can believe anything of that sort, but never been able to understand it."

— Тоді ти віриш у виживання після смерти? —
запитав я Гімлера

«Це дуже делікатне питання», — відповів він.
«Очевидно, що все не закінчується смертю, як стверджують матеріялісти. Але дуже важко уявити, яку форму матиме таке виживання. Звичайно, я не вірю в те, чого вчить католицька церква, ні те, що ми йдемо в пекло, ні радіємо з ангелами на небесах, як тільки ми пройшли через чистилище. Це дуже

примітивна перспектива, яка не варта обговорення. Я часто дивувався, як сучасна людина може повірити у щось подібне, але ніколи не міг цього зрозуміти».

Джерело: "The Kersten memoirs", 1940-1945 by Felix Kersten c.150

"At dinner Heinrich Himmler speak of a subject, which was a hobbyhorse of his: in a lively manner, he described to me the result of researches in German witchcraft trials. He said it was monstrous that thousands had been burned during the middle ages. So much good German blood had been stupidly destroyed. From this he began an attack on the catholic church, and at the same time on calvin; before I had caught up with all this he was discussing the spanish inquisition and the essential nature of primitive christianity."

«Під час обіду Генріх Гіммлер говорив про тему, яка була його захопленням: у жвавій манері він описав мені результати досліджень у німецьких судових процесах щодо чаклунства. Він сказав, що це було

жахливо, що тисячі були затриманими. Стільки доброї Німецької Крови було тупо знищено. Після цього він почав напад на католицьку церкву, і разом з тим і на кальвінську ; перш ніж я усвідомив усе це, він обговорював іспанську інквізицію та сутність примітивного християнства».

Джерело : Walter Schellenberg, "the Memoir's of Hitler's secret service", с. 304-305.

"A final example is the Runic alphabet, the mother of all writing symbols for probably most folks. The earliest ancestors of the Aryan/German folk consciously conceived and created it. We still have a few specimens from prehistory thought to have been devoured by nature, namely the cliff writing. We know Karl the Frank collected countless other writings, but his jewized son Ludwig the Pious in union with an intolerant church burned them almost without exception."

«Останній приклад — рунічний алфавіт, матір усіх символів письма для, ймовірно, більшості людей. Найдавніші предки Арійського/ Німецького народу свідомо задумали та створили його. Ми все ще маємо кілька зразків із доісторичних часів, які, як вважають дослідники, були з'їдені природою, а саме письмо, бо ж відомо, що Карл Франк зібрав незліченну кількість інших творів, але його жидовський син Людвіг в союзі з нетолерантною церквою спалили їх майже без винятку».

Джерело: “Die Schutzstaffel als antibolschewistische Kampforganisation“
by Henrich Himmler.

"The bible gives us one of the historical examples of the radical annihilation of an Aryan folk by bolshevik-jewish methods. Read this a part of jewish history where it is written that the jews were distributed among the Persians, in all cities and villages and in the capitol Sufa. The Aryan Persians recognized the danger posed by these jews. The will to solve the jewish question in Persia was personified by minister

Haman. The king, who the bible calls Ahasveros but who was really Xeres, was separated from his Persian wife Basthi by the extremely clever intrigue of the court jews. The king was influenced by jewish girls, especially by the jewish harlot esther."

«біблія дає нам один з історичних прикладів радикального знищення Арійського народу більшовицько-жидовськими методами. Прочитайте цю частину жидовської історії, де написано, що жиди були розподіленими між Персами, по всіх містах і селах і в столиці Суфа визнали небезпеку, яку представляє жидовське питання в Персії. Цар, якого біблія називає ахасвером, але який насправді був ксересом, був розлучений зі своєю перською дружиною Басті завдяки надзвичайно спритним інтригам придворних жидів. На царя вплинули жидовські дівчата, особливо жидовська повія естер».

Альфред Розенберг

Альфред Розенберг є одним з найвідомішим ідейологів Третього Райху.

Альфред Розенберг є особливо відомим своєю роботою, названою “мітом 20-го сторіччя”, яка наразі є, мабуть, другою найпопулярнішою книгою часів Третього Райху після “Mein Kampf”.

Ось кілька антижидовірських та язичницьких цитат з неї:

“Свого часу такою кінцевою метою була християнізація та його спокута через другий прихід ісуса христа. Іншою метою була гуманістична мрія людства. Обидва ідеяли були поховані в кривавому хаосі першої світової війни і в наступному відродженні від цього лиха – це, незважаючи на те, що обидвоє й досі знаходять якомога більше фанатичних прихильників та поважних священнослужителів. Це вмираючі процеси, які більше не продукують жодної вітальності (життєвої сили); будь-яка віра, яка загинула в душі, не може повстати з мертвих.

вселенська церква і суверенне его, розлучене з
узами крові, більше нічого не вартує. християнство
з його порожнім віровченням екуменізму та його
ідеалом людини, знехтували приливом
червонокривної життєвої сили, яка тече через
жили всіх народів справжньої цінності та
справжньої культури.”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”,
с. 32

“Й тому це було природньо, що в тих, у кому ще жив
старий Римський характер, виникла відразу щодо
поширення християнства, особливо тому, що воно
повністю представляло собою пролетарський і
нігілістичний політичний етос. Грубо перебільшені
звіти про криваві переслідування християн не були,
по суті, спробами придушення совісти, як
стверджує церковна історія – Римський форум був
відкритий для всіх Богів, а скоріше спрямований на
захист держави від екзистенціальної політичної
загрози. церква, в її павлівсько – августинській
формі, була зарезервована для винайдення

доктринальних соборів і спалення на вогнищі з метою знищення духу. Клясична Нордична древність не знала нічого про це, та Германський світ також завжди повставав проти цього левантійського імпорту”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”,
с. 72

“Це виявилось цілком виправданим, бо щойно християнство стало державною релігією за костянтина, як старозавітній дух ненависти показав своє огидне обличчя. християни одразу вимагали застосування покарань, передбачених у старому завіті проти поклоніння ідолам. В Італії, за винятком самого Риму, храми Юпітера стали зачиненими. Ми можемо лише поспівчувати Юліяну, який на власні очі бачив, як християнство заходило в Європу через Римську церкву, яка походить з безлічі коренів.”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”
с.74

“християнський рух, руйнувавший старі форми, здавався фарісею саулю (а пізніше й святому павлу) достатньо містким для великих надій на практичну користь. Зненацька, він приєднався до його лав і, одержимий нестримним фанатизмом, проповідував міжнародну революцію. Незважаючи на всі наступні спроби реформування, його вчення досі зберігають жидовську духовну основу – талмудичний орієнтир як католицької та лютеранської церков. павло зробив те, чого ніколи не визнають у релігійних колах : він зробив придушене жидовське повстання ефективним на міжнародному рівні, прокладаючи таким чином шлях для подальшого поширення расового безпорядку в стародавньому світі. жида в Римі це дуже добре розуміли, коли вони пропонували йому синагоги, як місця, де він міг виголошувати його прозелітичні промови.”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”
с.74-75

“матеріально-орієнтоване вчення лютера про причастя було жорном навколо протестантської віри аж до сьогодення. Набагато пізніше лютер дійсно відкинув жидів та їхню брехню, заявивши, що він більше не має нічого спільного з мойшеєм. Але до того часу біблія стала популярною працею, а пророцтва старого завіту – невід'ємною частиною релігії, як наслідок – жидізація та млявість нашого життя підштовхнула на крок далі, та й не дивно, що відтоді біляві були змушеними до щонедільного співу : “тобі, о єгова, будуть співати, бо де такий бог, як ти?”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”,
с.118

“Звісно, поза сумнівом, що навіть без вторгнення збройного Римсько-сирійського християнства епоха Германської історії – мітологічна ера закінчилась. Природний символізм поступився місцем новій морально-метафізичній системі, новій формі віри. Але ця форма, безсумнівно, була б вкладена тим же духовним змістом, з їх ідеєю чести,

як їх лейтмотивом і мірилом. Однак з приходом християнства в Європу, інша духовна суть проникла і стала претендувати на перше місце в Європі : любов, у смислі смирення, милосердя, підкорення та аскетизму. Сьогодні кожному чесному Німцю зрозуміло, що з цією доктриною любові – яка сприймала усіх живих створінь в одній любові – було завдано нищівного удару по житті Нордичної Європи. християнство, у тому, як воно сформувалося як система, не визнавала Генетичних ідей Третього Райху; вона також не визнавала ідей чести, оскільки, переслідуючи пізніші цілі Риму щодо влади, вона виходила з підкорення не лише тіл, але й душ.”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”
с.137

“Скандинавські Боги були фігурами світла зі списом, сяючим хрестом і Свастикою, символами Сонця, родючого життя вгору. Задовго до 3000 року до народження христового Нордичні народні хвилі

перенесли ці символи, як можна бачити, до Греції, Риму, Трої та Індії.

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”
с.144

“ватикан знову зробив себе відомим, як найзапекліший ворог покращення розведення біологічно цінного і як захисник збереження та розмноження неповноцінного. Навіть серйозним католицьким євгеністам the pope pius оголосив – на початку 1931 року в його енцикліці “про християнський шлюб” – що не було законно обмежувати чоловіків, які були здатними вступити до шлюбу, однак могли би дати життя лише неповноцінним нащадкам; будь-яким чином через неможливість руху тіла.

Певний індивід має права на використання його власних кінцівок. Він повинен користуватись ними у відповідності до їх природнього призначення. Це було проголошено католицьким християнським моральним вченням, і світська влада не мала права його порушити. Щоб створити необмежену

пропаганду ідіотів, дітей сифілітиків, алкоголіків та божевільних, оскільки християнська моральна доктрина, безсумнівно, є вершиною мислення, ворожого природі та людям. Сьогодні введення заборони на розмноження неповноцінним людям проголошено неможливим рішенням. В реальності, це являє собою нічого іншого, окрім як необхідним відтоком тієї расово невіпорядкованої системи, яку створила сирійсько-афро-римська догма. Тому кожен Європеєць, який бажає бачити свій народ фізично і духовно здоровим і який стоїть на думці, що його народ заражають ідіоти та невиліковно хворі, повинен буде дозволити себе представляти, згідно з римськими вченням, антикатоликом, як ворог жидистиянської моральної доктрини. І йому доведеться вибрати, чи він антихрист, чи засновник жидистиянства справді може задумати – як догму – необмежене розмноження всіх живих істот нижчих типів. Цього сміливо вимагає його представник. Тому той, хто бажає здорової та духовно сильної Німеччини, повинен пристрасно відкинути цю енцикліку. Така робота папи, який має на меті розведення недолюдства. Таким чином, ми відкидаємо римську думку, як антиприродну та ворожу життю.”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”,
с. 407

“Коли честь, і закон, і сила волі розпадається, гинуть
Боги”

Джерело : Альфред Розенберг “Міт 20-го сторіччя”,
с. 421-422

А ось уривки з інших джерел, які ще детальніше
розкажуть про віру Альфреда Розенберга :

"I recommended that the Führer read Burckhardt's "zeit
konstantins des grossen"("Time of constantine the
great") where christianisation was already very well
described for the insights of that time. I also see the
task of my future Institute for Indo-Germanic
Intellectual History in Munich in substituting a better
and even older one to the and the decaying biblical
tradition: the ethics of the ancient Iranians wisdom of
the ancient Indians are more beautiful that the new

testament. I see how the Führer is moved by these questions of world view in the midst of military concerns.

«Я рекомендував фюреру прочитати «Zeit konstantins des grossen» («Час костянтина великого») Буркхардта, де християнізація вже була дуже добре описана з огляду на знання того часу. Я також бачу завданням свого майбутнього замінити в інституті Індо-Германської інтелектуальної історії в Мюнхені навіть старішою традицією за біблійну, що занепадає: етика стародавньої Іранської мудрости або стародавніх Індійців красивіша за новий заповіт. Я бачу, як Фюрер зворушений цими питаннями світогляду посеред військових турбот.

Джерело : Alfred Rosenberg's "diary", 14.12.41. с. 122

Йозеф Геббельс

"Joseph Goebbels considered it outrageous at this late stage for us to maintain that our basic christian conceptions had any further part to play in the National Socialists' ideological struggle, and presumptuous of us to suggest that we were being forced to give up the fight. He insisted to Hitler that I should be disciplined, but the Führer declined to do anything. He probably already had his hands full with the situation caused by Goebbels' current anti-Semitic campaign."

«Йозеф Геббельс вважав за обурливе на цьому пізньому етапі для нас стверджувати, що основні християнські концепції відіграють бодай будь-яку роль в ідейологічній боротьбі Націонал-соціалістів, і вважав зухвалістю те припущення, що ми ще й боротимемось за це. Він наполягав на тому, щоб мене покарали, але Фюрер відмовився щось робити, відповідно до їх основної антисемітської кампанії».

Джерело : "memoirs" by Franz von papen c.113

Спогадів про язичницьку віру Геббельса не так багато написано, однак з самого його щоденнику ми дізнаємось багато цікавої інформації про його власне відношення до жидовіри та язичництва на додачу до відношення його найближчого оточення до жидовіри.

В тому, що щоденники самого Геббельса є дійсними, ми можемо бути певними згідно зі слів відомого дослідника Третього Райху та найвідомішого сучасного ревізійоніста з тематики Другої Світової війни – Девіда Ірвінга.

“At lunch with the Führer. He takes a harsh stand against the churches in front of Kerrl. He wants to enforce the primacy of the state at all costs. The churches must bow. Kerrl appears somewhat soft. And after the Führer's outburst, he is very depressed.”

“По обіді з Фюрером. Він займає жорстку позицію проти церков перед Керрлом. Фюрер за всяку ціну хоче домогтися верховенства держави. церкви повинні

вклонятися. Керрл виглядає дещо м'яким. А після спалаху Фюрера він є дуже пригніченим».

Джерело :

“Tagebücher” Goebbels, 14 січня 1937-го с.17

"Debate on the church question. churches must be left to themselves. A united protestant church is not in our interest at all. Kerrl is working in the wrong direction. He now wants to found a religious Arndt League in Wittenberg. What falls should be pushed, Mr. Kerrl! The Führer is rightly very skeptical about a church replacement. That will be the task of a future reformer, which the Führer certainly does not consider himself to be. He only wants to solve political problems. In any case, the fight with the churches is unavoidable, but it will certainly take a long time. Reich bishop Müller has not been of much use to us. But he has also been wronged by the rival clergy. It is best to stay out of all these questions, at least for the time being. It is just a pity that the Wehrmacht leadership is still very devout of the church. But what can they do? The soldier must

have something to hold on to. And, as I said, there is no suitable replacement yet."

— Joseph Goebbels

«Дебати щодо церковного питання. церкви повинні бути надані самі собі. Об'єднана протестантська церква зовсім не в наших інтересах. Керрль працює в неправильному напрямку. Тепер він хоче заснувати релігійну Лігу Арндта у Віттенберзі. Як ви низько впали, пане Керр! Пан Фюрер справедливо дуже скептично ставиться до заміни церкви. церкву повинен замінити засновник майбутньої релігійної доктрини, новий месія, яким Фюрер точно не бажає бути. У будь-якому випадку боротьба з церквами неминуча, але вона, безперечно, займе багато часу. Краще не втручатися в усі ці питання, однак шкода тільки, що керівництво Вермахту все ще лишається дуже набожним. Але що ми можемо тут вдіяти? Солдати мусять за щось триматися, і, як я вже сказав, відповідної заміни поки що немає».

Джерело: "Tagebücher" Goebbels,
17 січня 1940 с.35

Геббельс цитує Фюрера:

"Only Nietzsche is an exception here. He proved in detail the absurdity of christianity. In two hundred years it will only remain a grotesque memory. We must gradually undermine it in all areas. Above all, among the younger generation."

«Тут тільки Ніцше є винятком. Він детально довів абсурдність християнства. Через двісті років воно залишиться лише гротескним спогадом. Ми повинні поступово підривати його в усіх сферах. Перш за все, серед молодого покоління».

Джерело: "Tagebücher" Goebbels, 30 січня 1941 с.64

"christianity has so entangled our entire public life that it can only be gradually removed with the greatest

difficulty. I don't want to do anything about it now, even during the war; these are all problems that we will have to deal with after the war"

— Goebbels diary entry for November 21st, 1941

«християнство настільки заплутало все наше суспільне життя, що його можна лише поступово позбутися з великими труднощами. Я не хочу нічого з цим робити зараз, навіть під час війни; це все проблеми, з якими нам доведеться мати справу після війни."

— Запис у щоденнику Геббельса за 21 листопада 1941 року

Джерело: "Tagebücher" Goebbels с.99

"The Führer thinks christianity is ripe for destruction. It may take a long time, but it is coming."

— Joseph Goebbels, Diary entry 5 January 1937

«Фюрер вважає, що християнство дозріли до знищення. Це може зайняти багато часу, але це станеться».

— Йозеф Геббельс, запис у щоденнику 5 січня 1937 року

Джерело : “Tagebücher” Goebbels с.1026.

"Kerrl wants to conserve the church, we want to liquidate it."

«Керр хоче зберегти церкву, ми хочемо її ліквідувати».

Джерело: “Tagebücher” Goebbels, с.1042

“The Führer is deeply religious but utterly anti-christian. He sees in christianity a symptom of deterioration. With justification. It is an offshoot of the jewish race. One sees that also in the similarity of religious rites. Both have absolutely no relationship to animals and will ultimately die out because of that"

“Фюрер є глибоко релігійним, але абсолютно антихристиянським. Він бачить у християнстві симптом занепаду. Обґрунтовано. Це відгалуження жидовської раси. Це видно також у подібності релігійних обрядів. Обидва не мають абсолютно ніякого відношення до тварин і зрештою вимруть через це».

— Йозеф Геббельс, запис у щоденнику 29 грудня 1939 року

Джерело: “Tagebücher” Goebbels c.1369

"The Führer hates christianity, because it has crippled all that is noble in humanity. According to Schopenhauer, christianity and syphilis have made humanity unhappy and unfree. What a difference between the benevolent, smiling Zeus and the pain-wracked, crucified christ. What a difference between a gloomy cathedral and a light, airy ancient temple. The Führer cannot relate to the gothic mind. He hates gloom and brooding mysticism. He wants

clarity, light, beauty. And these are the ideals of life in our time."

— Joseph Goebbels, Diary entry on 8 April 1941

«Фюрер ненавидить християнство, тому що воно скалічило все благородне в людстві. За словами Шопенгауера, християнство і сифіліс зробили людство нещасливим і невільним. Яка ж різниця між доброзичливим, усміхненим Зевсом і змученим болем, розп'ятим христом. Яка ж різниця між похмурим готичним собором і світлим, повітряним античним собором. Фюрер не має готичного розуму. Він ненавидить похмурість і задумливу містику. Він хоче ясности, світла, краси.

— Йозеф Геббельс, запис у щоденнику 8 квітня 1941 року

Source: "Tagebücher" Goebbels, c.1557

Мартін Борманн

"If in the course of such a monologue Hitler had pronounced a more negative judgment upon the church, Bormann would undoubtedly have taken from his jacket pocket one of the white cards he always carried with him. For he noted down all Hitler's remarks that seemed to him important; and there was hardly anything he wrote down more eagerly than deprecating comments on the church. At the time I assumed that he was gathering material for a biography of Hitler."

«Якби під час такого монологу Гітлер висловив більш негативне судження про церкву, то Борман, безсумнівно, дістав би з кишені свого піджака одну з білих карток, які він завжди носив із собою. Оскільки він записував усі зауваження Гітлера, які він вважав важливими; і навряд чи було би щось, що він писав з більшим інтересом, ніж коментарі про церкву, які, як я тоді припускав, він збирав, як матеріал для біографії Гітлера».

Джерело : Albert Speer "inside the Third Reich" с. 95.

"Himmler and Bormann, for example, often turned the Führer's table remarks, which he occasionally dropped, into "big concrete orders" or used them to obtain authority for their actions. A very impressive example was the "Bormann decree", which contained the sentence: "christianity is not compatible with National Socialism"

«Гіммлер і Борман, наприклад, часто перетворювали застільні зауваження фюрера, які він час від часу пропускав, у «великі конкретні накази» або використовували їх, щоб отримати авторитет для своїх дій. Дуже вражаючим прикладом був «декрет Бормана», який містив речення: «християнство не сумісне з Націонал-соціалізмом»

Джерело : “Im Angesicht des Galgens” by Hans Frank c. 732.

"Here, Bormann is very active in initiating monastery confiscations, supporting church legislation in the new Reich districts, etc. Recently he sent out a circular to the Gauleiters about Christianity and the National Socialist movement, which compiled various statements made by Führer in unstylized form during table discussions"

«Наразі, Борман дуже активно ініціює конфіскації монастирів, підтримує церковне законодавство в нових округах Рейху тощо. Нещодавно він розіслав гауляйтерам циркуляр про християнство та Націонал-соціалістичний рух, що складав різні заяви фюрера в нестилізованій формі під час дискусій. ».

Джерело : Rosenberg's "diary", 1 вересня 1941-го, с. 118

"Recently I read two documents which illustrate very well how matters stand with us. An order of Keitel's to the armed forces reveals a downright servile attitude toward the Party and concludes on the note that the

armed forces must be brought into closest identity with the NSDAP. The second was an epistle written by Hess's successor (and evil spirit), Martin Bormann, to a gauleiter. It reveals an absolutely diabolical hatred of christianity as such, which the Party program is pledged to defend, and not directed solely against the churches. Moreover, his line of argument shows a lack of education and an idiotic falsification of history that would be hard to beat."

«Нещодавно я прочитав два документи, які дуже добре ілюструють, як у нас обходяться справи. Наказ Кейтеля по збройних силах виявляє відверто рабське ставлення до партії і робить висновок про те, що збройні сили повинні бути максимально тотожними з НСДАП. Друге було послання, написане наступником Гесса (і злим духом), до гауляйтера. Абсолютно диявольська ненависть до християнства як такого, яке партійна програма зобов'язана захищати, а не спрямовувати виключно проти церков. Крім того, його аргументація свідчить про брак освіти та ідіотську фальсифікацію історії, яку важко було б перемогти».

Джерело: The von Hassell's "diaries", 1938–1944 ; the
story of the forces against Hitler inside Germany c.124
та с.249

Язичницьке та антижидовірське музичне мистецтво Третього Райху.

Ріхард Вагнер

Майже вся творчість Ріхарда Вагнера присвячена язичницьким образам.

Нагадаю, що саме Вагнера Націонал-соціалісти давали прослуховувати найчастіше в їх язичницьких виходах до лісу.

Навіть Бетховена з Бахом менше програвали, в порівнянні з Вагнером, що, зрештою, свідчить про безумовне прийняття язичницьких робіт Вагнера.

Ігор Стравінський

Комусь це прізвище здасться тут “офтопом”, однак нагадаю, що Стравінський, який на початку власного творчого шляху мав одвертий і неприхований інтерес до язичницької тематики (і я зараз не лише про “весну священну”) та до фольклору зокрема, й, ба навіть, свого часу давав

концерт Третьому Райху в 1936-му році, як визнаний класичний композитор Арійського походження.

Сам Стравінський неоднозначно відносився до Райху (і Райх неоднозначно ставився до Стравінського, зрештою).

Сам Райх підтримував ультраправі та антисемітичні настрої Стравінського, однак остерігавсь його музичних впливів) та, вочевидь, більше захоплювався Італією Муссоліні.

Втім, Стравінський співпрацював з Райхом – і це є доконаним фактом.

Язичницьке та антижидовірське поетичне мистецтво Третього Райху.

Курт Еггерс

Курт Еггерс був найвідомішим поетом Третього Райху та відомим фотографом часів Третього Райху. Сам Еггерс редагував “das Schwarze Korps” і написав чудову антижидовірську книгу :

“Der Scheiterhaufen – Worte grosser Ketzer”.

У цій книзі Еггерса цитуються такі антижидовірські мислителі, як Ніцше, Юліян, Фредерік Великий, тощо.

Ось, наприклад, цитата з цієї книги:

“Клянусь Богами! Моя воля не в тому, щоб усіх християн убивали і піддавали жорстокому поводженню. Але я вважаю це правильним і справжнім наказу: всім, хто залишився вірним вірі своїх батьків, має бути надана перевага.

христия не може ні виховати державних діячів, ні прищепити чоловікам мужність чи патріотичний дух. — Воно на це здатне не більше, ніж його мати – іудаїзм.”

Ось, що стверджував сам Еггерс раніше :

“З самого початку іудаїзм ніколи не був “релігійним” у смислі метафізичного завоювання. Радше, він завжди мав чітко політичне завдання, спрямоване на досягнення світової влади. Мойшей і пророки були не “людьми бога”, а політиками; вчення і правила жидів – це заповіді політичної пропаганди, і очікувалося, що месія буде останнім політичним лідером, який дасть жидам панування над землею в ім'я вбога. Це те, про що йдеться у пророцтвах старого завіту, які були лише інтерпретованими, або, радше, перенесеними в метафізичну сферу

через дивні підступи теологів-агітаторів, які, як відомо, спочатку виступали проти секуляризації їхньої “божої політики”, яка, як вони боялися, виникне в результаті впровадження жидовського правління. Рання християнство навіть не думало про відокремлення від Мойсея та його “обітниць”. Не будемо ж ми вірити у те, що Пауль перестав любити жидів та почав їх ненавидіти після його “навернення”. Як жид, він не міг і не хотів вилазити з його жидовства. Він був і залишився равиним, який, однак, бачив християнство як іудаїзм для язичницького світу і таким чином визнав унікальне політичне значення християнської пропаганди для всього Ізраїлю”.

Джерело: “Der Kaiser der Roemer den Koenig der juden” с. 8

Язичницьке та антижидовірське скульптурне мистецтво Третього Райху

Арно Брекер

Арно Брекер разом з Йозефом Тораком були найвидатнішими скульпторами Третього Райху. Пластичність скульптур Брекера чудово доповнювала Германську непохитність скульптур Торака.

Однак кожна їх скульптура випромінювала справжню надлюдську Ніцшеянську мораль *Übermenschen* на протигагу жидовірській моралі, демонструвала огололену красу на протигагу жидовірському сорому від споглядання оголених тіл, а сам Брекер, як ми впевнимось пізніше, постійно користувався язичницькою тематикою в скульптурі, особливо Давньогрецькою.

“Прометей” (1937)

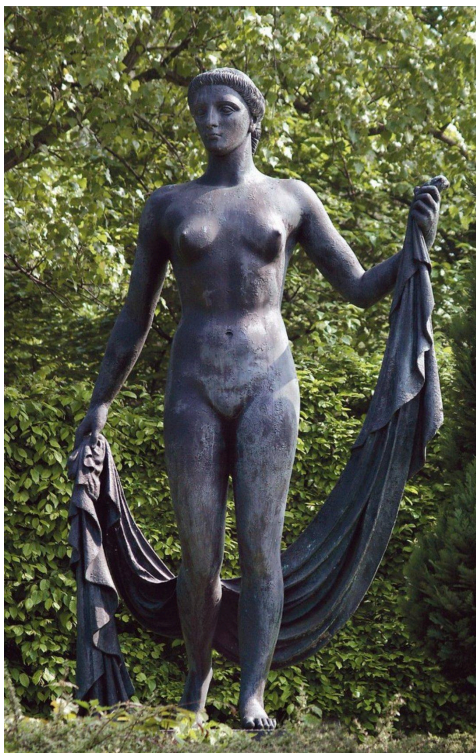
“Еос” (1939)

“Аполлон та Дафна” (1940)

“Психея” (1941)

“Флора” (1943)

“Орфей та Еврідіка” (1944)

Йозеф Торак

“Побратимство”

(1937)

Ця скульптура для мене багато в чому є образчиком Германської сили та непохитності, наскрізь Нордична робота.

“Леда та лебідь”(1942).

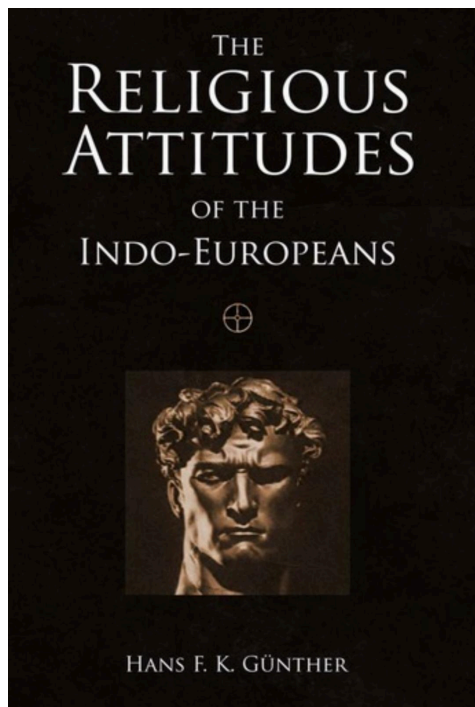

“Коперник”(1943)

Попри те, що безпосередньо тематика Коперника не є язичницькою, однак сам Микола Коперник своєю великою постаттю сповна символізує безглуздість жидовірських уявлень про космос, як і, взагалом, конфлікт між жидовськими казками та науковим знанням.

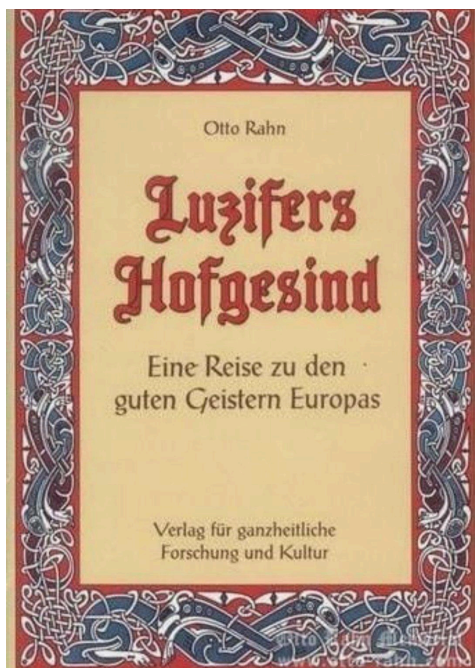
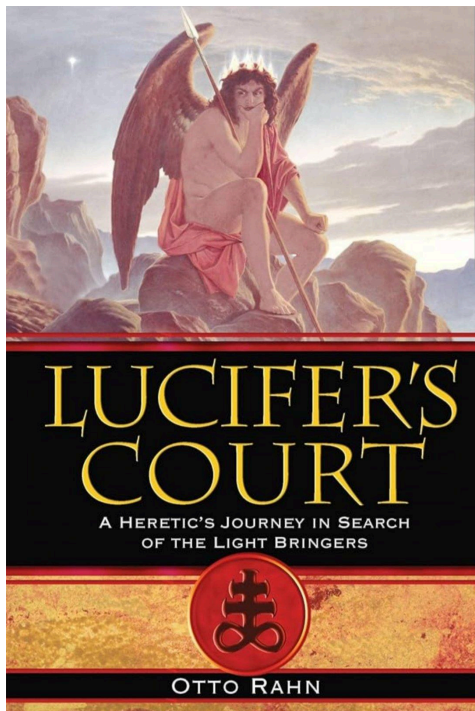
Язичницька та антижидовірська література Третього Райху.

Офіційні антижидовірські та язичницькі роботи,
написані за часів Третього Райху.

Ганс Гюнтер “The religious attitudes of the
Indo-Europeans”

Чудова книжка, є в перекладі, всім раджу. (1933)

Спеціальне видання цієї книги було подаровано Гітлеру Генріхом Гіммлером на день народження Фюрера 1937-го.

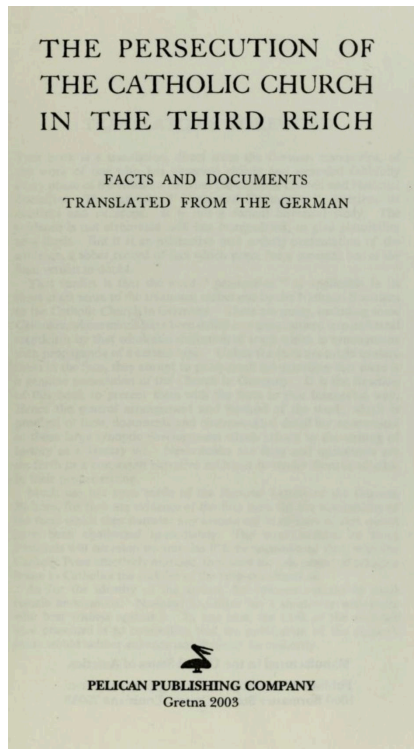

Отто Ран “Двір люцифера”

Книга про історії єретиків, які повстали проти церкви.

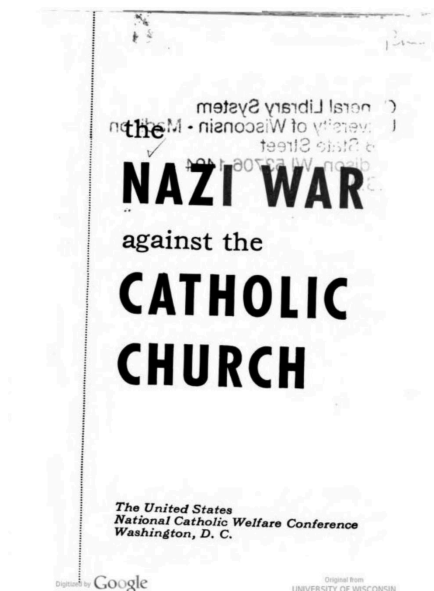
Класика єретичної, окультистської літератури Третього Райху.

На “Пломіні” можна придбати в Українськомовному перекладі.

“The persecution of the catholic church in the Third Reich”(1940)

Розповідає про нападки Третього Райху на католицьку церкву.

“The Nazi war against the catholic church” university of wisconsin (1943)

Розповідає про те, як Націонал-соціалісти боролися проти жидівіри.

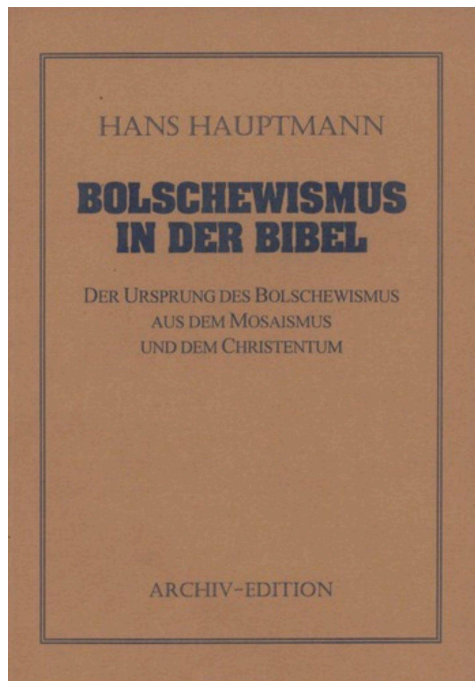

“cross into Swastika”(1940) Hodder and Stoughton.
Книга розповідає про те, чому жидовірський хрест замінили на язичницьку Свастику.

Rudolf Hammer “christentum doch judentum”(1939)

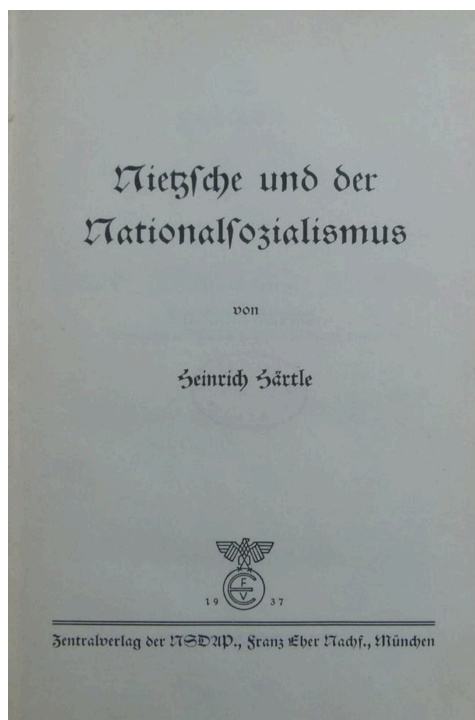
Назва є вдосталь красномовною.

Hans Hauptmann “bolschewismus in der bibel”(1937)

Назва, думаю, є повністю вичерпною.

Сам Ганс Гауптман, до речі, займав головну посаду в редакції управління Расової політики.

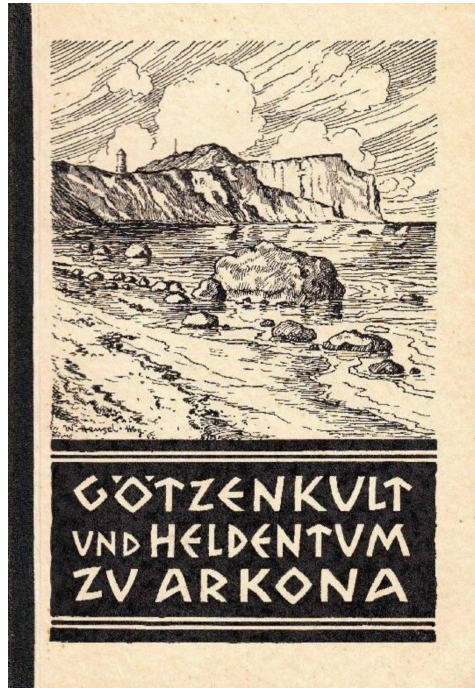

Heinrich Härtle

“Nietzsche und der Nationalsozialismus”

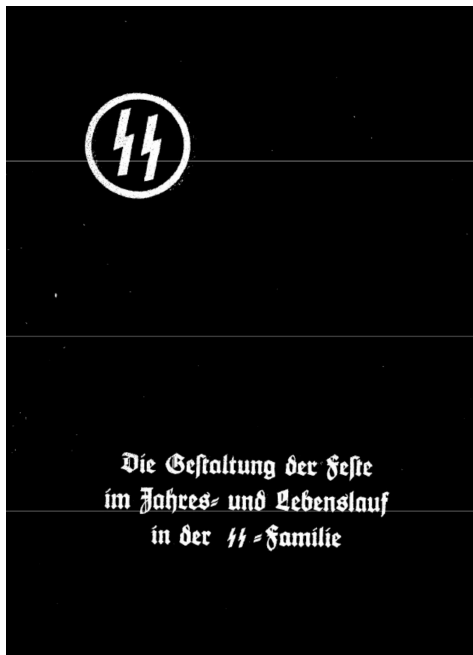
Книга зі списку офіційної літератури НСДАП, яка розкриває відношення НС до Ніцше.

Посібник з того, як опонувати жидовірі, всім раджу.

Вільгельм Альверт “Язичницький культ і героїство на Арконі”(1935)

Розповідає про Германське та Слов'янське язичництво.

Fritz Weitzel "die Gestaltung der Feste im Jahres- und Lebenslauf" (1939)

Книга, яка пояснює, які насправді Германські язичницькі свята святкували в Третньому Райхові, як їх святкували й так далі й тому подібне.

Як ви бачите, є в перекладі.

Одна з моїх найулюбленіших книг на тему язичницької віри Третього Райху.

Gustav Frenssen “der Glaube der Nordmart”.(1936)

Свого часу за цю роботу по Германському язичництву Густава Френсена нагородили медаллю Гете, престижною німецькою медаллю за заслуги перед мистецтвом та наукою.

І так, жодну з цих книжок я не цитував, бо не буду ж я переказувати вам тисячі сторінок, якщо ви можете прочитати їх самотійно.

НС-Журнал/ НС-газети.

Німецькі журнали:

1) der Schulungsbrief

Видання, яке, незрозуміло чому, багато хто обходить стороною, незважаючи на те, що, взагалі то, щомісячний тираж “der Schulungsbrief” в часи Третього Райху доходив до 4 мільйона примірників. (це величезні показники на ті часи)

На відміну від того ж “der Stürmer”(при всій моїй любові до нього), “der Schulungsbrief” був офіційною літературою НСДАП.

“Swastika – Reich Flag – Reich War Flag! A symbol which has accompanied German folk's ancestors through Stone Age, Bronze Age, Iron Age and early history, and German man through the middle ages down to the present time: 5,000 years of German history lie in the Swastika!

Around the time of christ, the Swastika has been found among Germanic tribes on hundreds of urns filled with funeral ashes, on countless pieces of jewelry and weapons, clothes and equipment, so often that one can speak of a Germanic national symbol. And even 3,000 years before that time [of christ], hence farther back into the Stone Age of Northern Germany's Nordic culture, from which the later Germanic folk first developed, we find the Swastika. It is really tied to our homeland.”

«Свастика – прапор Рейху – прапор війни Рейху! Символ який супроводжував предків Німців у кам'яний вік, бронзовий вік, залізний вік і ранню історію, а Німців — у середні віки аж до теперішнього часу: 5000 років історії Німеччини лежить у Свастиці!

Приблизно за часів христа Свастика була знайдена серед Германських племен на сотнях урн, наповнених похоронним прахом, на незліченних коштовностях і зброї, одязі та спорядженні, так часто, що можна говорити про Німецький національний символ. І навіть за 3000 років до

того часу [христа], отже, далі в кам'яний вік північної культури Північної Німеччини, з якої вперше розвинувся пізніший Німецький народ, ми знаходимо Свастику. Вона дійсно є пов'язаною з нашою батьківщиною».

Джерело : NSDAP "Schulungsbrief" 1935 с.3

"There are powers in our country that are against us and that believe they have to take other paths. [...] to fit into our way of understanding the German to drive a wedge into lives by claiming that National Socialism preached Racial materialism. Yes, there will be vessels, which were issued by the government of the Reich for the health of the race and thus for the health not only of the body but also of the soul, were attacked by these powers with the claim that they were "original sin" and that they were only created to promote "lust". An attempt is made to provoke conflicts of conscience through these claims. But such an attempt will be in vain. Because the healthy judgment of the German people will be able to determine that such attacks are

intended to construct a separatism of the spirit that is nothing other than the shameful parallel to that territorial separatism on the Rhine. The Nordic symbol of eternity rises. Seen in ages, the pyres of the inquisition are dying out. But from the fire of the solstice the flame of new life shines and in its glow honor, loyalty and courage harden.

But one day German people will be immune to the concepts of humility, sin and humiliation.

Then the old saying of the Edda applies again: "Let us part happily, fate wins." So remember, you new German person, when you see the sparks flying in the solstice fire, in which time fate has placed you. Your blood is pulsating the past of your ancestors, in it the strength of your century. Stay strong so that your deeds live in the bloodstream of free grandchildren!"

Публікація NSDAP про німецький дух і первородний гріх

«У нашій країні є влада, яка проти нас і вважає, що ми маємо піти іншими шляхами. Щоб вписатися в наш спосіб розуміння Німців, вбити клин у життя, стверджуючи, що Націонал-соціалізм

проповідував Расовий матеріалізм. Так, були посудини, які були видані урядом Рейху для здоров'я раси і, таким чином, для здоров'я не тільки тіла, але й душі, які зазнали нападу з боку цих держав із заявою, що вони є «первородним гріхом» і що вони були створені лише для сприяння «хтивости». Через ці претензії робиться спроба спровокувати конфлікти сумління. Але така спроба буде марною визначити, що такі напади мають на меті побудувати сепаратизм духу, який є нічим іншим, як ганебною паралеллю до цього територіального сепаратизму на Рейні. Північний символ вічності повстає, багаття інквізиції згасають, але від вогню Сонцестояння сяє полум'я нового життя, і в його сяйві гартується честь, вірність і мужність. Але одного дня Німці матимуть імунітет до поняття покірності, гріха та прокляття.

Тоді знову подіє старе прислів'я Едди: «Розлучімося щасливо, доля перемагає». Тож запам'ятай, нова Німкеня, коли побачиш іскри, що летять у вогні Сонцестояння, у який час доля поставила тебе. У вашій крові пульсує минуле предків, у ній сила твого століття. Будьте сильними, щоби ваші справи жили в крові вільних онуків!»

Джерело : NSDAP “Schulungsbrief” 1935 с.190

"What fundamentally separated Germanicism from the teachings of its converts was, above all, the sharp dualism of the christian worldview, i.e. the excellent evaluation of the soul and the fight against the body, nature. For the Germans, divinity and nature were a unity. This conception of God, which often defended itself in heroic rebellion against its bloody oppression during christianization and which, despite church and dogma, has never died out in our intellectual history, found its greatest proclamation in Goethe's life's work. He merged it with the ethical and spiritual development of the millennium that has now passed and made the knowledge of God in the works of nature and the divine voice within himself. The undervaluation of nature through the new faith [I.e. christianity] went hand in hand with a marginalization of women, which was taken from the old testament and the view of the jew paul, and which was alien to the Germanic peoples, and this should never be denied. The high-born women, princesses and others like them were disadvantaged by their rank ..."

«Германізм принципово відрізняв від вчення його новонавернених передусім гострий дуалізм християнського світогляду, тобто чудову оцінку душі та боротьбу з тілом, природою. Для Німців Божественність і природа були єдністю. Це уявлення про Бога, яке часто захищалося в героїчному повстанні проти його кривавого гноблення під час християнізації і яке, незважаючи на церкву та догматику, ніколи не вимерло в нашій країні. Інтелектуальна історія знайшла своє найбільше проголошення у творчості Гете. Він поєднав її з етичним і духовним розвитком тисячоліття, що минуло, і зробив пізнання Бога у творах природи та божественному голосі в собі.

Недооцінка природи через нову віру [тобто християнство] йшла рука об руку з маргіналізацією жінок, яку взяли зі старого заповіту і погляд жида павла, який був чужим Германським народам, і цього ніколи не слід заперечувати.

Джерело : “NSDAP Schulungsbrief 1937 #03 с.99”

"...The Heathen Gods enjoyed a deeper veneration: Stribi, Pioruni, Chorsi; Perun, the thunder god; Volos, the god of herds, does not. Heathen ideas and customs passed over into christianity, such as the many holidays on which work was not allowed. Superstition was also a Heathen creation that was nurtured by the clergy. A quibble of formalism dominated the church. Pantomime became important and worship exercises were mechanized."

«...Язичницькі боги користувалися більш глибоким шануванням: Стрибог, Хорс, Перун, бог-громовержець; Волос, бог стад, ні. Язичницькі ідеї та звичаї перейшли в християнство, як-от багато свят, на які не можна працювати. Забобон також був язичницьким витвором, який плекав духовенство. Пантоміма стала важливою, а богослужіння були суто механізованими діями.»

Джерело : NSDAP "Schulungsbrief" 1937 #04 с.123

The adoption of Jewish theology by Christian church fathers and church teachers (Mausbach) contributed significantly to the spread of Jewish denial of work and thus to a weakening of the moral work force of the European peoples.

The Jew Paul, a saint of the Roman church, adopted the teaching of original sin (the idea that every person is born with a sin) from Jewish theology into Christian teaching (Mausbach). According to the Old Testament, the punishment for this sin was: mental idea imposes work on people as a penance and as a yoke that should weigh heavily on them. Jerome, a medieval saint of the Roman church, gives the advice: "Work so that the devil finds you busy." Respect for work penetrated the monasteries; There were monks who did not work but preferred to be free. wanted to live with the willing gifts of the believers. They also boasted that they were more perfect than others and that they lived entirely according to God's teachings."

«Прийняття іудейської теології отцями християнської церкви та вчителями церкви (маусбахом) означало сприяння у поширенні жидовської відмови праці і, таким чином, у

послабленні моральної робочої сили Європейських народів. павло, святий Римської церкви, перейняв вчення про первородний гріх (ідея про те, що кожна людина народжується з гріхом) з жидовської теології в християнське вчення (маусбах).

Відповідно до старого заповіту, за це було покарання: розумова ідея, яка нав'язує людям працю як покуту і як ярмо, яке повинно тяжіти над ними. ієронім, середньовічний святий римської церкви, дає пораду: «Працюй так, щоб диявол вважав тебе зайнятим». повага до роботи проникла до монастирів. Це прийняли монахи, які не працювали, але хотіли жити з добровільними дарами віруючих. Вони також вважали, що вони є досконалішими за решту, й живуть у повній відповідності до божих вчень».

Джерело : NSDAP “Schulunsbrief”, 1938 #05 с.175.

2) Völkish Beobachter

Völkish Beobachter, окрім того, що був однією з найвідоміших газет свого часу, містив багато різних знахідок.

Справа у тім, що існує книжка 1937 року під назвою “History of Völkisher Observer” (офіційна література НСДАП).

Вона містить дуже цікаве посилання на с. 107, а саме :

"A special issue against the jewish-marxist press channel is issued as issue 144a. On the first page it contains an essay by Adolf Hitler "Against the jewish

world press poisoning" as well as further contributions by Alfred Rosenberg"

«Спеціальний випуск проти
жидовсько-‘марксистського прес-каналу було
опубліковано, як випуск 144а. На першій сторінці він
містить есе Адольфа Гітлера «Проти отруєння
жидовської світової преси», а також додаткові
внески Альфреда Розенберга».

Що ж це за цитата Гітлера у випуску 144а 1937-го,
зчитаймо ж:

"The influence of world jewry on this earth has already
become so strong that it not only sees the dream of the
fathers of a coming world domination come true, but
also prepares the peoples destined for destruction with
cynical baseness."

“serious bible students walk as the forerunners of the
eternal jew through the individual peoples and
countries and proclaim the approach of the 1000-year
empire, preventing possible resistance from the outset
with the cunning reference to divine prophecies."

«Вплив світового жидовства на цю землю вже став настільки сильним, що він не тільки бачить здійснення мрії батьків про майбутнє світове панування, але й готує народи, призначені до знищення, з цинічною підлістю».

“Серйозні дослідники біблії «крокують як попередники вічного жида по окремих народах і країнах і проголошують наближення 1000-річної імперії, запобігаючи можливому опору з самого початку завдяки хитрим посиленням на божественні пророцтва».

3) der Stürmer

der Stürmer був однією з найвідоміших Німецьких НС-газет свого часу.

Його місячний тираж доходив до 500 тисяч примірників.

Справжній народний голос Німеччини.

“sexual relationship with a non-Aryan”

“статеві зносини з не Арійцем”

“Because you love the German man with the approval of others, the curse of the Roman church hits you. Yet the baptized jew, who worms himself into the girl's favor is granted the church blessing”

“Через те, що ти любиш Німця, який притримується
іншої віри, тебе прокляне Римська церква. Проте
хрещеному жиду, який схиляється до ласки
дівчини, дарується церковне благословення.”

Джерело : “der Stürmer”, квітень 1934-го

На карикатурі зображено церковних діячів, які
віддають їхні кошти жидам.

“satan mammon”

“багатство сатани”

“The devil has bribed many already. All kind of people taken in. He doesn't stop before the convent walls. So he who doesn't see through him becomes a slave far too soon.”

“Диявол уже багатьох підкупив. Усі типи людей схилилися перед ним. Він не зупиняється перед стінами монастиря. Тож той, хто його не бачить наскрізь, занадто швидко перетвориться на раба.”

Джерело : “der Stürmer”, березень 1935-го

“competition”

“змагання”

“There are eighteen jews in this picture. Four of them are baptized catholic. There are no jews anymore but christians. He, who can show with a cross to our editorial staff the baptized jews will receive a reward.”

“На цій картині вісімнадцятеро жидів. Четверо з них є охрещеними католиками, однак вони вже не жиди, а християни. Хто зможе показати хрестик редакції хрещених жидів, той отримає винагороду.”

Джерело : “der Stürmer”, серпень 1935-го

SHOWN IN “DER STÜRMER”, April 1936
IN SPAIN
In Spanien

„Beim Kreuz, habt Mitleid, wir haben euch doch nie etwas getan!“

„Carajo! Das ist ja Euer Pech!“

“For the cross, have compassion, we have really never done anything to you!”

“Carajo! That’s your tough luck!”

“In Spain”

“В Еспанії”

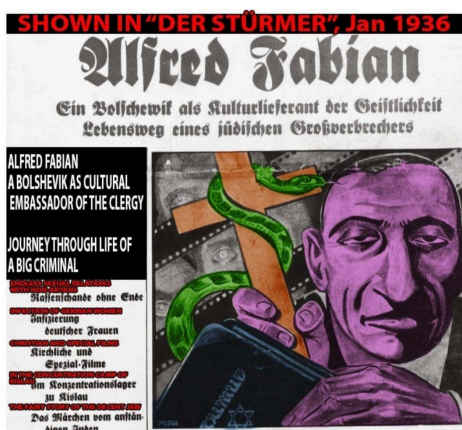
"for the cross, have compassion, we have really never done anything to you !”

“ Carajo, that's your tough luck”.

“Заради хреста, май співчуття, ми справді ніколи тобі нічого не зробили!”

“чорт забирай, в цьому і є твоя проблема!”

Джерело : “der Stürmer”, квітень 1936-го.

“journey through life of a big criminal”

«ПОДОРОЖ ЖИТТЯМ ВЕЛИКОГО ЗЛОЧИНЦЯ»

“a bolshevik as cultural ambassador of a clergy”

“більшовик як культурний посол духовенства”

Джерело : “der Stürmer”, червень 1936-го

На першій картинці можемо побачити католиків, які віддають католицьким церквам усі шекелі, які потім священники віддають жидам

“To each his own”

“Кожному своє”

“So what, the other have their films, but he have ammunition for his fight against the Aryan race. “

“Ну і що, що вони мають ті пропагандистські фільми, але в жида є зброя для боротьби проти Арійської Раси.”

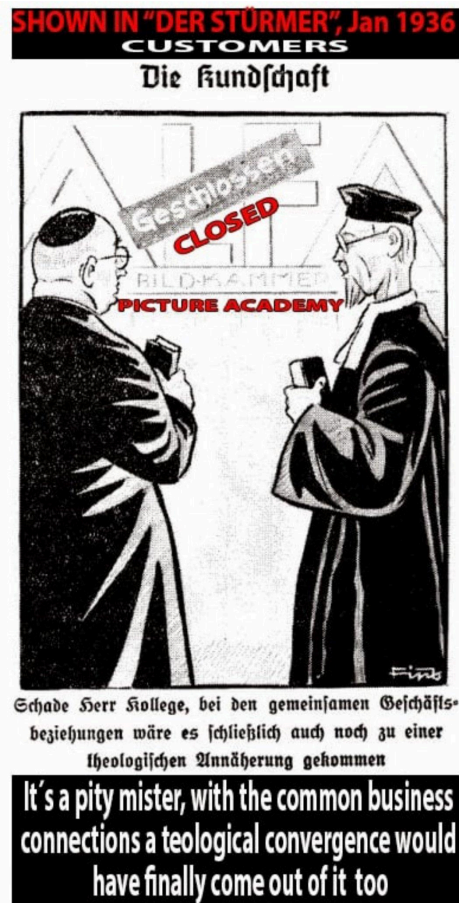
Джерело : “der Stürmer”, січень 1936-го.

“jew converted to catholicism out of business considerations and remain jew out of conviction

“жид прийняв католицизм з ділових міркувань і залишився жидом з переконань”

Джерело : “der Sturmer”, червень 1936-го

“customers”

“покупці”

“It's a pity mister, with the common business connections a theological convergence would have finally come out of it too”

“Шкода, пане, зі спільними бізнес-зв'язками
теологічна конвергенція теж вдалась би”

Джерело : “der Stürmer”, червень 1936-го

“infertile”

“безплідна”

“She belongs to church, she belongs to satan. Both are
lost to German Race.”

“Та, що зліва, належить церкві, а та, що справа,
належить сатані.

Обидві є втраченими для Германської Раси.”

Джерело : “der Stürmer”, червень 1936-го

На картинці чітко зображена критика інквізиції, як
жидокомуністичної зарази.

“What comes from the jews has corrupted the world,
cultures and people have died as a result.”

“Те, що походить від жидів, псує світ, і, як наслідок,
гинуть культури та люди.”

Джерело : der Stürmer, листопад 1936-го

“the dear dead”

“дорогим загиблим”

Хто не зрозумів, картинка показує, як католики були прив'язаними до “християн-соціалістичної партії”.

“jesus, there's absolutely not enough wax to offer up the necessary candles in order to pray them back in life”

“ісусе, вже зовсім не вистачає воску, щоб запропонувати необхідні свічки для молитов про їхнє повернення до життя.”

Джерело : “der Stürmer”, листопад 1936-го

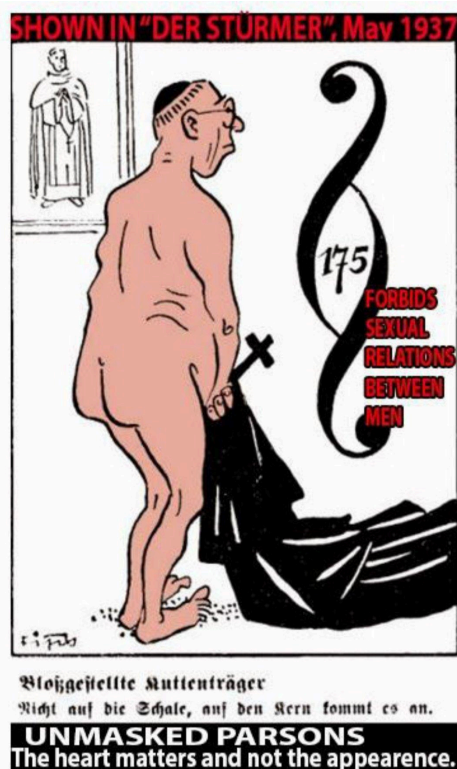
“congregation”

“збори”

“It's an uplifting feeling, brother in christ, to I understand each other although only in one point : how do sabotage the work of the regierung. “

“Це піднесене почуття, брате во христі, коли ми розуміємо один одного, хоча й лише в одному: як саботувати роботу уряду.”

Джерело : “der Stürmer”, листопад 1936-го

На картинці число 175 позначає кількість зафіксованих випадків статевих зносин між священиками (мабуть у період третього Райху)

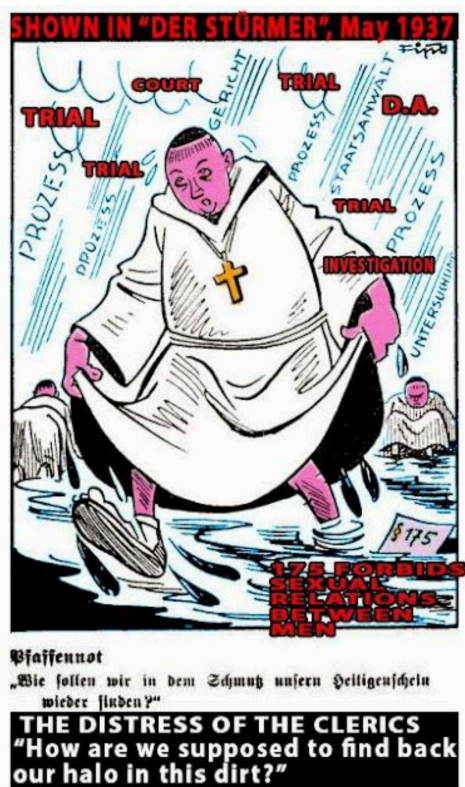
“Unmasked parsons”

“Викриття священників”

“The heart matters and not the appearance”

“Важливе серце, а не зовнішній вигляд.”

Джерело : “der Stürmer”, травень 1937-го

І знову число 175, картинка на ту ж тематику.

“the distress of the clerics”

“страждання священнослужителів“

“how are we supposed to find back our halo in this dirt?”

“як ми маємо знайти свій німб у цьому брудові?”

Джерело : “der Stürmer”, травень 1937-го

“among pharisees“

“серед фарисеїв”

“The less the people fear the devil and the hell, the more we have to fear the district attorney after all”

“Чим менше люди бояться диявола і пекла, тим більше ми повинні боятися окружного прокурора”

Джерело : “der Stürmer”, червень 1937-го

Мабуть знову про ті самі 175, а може про щось інше.

“storm over monasteries”

“буря над монастирями”

“heaven, good god, my god, doesn't the mess (filthy stories) stop?”

“О, яхве, ієшуа, чому ж безлад (брудні історії) не припиняється?”

Джерело : “der Stürmer”, червень 1937-го

Мабуть про те, як церкви жидів переховували від покарання.

Про це ще розповім колись.

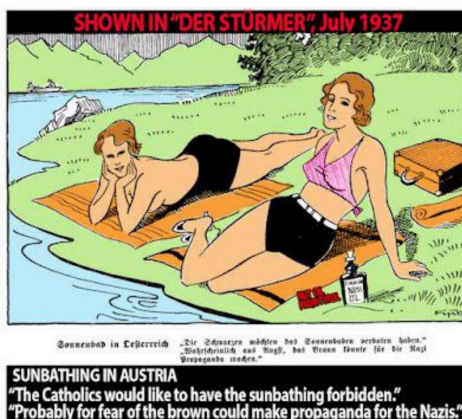
“In good hands”

“В хороших руках”

“How are you going to get scared of devil, if you're trying to cover him yourselves?”

“Яким чином ви лякаєтесь диявола, якщо самі ж намагаєтесь його прикрити?”

Джерело : “der Stürmer”, липень 1937-го.

“sunbathing in Austria”

“засмагання в Австрії”

“the catholics would like to have the sunbathing forbidden.

probably for fear of the brown could make propaganda for the Nazis”

“католики хотіли б заборонити засмагати, мабуть, через страх перед тим, що їх покоричневілий колір шкіри міг би допомогти пропаганді нацистів.”

Джерело : “der Stürmer”, липень 1937-го.

Висміювання прожидовськості католицької церкви.

“the rabbi”

“раввін”

“Let us pray for the health of the pope since we can't be hostile to such a catholic”

“Молімося за здоров'я папи, бо не можемо ж бути ворожими до такого католика”

Джерело : “der Stürmer”, серпень 1937-го

SHOWN IN “DER STÜRMER”, Aug 1937

Auf der Anklagebank

Die Zittlichkeitsprozesse gegen katholische Geistliche wechseln, aber der Angeklagte ist und bleibt immer wieder derselbe.

IN THE DOCK

The sexual offence trials against Catholic clergymen change but the defendant is and continues to be the same again and again.

Целібат.

До весілля анінічирк. (якщо це тільки не педофілія).

“in the dock”

“на лаві підсудних”

“the sexual offence trials against catholic clergyman change but the defendant is and continues to be the same again and again”

“судові процеси щодо сексуальних злочинів католицького священика змінюються, але підсудний продовжує залишатись тим самим”

Джерело : “der Stürmer”, серпень 1937-го

“to the political catholicism”

“до політичного католицизму”

“Tell me with whom you assosiate and I will tell you who you are”

“Скажи мені, з ким ти себе асоціюєш, і я скажу тобі, ХТО ТИ”

Джерело : “der Stürmer”, червень 1938-го

“the crown of the pope”

“корона попа”

“jew and bolshevik take cover wherever it presents itself”

“жид і більшовик прикриваються усюди, де вони себе представляють”

Джерело : “der Stürmer”, червень 1938-го

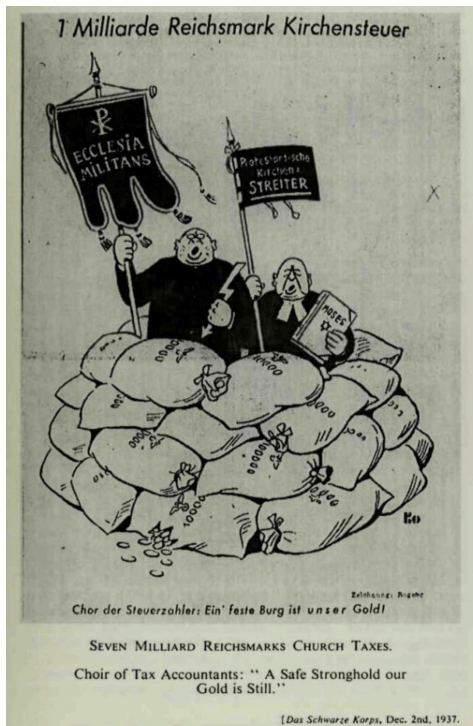
4) das Schwarze Korps

das Schwarze Korps була офіційною газетою СС, виходила щосередини, розповсюджувалась безкоштовно, мала значний на той час тираж – 750 000 примірників станом на 1944 рік.

“The racialized exaggeration of the feeling of shame originated in the church, which believed that it was safest for souls when it, by sufficiently extinguishing the impulses of moral feeling, led people to regard their own physicality as a burden, a disgrace and a curse.”

“Надмірно перебільшене почуття сорому виникло в церкві, яка вважала, що найбезпечніше для душ, коли воно, достатньою мірою придушуючи імпульси моральних почуттів, спонукало людей розглядати власну тілесність як тягар, ганьбу та прокляття.”

Джерело : “das Schwarze Korps”, 25 листопада 1937-го, с. 15-16

Про жадібність церкви та те, як вона все віддавала
жидам.

Джерело : “das Schwarze Korps”, 2-е грудня, 1937-го

"A festival of our ancestors that is thousands of years old and which for them was much more than a festival in the true and general sense. An old, unchanging belief, a joyful belief in the return of light after long winter nights, a strong connection with the eternally young spirit of nature gripped them at the thought of a new life that lay before them, of the new growth that the awakening light would give them after each turn of winter. Thousands of years ago our ancestors stood in

front of such fires, drawing strength for a new life and for new deeds from the brightly blazing flames. And because there is an ancient faith in these festivals, which is also our faith, felt so strongly and deeply, we too celebrate this festival of reflection, which is so eternal and yet so young. And which is also dedicated to the memory of our dead."

Джерело : “das Schwarze Korps”, 30 грудня 1937-го с. 17-18

Висміювання дресс-кодства католиків та справжньої антиморальної сутності священників.

Джерело : “das Schwarze Korps”, 1-е липня, 1937-го

Про те, як жидовірські священнослужителі любили одружуватись з жидовками.

Джерело : “das Schwarze Korps”, 22 липня 1937-го

“We all know that this horrifying mistreatment of animals so often observed in so-called catholic countries is based on the idea that animals have no soul. This mechanistic view of the world, which sees animals as machines with no feelings, is particularly offensive to the faith unique to our race. To us, god is manifest everywhere in nature, because nature is sacred, and we worship in it the revelation of an eternal will. Seen in this light, the animal is, in our eyes, actually a “little brother,” and our sensibility considers that assaulting a man able to defend himself is more morally acceptable than any cruelty towards a defenseless creature”

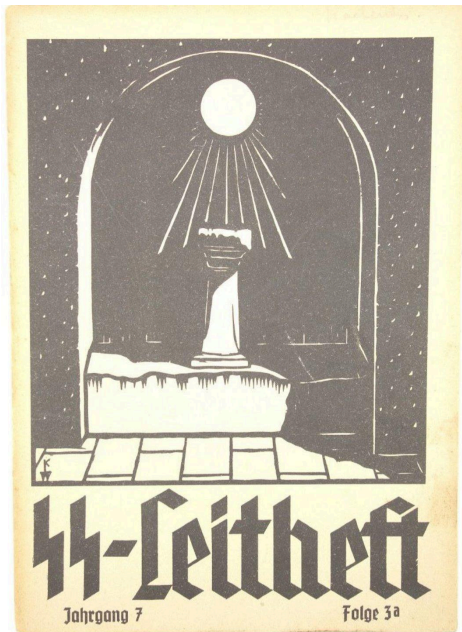
«Ми всі знаємо, що це жахливе жорстоке поводження з тваринами, яке так часто спостерігається в так званих католицьких країнах, ґрунтується на ідеї, що тварини не мають душі. Цей механістичний погляд на світ, який розглядає

тварин як машини без почуттів, є особливо образливим для віри, унікальної для Нашої Раси. Для нас Бог проявляється всюди в природі, тому що природа священна, і ми поклоняємося в ній одкровенню вічної волі. У такому світлі тварина в наших очах насправді є «молодшим братом», і наша чутливість вважає, що напад на людину, здатну захистити себе, морально прийнятніше, ніж будь-яка жорстокість щодо беззахисної істоти».

Джерело : “das Schwarze Korps”, 29-е червня 1939-го, буклет 26 с. 11

5) Leitheft

Leitheft – це періодичне видання, яке видавалось головним офісом Генріха Гіммлера.

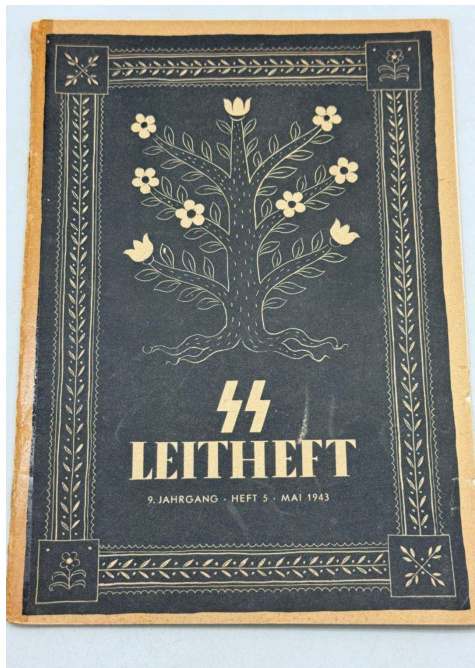
На обкладинці цього номеру журналу Leitheft зображений язичницький вівтар сонця в Екстернштайні (Екстерські камені).

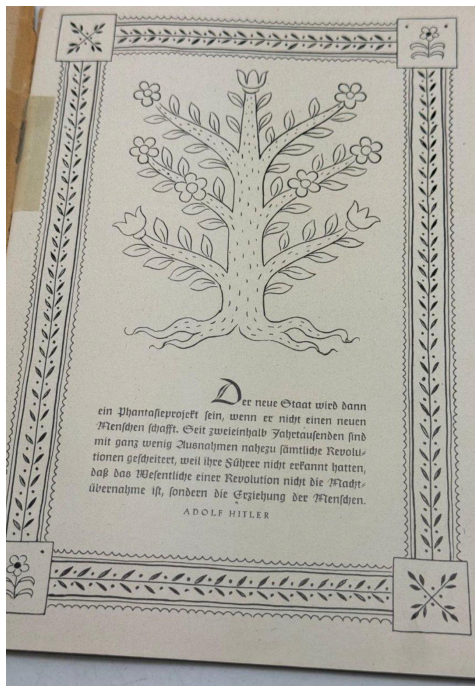
Аненербе просувала Екстернштайн як один із національних скарбів минулої епохи, і в 1930-х роках Німці збирались тут у великих кількостях, щоб затриматися біля стародавньої святині, особливо під час літнього Сонцестояння, коли сонячні промені заглядали у кругле вікно Сазе. У 1934 та 1935 роках Аненербе проводила великі розкопки в Екстернштайні, і завданням було,

звичайно ж, знайти докази того, що Екстернштайн справді був святилищем у доісторичні часи.

Націонал-соціалісти задумали відтворити «доісторичний Екстернштайн», у тому числі один із знищених духовних скарбів німецького народу – Ірмінсул.

Джерело : “SS Leitheft” том 7 випуск 3

У цьому випуску Leitheft зображено язичницьке дерево життя.

“Нова держава тоді буде чимось із розряду фантастики, якщо вона не створить нової людини. На протязі двох с половиною тисячоліть, за рідкісними виключеннями, майже всі революції терпіли невдачу, бо їх лідери не усвідомлювали того, що суттю революції є не захоплення влади, а натомість виховання людей.”

Джерело : “SS Leitheft”, том 9 випуск 5 (1943)

“Today we are aware that the Germanic state creations of the past were only of temporary duration because they allowed the power of the Race to flow again and again into the foreign nation out of a feeling of inexhaustible wealth. The idea of Race obligates us for the future to the strongest preservation and concentration of our strength. This self-confidence and the often insufficient or all-too-low self-awareness also gave rise to the tragic dichotomy that dominates the medieval empire. Only in this way can it be explained that Europe, which was already Germanic at the time, fell victim to the universalism of the Roman imperial idea and christianity, and used precious blood for ideas that contradicted its tradition and its world view”

«Сьогодні ми усвідомлюємо, що Німецькі державні утворення в минулому мали лише тимчасову тривалість, тому що вони дозволяли силі Раси знову і знову вливатися в чужу націю через відчуття невичерпного багатства. Ідея Раси зобов'язує Нас у майбутньому до найсильнішого збереження й концентрації цієї самовпевненості й часто недостатньої чи надто низької самосвідомості породили й трагічне. Дихотомія, яка домінує в середньовічній імперії, може пояснити, що Європа,

яка на той час вже була Германською, стала жертвою універсалізму Римської імперіальної ідеї та християнства і використала дорогоцінну кров для ідей, які суперечили її традиції та її світогляду. "

Джерело : "SS Leitheft" том 9, випуск 7, с. 3 (1943)

"... The new attitude towards nature and the cosmos also determines his [Paracelsus] relationship to religion and to God. Life is a wealth of miracles of the spirit. Everything is in flux, everything is in eternal change, because everything is life. But life is god's creative activity. The world is therefore the greatest presence of God, and this earth is also animated by God. In the beauty and splendour of nature he worships his creator. In his knowledge of nature he performs worship in the best and deepest sense. In this way nature and with it man are declared holy. For Paracelsus, nature is the ultimately valid and deep-seated bond. The law that God has placed in nature, he has also placed in man, and whoever lives according to these natural laws lives morally. This makes loyalty to one's own nature the holiest duty and

requirement of this day. "He who remains true to himself will not fall." This is the great moral law that Paracelsus gave us. He possessed the instinctive certainty that the voice of the heart is the voice of God. He felt safe in the universe, in God, felt at one with nature. Basically, Paracelsus experiences his worldview as a heroic and affirmative awakening of the reality of God in him, in nature, indeed in the whole world. God is not only the creator of the world, he is also the inner-worldly creator, the life and order power. "All things are put in order." The world is good, just as man is good, and we come from the womb pure and chaste." But because all things are divine works, the earth is nothing to be despised. Thus he stands in stark contrast to the christianity of his time. By confessing to the laws of life, Paracelsus also confesses to struggle as the expression of the egoism of life that we encounter everywhere. Whatever is opposed to life must fall. But what must fall must be completely defeated. Thus he runs a storm against everything weak and decadent. He was the first to take a stand against christianity's contempt for the body, to point out the danger of hereditary diseases and to demand their destruction."

«...Нове ставлення до природи і космосу також визначає його [Парацельса] ставлення до релігії і до Бога. Життя — це багатство чудес духу. Але життя — це Божа творча діяльність, і ця земля також оживлена своєю красою і величчю у своєму пізнанні природи він поклоняється в найкращому і найглибшому значенні цього слова (слова “природа”). Згідно цьому визначенню природи кожен, хто живе згідно з цими природними законами, живе морально. Це робить вірність власній природі найсвятішим обов'язком і вимогою цього дня. «Той, хто залишається вірним собі, не впаде». Це великий моральний закон, який дав нам Парацельс, який володів інстинктивною впевненістю, що голос серця є голосом Бога. Він почувався безпечним у всесвіті, у Богові, почувався єдиним із природою. По суті, Парацельс сприймає свій світогляд як героїчне й ствердне пробудження реальності Бога в ньому, у природі, навіть у всьому світі. Бог є не тільки творцем світу, він також є творцем внутрішнього світу, владою життя і порядку. «Все впорядковано». Світ добрий, як добра людина, і ми виходимо з утроби матері чисті й цнотливі". Але оскільки все є божественними творіннями, землю не варто зневажати. Таким

чином, він стоїть на різкому контрасті з християнством свого часу. Сповідавшись законами життя, Парацельс також сповідує боротьбу як вираження егоїзму життя, з яким ми стикаємося всюди. Але те, що повинно впасти, має бути повністю переможене.(це до Ніцше відсилка). Таким чином, він перший повстав проти зневіри християнства до тіла, щоб вказати на небезпеку спадкових хвороб і вимагати їх. знищення».

Джерело: "SS Leitheft" Volume 9, issue 07 (1943) с.29

"Now I'm glad that I found you, like Odin's falcons,
greedy for breath, when they rotate whales, warm prey,
or dove nets look at the daylight.

I want to kiss the dead king before you throw off the
bloody fountain. Your hair is covered with frost, Helgi's
chest is drizzled with the dew of battle: the hands of
Högni's Eidam are clammy: How am I, ruler, supposed
to heal your suffering?

Helgi speaks:

You created, Sigrun Von Serbaberg, that Helgi was so
wet with harm: You golden mean grim teeth, beautiful
southern maiden, before going to bed:"

"Had he come, would he come, Now Sigmund's son
from Odin's hall. Hope for Helgi's homecoming dark
eleven: Already sit Aare in the ash branch. The people
are drifting towards the dreamland.

Translation from the Edda by Genzmer”

«Тепер я радий, що знайшов вас, як соколів Одіна,
жадібних до дихання, коли вони обертають китів,
гріють здобич або голубині мережі дивляться на
денне світло.

Я хочу поцілувати мертвого короля, перш ніж ви
скинете кривавий фонтан. Твоє волосся вкрите
інеєм, Гельгіні груди росю битви скроплені: руки
Ейдама Гьогні липкі: Як я, володарю, буду лікувати
твої страждання?

Хельгі говорить:

Ти створила, Сігрун фон Сербаберг, що Хельгі був
такий мокрий від шкоди: Ти, золота середина,
похмурі зуби, прекрасна південна діво, перед сном: "

«Якби він прийшов, чи прийшов би він, Тепер син
Зигмунда із залу Одіна. Надія на повернення Хельгі
темних одинадцять: Вже сидить Ааре в гілці ясена.
Люди дрейфують до країни мрій.

Переклад з Едди Генцмера»

Джерело : "SS Leitheft" том 9 випуск 11 (1943)

"Let's talk about the bible and christianity in fearless
seriousness for once! Who among us can still bring
himself to believe literally in the biblical creation of the
world, in paradise, the fall of man, the genealogy of
jesus, his redemptive death, in the bible as the result of
the literally revealed voice of god or in his three -
personality? We have seen through the dubiousness of
most of the so - called historical evidence for this and

only accept others as symbols. We understand christianity to be something quite different from the middle ages or the churches of today. Hasn't this christianity in fact died long ago? Does it not only seem to live on within the walls of the church? Outside the church walls, in the relations between the christian peoples, there is no sign of christianity, especially since the First World War."

«Давайте хоч раз поговоримо про біблію та християнство безстрашно серйозно!

Хто з нас ще може змусити себе повірити буквально в біблійне створення світу, в рай, гріхопадіння людини, генеялогію ісуса, його спокутну смерть, у Біблію як результат буквально відкритого голосу Бога або в його триособистість? Ми побачили сумнівність більшості так званих історичних свідчень цього й приймаємо інші лише як символи. Ми розуміємо, що християнство – це щось зовсім інше, ніж середньовіччя чи сучасні церкви. Хіба це християнство насправді давно не померло? Чи вам не здається, що воно живе лише в стінах церкви? Поза церковними стінами, у відносинах між християнськими народами, немає

жодної ознаки християнства, особливо після Першої світової війни».

Джерело : “SS Leitheft” том 10 випуск 3 (1944)

“Богиня життя”.

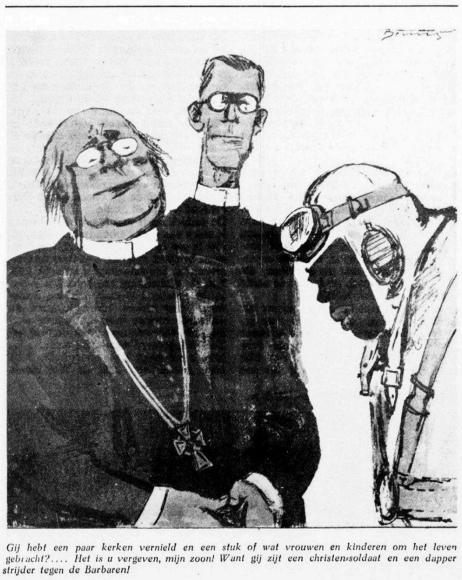
Джерело :

“SS Leitheft” том 10 випуск 3 (1944)

Голяндські журнали

1) Storm SS

Storm був одним з найвідоміших Голяндських СС-журналів.

Текст знизу (переклад з Голандської):

"You have destroyed a few churches and killed a few women and children?... You are forgiven, my son! For you are a christian soldier and a brave fighter against the Barbarians! (Germans)"

«Ти зруйнував кілька церков і вбив кілька жінок і дітей?... Прощено тобі! Бо ти є християнським воїном і відважним борцем проти варварів! (Німців)»

Джерело : “Storm SS”, 21 березня 1944 року

"The jew paul was the first to realize the possibility of successfully proclaiming the messiah-idea in the form of a new doctrine to this chaos. The bishop of Rome then combined this messiah-idea with his desire for worldly power, whereby he surpassed all others in position; he appointed himself as the vicar of god. The commandment speaking from the messiah-idea grew into zen and thus found a new form of its own. They always came into conflict with the "Imperial Order", whereby they could point out that the kings placed their task of creating a national unity at a disadvantage in fulfilling others which they derived from the foreign imperial idea, now completely leaving aside the extent to which this was already imbued with Germanic ideas. But it was only when man as a free personality had found a free standpoint outside and against the universal, racially hostile "order" of the church, that is to say, only in the "Enlightenment" that the imperial idea as a Europe – encompassing idea found its end. It almost goes without saying that the last dynasty that

stood up for it was a catholic one. In doing so, it betrayed the national cause in favor of its own dynastic interests. But Habsburg overlooked the fact that circumstances had changed, that the striving for unity in the national sense had already made such progress that, politically speaking, this already exceeded the still merely external form of the the idea of empire had grown."

«жид павло був першим, хто усвідомив можливість успішного проголошення ідеї месії у формі нової доктрини цього хаосу. Римський єпископ потім поєднав цю ідею месії зі своїм прагненням до мирської влади, завдяки чому він перевершив усі інші на посаді; він призначив себе намісником Бога, говорячи з ідеї месії, яка завжди знаходила нову форму вступу в конфлікт з «імперським наказом», за допомогою якого вони могли вказати на те, що королі поставили своє завдання створення національної єдності в невідгідне становище у виконанні інших, які вони вивели з іноземної імперської ідеї, тепер повністю залишаючи осторонь міру, до якої це була вже просякнута Германськими ідеями, але це було лише тоді, коли людина як вільна особистість знайшла вільну

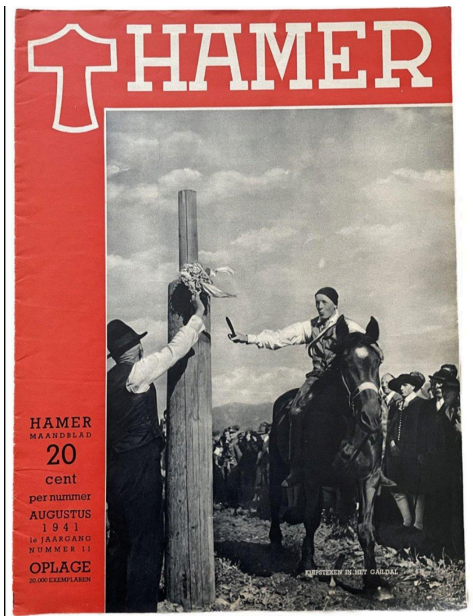
позицію поза універсальним, расово ворожим «порядком» церкви, тобто тільки в. «просвіті», що імперська ідея як ідея, що охоплює Європу, знайшла свій кінець. Майже само собою зрозуміло, що остання династія, яка виступила за це, була католицькою. Цим вона зрадила національну справу на користь власних династичних інтересів. Але Габсбург не помітив того факту, що обставини змінилися, та те, що прагнення до єдності в національному сенсі вже досягло такого прогресу, що, політично кажучи, це вже перевищило поки що лише зовнішню форму ідеї імперії, яка вросла».

2) Hamer

Hamer – журнал Голандських НС, був названий на честь Германського Бога Тора, фінансувався особисто Генріхом Гіммлером (щороку інвестував у нього 216000 євро).

Журнал був присвячений Германській язичницькій культурі.

Хто не може в це повірити через прямолінійні язичницькі обкладинки і не може знайти в інтернеті й прочитати сам – тому особисто заскрію випуск Хамера за листопад 1942 року (відверто кажучи, це просто перший випуск, який я знайшов у інтернеті).

Приємного прочитання (тим, хто знає Голандську звісно, однак там по картинках можна зрозуміти тематику журналу).

reder en in volle zieleverheid door „de sponte-
be“ naar het Noorden was gegaan!
Van die standpunt is het nog slechts een be-
tekkelijking geringe tijd tot het verschijnen van
mensch van deren tijd, waarbij de kerstening
als een ontzettende kultuurexodus wordt op-
gevat, als een verdrif voor eigen aard en inden
van het Noorden.

JURTIUS MÖSER

Zooling men aan den leiband van den kleinen
hoof beogen en de joden als het stamok der
Germanen bleef beschouwen, van het een-
zijdig om de Germanen als boerselijk te zien.
De joden miste immers nadeligheid van, dat
de joden somers waren. De berichten van
Tullius en Caesar over de onderwerping van
meer moeilijk te denken, dan men niet op de
letter, maar op den zin van deze kleine be-
heppen moet letten.

Het is de grote verkenning van Justinus Mörser
en in de eerste helft van de 18e eeuw
reeds te ontdekken, terwijl beroemde geleerden
als Broun en Thielig spraken van „de
teuromwonderlijke heilheid en eenmalige armoede
de wilde jagen en veldtochten“ in van het
eenige belangstelling, die het verken vult.

Maar Mörser was geen kunstverder, maar
een landelijk zakenman, die verstant had van
het bereikende en wende in maatschappelijke
verhoudingen.

In zijn in 1764 verschenen „Deutscheische
Geschichte“ geeft hij de eerste organische ge-
schiedbeschrijving van een bepaald gebied
met een opgewon macht in historische ge-
schiedtallen.

Hij toont aan, dat de kleine berichten uit-
zonderingsgevallen betreffen, dat Caesar Broun
van lidten hun groten tek heeft beschreven
aan. Hij bewijst, dat bodenverbondenheid en
verreijde akkoord op dezelfde plaats en
historische noodzakelijkheid moet zijn ge-
weest in de vroege periode. Hij mist een nre-
mische rechtvaardigheid voor de Germanen als uit-
gevoert voor de geschiedkundige kennis.

„Mörser“ is niet alleen bij de geschiedkundige kennis
omgeven op en keert zich tegen de fabel van
„de vroege Germanen“ bij de vroege geschied-
kundige kennis. Hij was het ook, die met alle kracht vocht tegen
het wettelijke staatsrecht van de vroege
bewoonding en uitsluitende geschiedtallen op-
tevan voor het niet en de noodzaak van de
waarde en de kracht van de verscheidenheid
en menigvuldigheid in uitgang van het be-
demonstrende veldtochten.

Hij was het, die in de bodenverbondenheid
van den boer en der voorwaarden voor een
sterke en gezonde volksgemeenschap ontstak.
„Alles die thansge bleef het voorbeden,
en de menschen onder de rijkheid van de een-
sondare aan elkaar gelijk te maken“ schreef
hij later optoet.

Van 1774-76 ragen zijn „Patriotische Phan-
tasie“ het licht, maar van de meeste beten-
kenen is toch Mörser vree tegen de wetteli-
karen en het wettelijke voorbeden en an-
baalbaarheid. Hij kende zich af van het
baalbaarheid. Het kende zich af van het
baalbaarheid en het wettelijke veldtochten
met hun „andere“ eenigen tijd mode geweten
baalbaarheid. „Zie lichte en na het be-
noemen, bodenverbonden veldtochten, maar het
organisch gepoetste en van kluisde beken-
an wend het doe hem ontsluiten begrip voor
de eigen waarde en het bodenverbonden van
de bodenverbonden maatschappelijke voren
in het leven van de volksgemeenschap en voor
de wettelijke bekenen van de verscheidenheid
evidente beken, die zich binnen het veldtochten
prevalen hebben.

Mörser gelooft aan de bodenverbonden-
heid der Germanen voren nog maar weinig
vervalen. „Zie hebben o.a. niet op de
Grimm ingewerkt, maar kelen niet veel verder.“
Pas in 1892 heeft de Wrensche germanist

Rudolf Maas dit alles „herontdekt“ en er den
grondslag van gelijkt voor een huidige be-
grip van den kelen van onzen voorrij.

HERDER

Door Mörser bekenheid werden verder gelye-
den als Alder, Schiller, Goethe en J. G. Her-
der. Hun belangstelling was echter grootdeels
wijzegevoelzaamheid, terwijl in den loop der
jeren het literaire meer en meer de overhand
was krijgen.

Tewijl in 1794 in Frankrijk het misachtende
scheldeword „Vandalen“ ontstond, in de
geboortende beramen der nationalisten, ver-
scheen in 1796 Herder „Jense oder der Jenseit
der Verjüngung“, waarin hij de aandacht
vestigde op de bekenen van de Noorsche
mitbede.

Hij was op het Noorsche karakter van Shakes-
peare meer schuldendachtig schen en voren
op Hamlet. Hij wree prindige woorden te
vinden voor de Normannen als beverjers
der wereld. Wie bekenen de joden van
Troje en Thebe, viagt hij, dedend op de
eigenverbonden Noormannenverren, ver-
geven bij de een Normand, Sacke en
Nephe.

Herder deed in 1797 een opney verstellen
tot het vermenen van veldtochten. In zijn
(1778 en 79) wree deden „Vandalen“ zijn
echter niet alleen oude veldtochten, ook lie-
den van Shakespeare, Chafins, Goethe en
andere kunnamen opgenomen, die minner
tot eche veldtochten voren, maar ook lieken
van „wiken“, van vrenede, primitive kul-
turen. De bered van 1807 liet dan ook later
„Jensen der Völker in Lieder“.

De woorden „voldedend“ en „voldedend“
werden door Herder het eerst gebruikt, terwijl
het ook reeds de geleerden, dansen, spreken
en ragen in zijn bekenenvergen betrekt, die
de vermenede veldtochten tradities te ver-
klaren. Want hij was ook de eerste, die de
voldedendheid van het veldtochten beken in
verband met zijn oorsprong, de volksgroep die
te schep en den ontsloten.

De Trid-biografie van den kelen van (Dardani)
(Jens's I.R.)

Aug. Wih, feldtochten bekende lievege voren en
evidente wree, dat het veldtochten niet anders was
ontstond, den in de 18de en 19de eeuw, althans
het overgevoelde veldtochten dat men meer be-
studeerde. In de ontsluiting van taal, religie
en dictionen, nog bij de ontsluiting van den
voldedend, een maekte, dat eveneens toen nogal
gehoofd bleek.

De meest vooruitstrevende geleerden bleven
niettemin nog steeds bevenen in een „gelye-
voldedend“ van jagen en veldtochten, te
herden en van kelen weer tot boeren.
In dien zin sprak men van „de kelenheid, de
jagtingelicheit en de maatschappij der mens-
heid“, of van „voldedend naar kelenheid en van
baalbaarheid tot bekenheid“. Hierin die de
niettemin kelen nog ontsloten in gevegenen
voren.

ROME EN HET NOORDEN

Voor de kunnamen betrekende het Romein-
sche Rijk evenwilde „de Christenheid“, omdat
het Deutsche Krijgerij als de „romantische“, als
de door God gevilde overtuiging ervan werd
beschouwd. Volgens het voren van Dardani
was Rome minner het kelen kelenrij ter
wereld en kan niet voor den dag des doerde
ontstond! Voor het kunnamen waren Noord
en Zuid den ook den in Christo en van een door
het kelen kelenheid van veldtochten, kelenen de
velden en kunnamen van Noord en Zuid den
den ook geen spreke zijn.

Chover hij, niettemin ook geen kelenen door van
een eigen Noorsche guardheid. Voor de kunnamen
werd kelenen kelenen kelenen kelenen de
romantische overtuiging kelenen de
fijne bekenheid. Dat door veldtochten van
het niet in den kelenen kelenen
Romeinse kelenheid was veldtochten eigen
gevegen, een standpunt der kelen in me-
sche kelenen nog oprijt doet -- beverjers
wijet! Voren! Lichtegevege kelenen zijn
door sterk in.

Aan deze veldtochten werd voren door den
guten ontsloten II. Chover een einde ge-
maakt, die in zijn „de Germanen Japanen
Jensen“ (164) scherpe kelenen op de trans-
latiegevege standtoek. Te voren in de plaats
komt de idee van het poren en ontsloten
Rome, dat door de finese en meke bekenen
verjeldert doelt. Niet zonder merenend doelt
men daarbij echter aan de ontsloten van de
eche ontsloten kelenen, eche de dagen
van „de modige veldtochten“! Romeinse schip-
ven van Rome liden tegen de overgevegenen
wereld der Germanen aan de noodzaak van
denen strijd als een maekte tegen de veldtochten
en veldtochten der Romanen, eche
Gitteren en Schiller, van de Gitteren veld-
verjeldert niet eche der Romanen als de be-
schavingstegenoverstandtoeken. Gitteren van
uitgevegenen, n.l. geen maekte in het veldtochten,
veldtochten ook de porenen consequent op
te kelen.

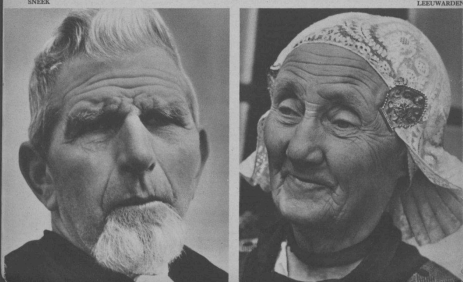
Had men in de 18de eeuw doe wree doerlijk
nog voor de veldtochtenveldtochten der Romanen
overbeheersche (in ontslotenheid met de Hama-
nieren) in de 18de eeuw werd dit standpunt
bij gebrek aan gronddeke weer veldtochten en de
beke Germanisch-Romeinse veldtochten op-
nieuw oprijt uit het eenege geschiedtallen
van Rome, n.l. als „voldedendheden van de
eenege veldtochten“.

De kelenen standpunt werd eche een
door de Romanen veldtochten, die het alder
Germanen veldtochten in den ontsloten
van romantische kelenen te bekenen, maar
vertoet. Pas in onze dagen, in het veldtochten
veldtochten voren kelenen veldtochten.

(Herd's veldtochten),
NICO DE HAAS.

SCHUYVENINGEN
(Jens's I.R.)

INIEK
(Jens's I.R.)

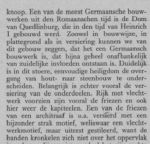
VOLENDAM
(Jens's I.R.)

LEEUWARDEN
(Jens's I.R.)

Romaanse hospital uit den tijd van Quedlinburg waarin de Germanische cransenten op fraaie wijze

af te sterven en dat wel zonder den stervenden". dan is de betekenis van de woorden al heel duidelijk en ook behoeft a de herkomst van de gebruyde uitdrukking geen tweede twijfel te bestaan. Van e nadere uitlegging of omschrijving kunnen v ons dan ook geveeligi onthouden.

VEEL GEBRUIKTE GEZEGDEN
Eveneens is het gezeld met een zeggwijze
„alle hens aan dek“, waarvan de betekenis
voldoende bekend is, hoewel het weer om
van algemeene betrekking is, dat het woor-
„hens“ een verlijering is van het Engels
woord „hands“ (handen), waarom dan ook
uitdrukking alom gebruykt wordt in gevallen
waarin alle beschikbare personen juist moe-
ten verlieden. Dat iemand, die „hans“
hasen gaat, al verloren beschouwd moe-
t worden, is ook voldoende duidelijk. Wij moe-

ook wel a algemeen bekend veronfersteide dat, indien iemand aan boord van een roep schip sterft, al speedig haalen rondem schip zwemmen, omdat het scherpe roe orgaan, waarover deze roofvinschen beschikken, hun verraadt, dat zich een lijk aan boord bevindt. Het schepervolk was gewoon, in de grolke gevallen te zeggen: „hij is voor o haalen“, en in figuratieve beteekenisse hebbe de landdotten die uitdrukking overgenomen.

Wij zag toen twee sterfgevallen aan boord van een visserschip hebben en over de op in proef berende haaien, benutten we de gelegenheid om aan een negatieve te herinneren welke — zeer populair naar het woordverband — toch niet onmiddellijk aan de zee zou denken. Als je iemand, van wien gij verhoort, met hem kwijt te raken, „het heilige kruis nageeft“, dan zal je wel geen ogenblik kunnen vermoeden, dat ook deze uitdrukking van zee is geboren. We zullen haar even nadere onder de loupe nemen.

HET GLAASJE OP DEN VALREEP...

neinde te verhinderen, dat het stoffeig
verschil van een op zee overlopende door de
alen veranderen zou worden, werden een
aar roosterlaven van gegoten ijs in de
doeken omhuld genaaid, waarin het ligt
bergen was. Om het mogelijk te maken, dat
lucht uit den veenbeddoeken zak zou kun-
nen ontsnippen, wanneer deze in zee werd
geworpen, was het aan boord gebruikte, in
de afzetting van de afzetting in kruiden-
te brengen. De scheppelingen waren dan
swoon te zeggen, dat den overlopende „het
dijge kruis werd nagevoerd“. Men zit hier-
duel wel, dat deze uitspraak, (evenals
duwens tal van andere) altemoed geheel van
geestige veranderd is.

HERKOMST GEMAKKELIJK TE RADEN

1850) gekomen, van welken invloed op
scheepvaart op onze taal is geweest. Men
denke b.v. aan uitdrukkingen als: „De vlag
dekt de lading“; „Het zell te hoog in top heb-
ben“ (op te grooten voet leven); „Zijn eigen

...kast over boord zeilen" (begint het eigen verhaal in handelen). „Hij verdient gekkehaald te worden" (vroegere strafvoering op de schepen). „Hij loopt van stuurboord naar bakboord" (van 't kastje naar den muur). „Iemand den wind uit de zeilen nemen" (het gras voor de voeten wegmaaien). „Vroeg naar

met 'aan' (want 'aan' is maar bed gaan); 'Liggende maan, staande matroos' (als de maan voor ons niet rechtstandig zichtbaar is, wordt volgens sommige opvattingen de maan weer verwacht, waarom de matroos bij de hand moeten zijn om, als nodig, de helpende hand te kunnen bieden). Van alle verrenvermelde negatieve is de herkomst al heel duidelijk en niemand behoeft te twijfelen, of zij wel van de scheepvaart ontleend zijn. Ook als een beschikbare b.v. nu

De uitdrukkingen als „Iemand de loef afsteken“ en „Aan lager wal geraken“, is reeds eenige kennis van scheepvaart-terminen noodig

DE BOEL IN HET RIET STUREN

17

Gedrazen van perzisch Rubin 22 te Amsterdam (afb. 7)

IN DEN SPREEUWPOT

Twee het dat eindelijk nu ver was, dat het — het gewest — van een weerscheppelijke her-ontdekking van den spreewepot, geproven kon worden, hield ik wel even in toezicht gestaan. Een pitterd artikel schreef en het volle gewicht van deze ontdekking op de wereld der kunst- en kultuurhistorie, dien toekomen! Of trachten ook huten deens kring belangstelling te waken voor het onderwerp van jeuzelinge naspeuringen!

Oja, waren eigenlijk niet. Spreewepotten zijn toch maar heel gewone voorwerpen en de behandeling ervan behoort wij liefst maar niet tot onbegrijpelijke beschouwingen te voeren. Achteraf kan men zich haast niet meer voorstellen, dat deze voortvarendheid van de potenshakers zoo'n probleem versloot. Hoe begon het ook weer! Ja, dat zal men.

Op een van mijn spreekbeelden door verscheidene musea stak ik te vreesden onder pasten en pasten een voorwerp van rood, ongeglazuurd aardewerk. Een lange hals, een bolle bodem, een oer op den buik. Het merkwuurde me wel, dat er een gat in den buik zat. Een gat, niet open door den potenshaker er in gevonden. Om hem evenwel met andere vreemde potten te kunnen vergelijken, foto-

Een oorspronkelijke studie van J. G. N. Renaud, die de eigenaardige vogelpotten weer aan de vergetelheid ontrukte heeft.

Vogelpot van uit Delfsch, Museum Beunmans, Rotterdam, (afb. 5)

Een vogelpot, waarvan de bekleding onbekend was (afb. 2)

grafeerde ik de wonderlijke verspreiding. (Afb. 3). Later vond ik hem in andere musea terug, in Haarlem, Leiden, Amsterdam, en in andere plaatsen te noemen. Niemand wist meer van verkiezing of kende van de bestemming der potten. Eenmaal bracht mij op het spoor. Een verloren voorje, doorgetrokken in een naal met oude schiedrijen, leidde me tot het begin van de oplossing. Op een schilderij van Frans Curjel, hofschilder van den Fransen Stadhouder Willem Frederik, insamenend in het museum te Groningen, ontdekte ik namelijk aan den voet van een klein een, dat mij herinnerde aan de wonderlijke potten. Aan den hals van een van de een rindijk voor rugelid. Wanneer men erin een en antiekopiegeest heeft, vindt men geen rust, vandaar er meer klachtig getuigen is. Elk schilderij stelde ik (jong af, met het verblifende resultaat, dat er heel wat van die potten te vreesden kregen. Op een schilderij van Julius Roombouts (Haarlem, 2de helft der zeventiende eeuw) in het Rijksmuseum Twente te Enschede hangt er bijvoorbeeld een tegel die boven wand van een daivend. (Afb. 2). Het stond men wel van de wonderlijke pot uit Amsterdam en van elders moet beschouwd worden.

Bescheiden vogelpot met afbeelding opening (afb. 4)

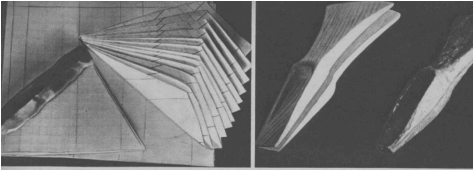
18

[illegible]

Boven: Zouals vele geschiedschrijvers den Germanen stellen. Onder: Zouals de Germanen in den breidel (—1800.—800) gekled waren volgens de jeugwetenschappelijke onderzoekingen. Ruizetting in bekendheid - tekening van Prof. Wilhelm Petersen.

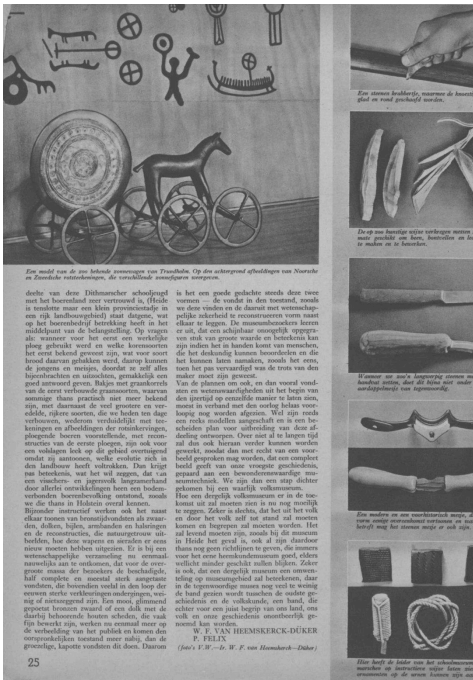
[illegible]

Навіть суто по картинці можна побачити язичників та образ вікінга.

Linksboven: Met een scheermesje zijn nauwelijks maar volledige pagina's (zoen door te snijden dan met dit vuurtje een „neig“). Rechtsboven: Een houten pie en een bronzen lijf; op de laatste is de geroemde nog duidelijk te zien. Onder: Twee muren, het achterste, zoals de tanden van, het andere is het nagel

[illegible][illegible]

Зверху, скоріше за все, сонячна колісниця.

Наскільки я розумію, стаття описує знаряддя праці

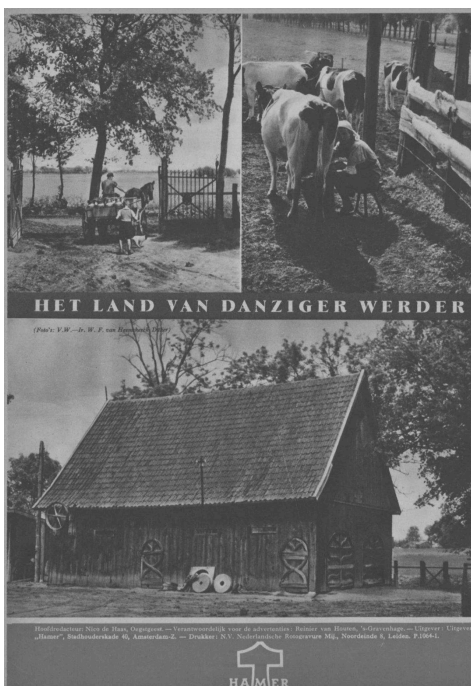
Германських язичників, цікаво було би почути

думку тих, хто знає Голандську.

Зверху дерево Ірмінскуль, священне дерево

Саксів-язичників та особистий символ Аненербе (й

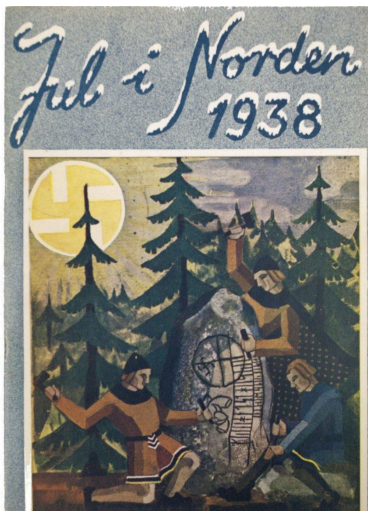
Ось такий чудовий журнал.

Тим, хто знає Голандську, наполегливо раджу
ознайомитись.

Датські НС-журнали

1) DNSAP

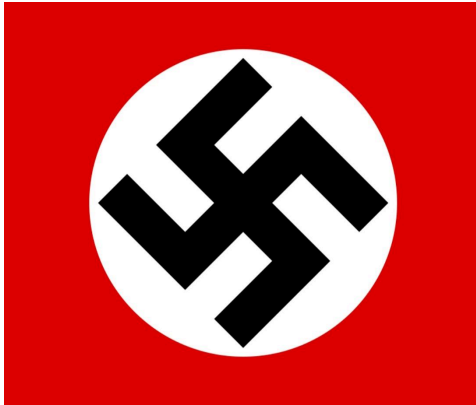
DNSAP – журнал від Данської НС-партії.

Ось кілька обкладинок з випусками цих журналів зі скандинавськими язичниками на обкладинках.
До свята Йоля бтв.

Язичницькі символи Третього Райху

Свастика – це найвідоміший язичницький символ у всьому світові.

До того ж, зображався він у всіх можливих язичницьких варіаціях у Третьому Райху.

Ось, що писали діячі Третього Райху про Свастику:

"The Nordic Gods were figures of light, with spear and radiant cross and Swastika, the symbols of the sun, of fertile ascending life. Since long before 3000 BC, Nordic-folkish waves carried these symbols, as can be proved, to Greece, Rome, Troy, and India"

«Скандинавські Боги були фігурами світла зі списом, сяючим хрестом і Свастикою, символами

сонця, родючого життя вгору. Задовго до 3000 року до нашої ери Нордичні народні хвилі перенесли ці символи, як можна довести, до Греції, Риму, Трої та Індії.”

Джерело : “Міт 20-го сторіччя” Альфреда Розенберга
С.144

"A religion which bases its very existence on revealed fact totters on its foundations when its facts become no more than legends. The facts of atoning death, assumption, resurrection, in which the sixteenth century childishly believed, can no longer be taught as historical fact, and so no longer count. "The real picture of the biblical god is wholly disgusting to the National Socialist. The churches do not give a picture of god as it is really found in the bible. Their portrayal is a compound of delusions and fabrications and does not present the biblical god jehovah. They pretend to preach a faith in jehovah, the god of the old and new testaments, but in reality they offer an entirely different god. In order to eke out an existence the churches will

do anything. They will even falsify to their following the truth about the name and race of the god they worship."

"The teaching of mercy and love of one's neighbor is foreign to the German race, and the sermon on the mount is, according to Nordic sentiment, an ethic for cowards and idiots. If therefore, in view of the many childless marriages, and of the large surplus of women, healthy unmarried women bear children, this must be regarded as an increase of racial strength to the German community."

«Релігія, яка базує своє існування на відкритих фактах, хитається на своїх фундаментах, коли її факти стають не більше ніж легендами. Факти спокутної смерті, припущення, воскресіння, у які по-дитячому вірило шістнадцяте століття, більше не можуть викладатися як історичні факти, і тому більше не сприймаються.

«Реальна картина біблійного бога є цілковито огидною для Націонал-соціаліста. церкви не дають зображення бога, яке насправді міститься в біблії. Їхнє зображення є сумішшю помилок і вигадок і не

представляє біблійного бога єгову. Вони вдають, що проповідують віру в єгову, бога старого та нового заповітів, але насправді пропонують зовсім іншого бога. Церкви підуть на все, щоб вижити. Вони навіть фальсифікують правду про ім'я та расу бога, якому вони поклоняються».

«Вчення про милосердя та любов до ближнього є чужим для Німецької Раси, а Нагірна проповідь, згідно з Нордичними почуттями, є етикою для боягузів та ідіотів. Отже, зважаючи на численні бездітні шлюби та великий надлишок жінок, здорові незаміжні жінки народжують дітей, це слід розглядати як збільшення Расової сили Німецької спільноти».

Джерело : “cross into swastika” (1940) Hodder and Stoughton.

“Swastika – Reich Flag – Reich War Flag! A symbol which has accompanied German folk's ancestors through Stone Age, Bronze Age, Iron Age and early

history, and German man through the middle ages down to the present time: 5,000 years of German history lie in the Swastika!

Around the time of christ, the Swastika has been found among Germanic tribes on hundreds of urns filled with funeral ashes, on countless pieces of jewelry and weapons, clothes and equipment, so often that one can speak of a Germanic national symbol. And even 3,000 years before that time [birth of christ], hence farther back into the Stone Age of Northern Germany's Nordic culture, from which the later Germanic folk first developed, we find the Swastika. It is really tied to our homeland."

«Свастика – прапор Рейху – прапор війни Рейху! Символ який супроводжував предків Німців у кам'яному віці, бронзовому віці, залізному віці і ранній історії Німеччини, а також Німецьку людину в середні віки аж до теперішнього часу: 5000 років Німецької історії лежить у Свастиці!

Приблизно за часів христа Свастика була знайдена серед Германських племен на сотнях урн, наповнених похоронним попелом, на незліченних коштовностях і зброї, одязі та спорядженні, так часто, що можна говорити про Німецький національний символ. І навіть за 3000 років до того часу [народження христа], отже, далі в кам'яний вік північної культури Північної Німеччини, з якої вперше розвинувся пізніший Німецький народ, ми знаходимо Свастiku. Вона є дійсно пов'язана з нашою батьківщиною».

Джерело : NSDAP Schulungsbrief, грудень 1935-го.

Усі без винятку дивізії СС (куди, нагадаю, брали лише Арійців, себто людей) мали або язичницьку, або державну символіку.

Берлінський мітинг за жіноче товариство НС.
На фото зображені величезні за розміром руни
ЖИТТЯ.

Значок жіночого НС-товариства з язичницькою
руною життя.

А ось і руна Одал, яка блискуче прикрашала постать видатних воїнів Третього Райху – воїнів абсолютної правди.

Продаж язичницьких сувенірів та виробів Націонал-соціалістичною партією Німеччини

Дерев'яна хлібна тарілка, подарована в Дахау оберфюреру СС Юліану Шернеру.

На ній зображеною є язичницька давньогерманська Руна життя, Руна хагаль, Руна тейваз, Руна зіг, ну і Свастика.

Хлібна тарілка.

На ній зображено Ірмінсуль (язичницьке древо Саксів-язичників), зверху зображено Руну одаль.

Подібні дубові тарілки можна було знайти в будинках СС-івців. Слова навколо свастики взяті з язичницької Едди :

“Heil dem Gast der zu uns”, що, в перекладі з Німецької, означає “Вітайте гостя, який прийшов до нас”.

Також зліва на тарілці маленьким шрифтом вирізьблено слово “Едда”.

Дерев'яна плита СС зі Свастикою по центру та Руною життя зверху зліва.

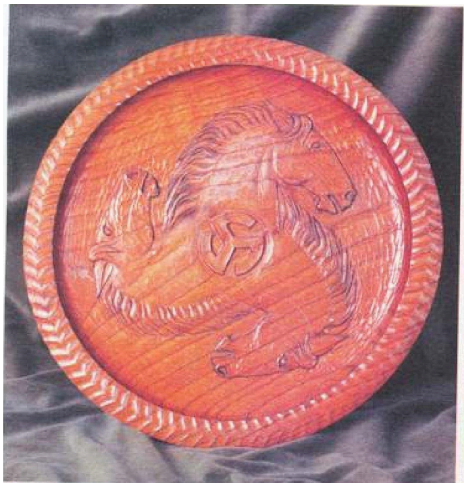

Тарілля для СС-івців, датоване 1942 роком виробництва.

На ньому ми можемо помітити Германські язичницькі Руни : Руну Одадь та Руну життя.

СС-івська дерев'яна тарілка 1942-го року
виробництва з Руною Інгуз по центру.

Ця тарілка була подарована 27-ій гренадерській
дивізії “Лангемарк” з приводу свята Йоля 1944 року.

СС-івська тарілка, як пам'ять про одруження.

Виготовлена 1943 року.

На ній ми можемо помітити язичницьку Руну життя (зрештою, всі Руни є язичницькими символами).

Тарілка на честь свята Йоля.

У центрі зображена рельєфна язичницька Руна життя з сонячним колесом і написом “Julfest 1937”.

Також зображена Руна Туле та Руна життя.

Святкове тарілля, приурочене до свята Йоля (Julteller der 1944), 1944 року виробництва. Наявна руна хагаль.

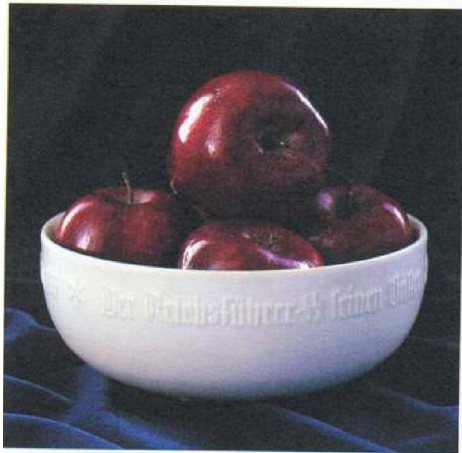
Внизу: Аллахская фарфоровая тарелка из числа тех, что производились в память о Jülfest – языческого Йольского праздника, который в СС отмечали вместо Рождества. Этот образец, изготовленный в 1943 году, отличается высоким качеством: с особой тщательностью выполнено изображение орла в центре тарелки.

Фарфорова тарілка СС з тих, які вироблялись на честь свята Йоля.

Цей взірець виконано 1943-го.

Внизу: Аллахская чаша из тех, что были приготовлены для гостей рейхсфюрера на Партийном съезде 1937 года. В таких чашах предпochтение отдавалось яблокам: возрождение службой СС языческих обрядов подразумевало ритуал поклонения Солнцу, а красные яблоки рассматривались как его символ.

Зверху зображена одна із тих чаш, які готувались для гостей Рейхсфюрера на з'їзді НСДАП 1937-го року. У таких чашах перевага віддавалась яблукам: відродження службою СС язичницьких обрядів обов'язково містило ритуал поклонінню сонцю, а червоні яблука розглядались, як його символ.

Ось так цей підсвічник виглядав зблизька.

А ось так виглядав підпис Генріха Гімmlера, який дарував фотолистівки з цим підсвічником.

А ось так виглядав сімейний куточок (так, та саме покуття) до дня Йоля.

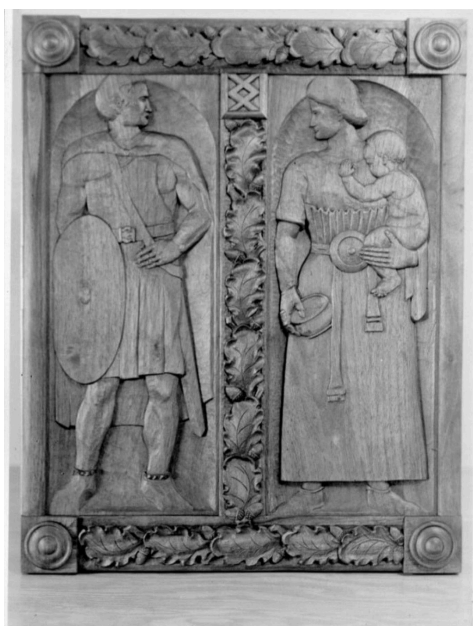
СС-івська сімейна скриня для народження дитини з Руною життя по центру та Свастиками.

СС-івське дитяче ліжко з руною життя по середині.

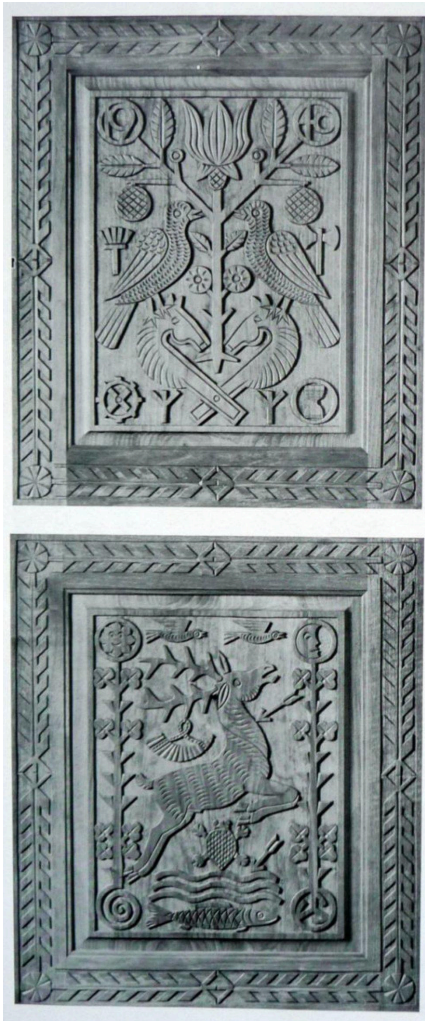

А ось такою була звичайна СС-івська скриня.
З Руною життя, Руною Одаль, Руною Зіг, тощо.

А ось кришка дерев'яної СС-івської скрині.
З вікінгами-язичниками та язичницькою Руною
інгуз по центру.

СС-івський комод з величезною кількістю
язичницької символіки.

Його в 1940-му році виготовили, як подарунок на
50-річчя Обергрупенфюреру СС.

Зразок виготовлення канделябрів для Рейхсфюрера
СС.

Можемо побачити язичницьку Руну життя та Свастику, як язичницький символ, разом з Рунами Зіг, що, в очевидь, не варто помічати кожного разу, бо й так ясно, що вся символіка Райху була язичницькою.

НСДАП виготовляли навіть язичницькі мечі. Ось зображення меча з деревом життя на ньому, який був виготовлений 1936-го року на замовлення НСДАП.

Язичницькі свята та їх способи святкування в Третньому Райху

Основна література : Fritz Weitzel “die Gestaltung der Festelm Jahres und Lebenslaufn“, Karla Poewe

“Germany's new religion : the German faith movement”,
“Völkish modernist beginnings of National Socialism: It's intrusion into the church and its antisemitic consequences”, тощо.

Це, до речі, легендарне фото ще тим, що на ньому зображено офіційно перше святкування язичницьких свят в Третньому Райху, а конкретніше це легендарне фото зображає перше проведення

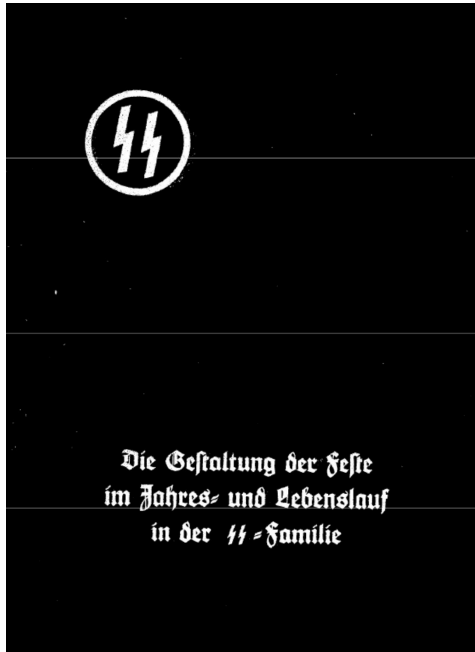
язичницького свята врожаю у Третньому Райхові, в місті Мекленбург, у 1933 році.

Також у цій роботі Karla Роеве стверджується наступне (на основі дослідження Герберта Ф. Ціглера, який попередньо розглянув 2000 офіційних особових справ СС-івців під записом “релігійна приналежність”) :

"83.6 percent of the officers from the SS-Totenkopfverbände (Death Head Units) claimed to be “Gottgläubig,” a general term used for Deutsch, Nordic, or Germanic believers, among others. Of the officers from the SS-Verfügungstruppe (Armed SS Units), 78.9 percent claimed to be “Gottgläubig”; and 66.7 percent of the officers from the General SS Units claimed to be “gottgläubig.” On the average, therefore, about 76 percent of the SS were gottgläubig."

«83,6 відсотка офіцерів SS-Totenkopfverbände (підрозділів смерти) стверджували, що вони «gottgläubig» – загальний термін, який використовується серед інших для Німецьких, скандинавських або, взагалом, Германських

віруючих. З офіцерів SS-Verfügungstruppe (збройних СС одиниць), 78,9 відсотка стверджували, що вони «gottgläubig»; 66,7 відсотка офіцерів загальних підрозділів СС стверджували, що вони «gottgläubig».

Fritz Weitzel "die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf".

Книга, яка пояснює, які насправді Германські язичницькі свята святкували в Третньому Райхові, як їх святкували й так далі й тому подібне.

Як ви бачите, є в перекладі.

Тут не цитуватиму її, та й книга не надто об'ємна, тож раджу самим прочитати.

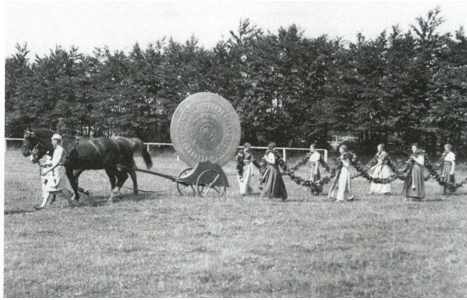
Одна з моїх найулюбленіших книг на тему віри Третього Райху.

А ось це те, з чого почалась практична історія
язичницького святкування у всьому язичницькому
Третьому Райхові.

Фотокартки зі свята врожаю у Третньому Райху, в місті Мекленбург, у 1933 році.

На фото репліка Тронхеймської сонячної колісниці на спортивному фестивалі в Ноймюнстері, 1933 рік.

На фото зображені Німецькі жінки в традиційних народних костюмах під час Erntedankfest 1935 року. Можна помітити, що на фото вони тримають Йольські язичницькі вінки.

У травні 1936 року в місті Ерлінгхаузен відбулося величезне Німецьке пропагандистське шоу. Відкрився музей просто неба – до 900-річчя міста. На честь цього було показано тривалу героїчну епопею, яка показувала язичницьке життя предків Німців. Музей був оголошений флагманом Націонал-соціалістичної культурної політики.

Полк охоронців Гітлера виконує язичницький ритуал на фестивалі сонцестояння в Берліні – Ліхтерфельде.

17 грудня 1936 року.

Ось так 21 грудня 1936 року СС-івці святкували Йоль.

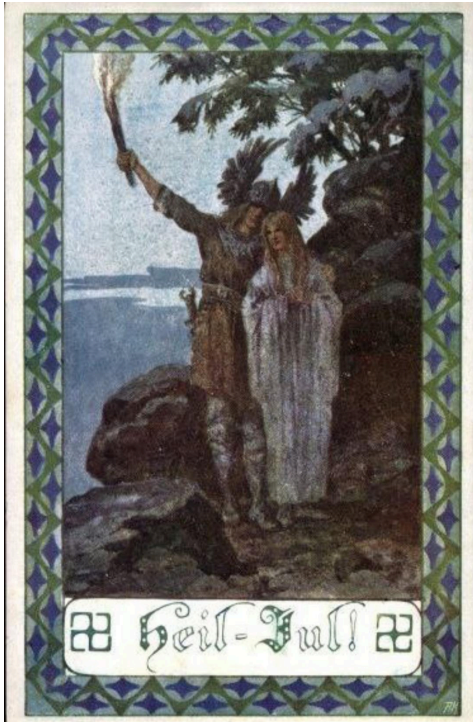

На цьому фото Геббельс виголошує промову на святкуванні зимового сонцестояння в Берліні, 1938-го року.

Ще кілька бездоганних фото, які захоплюють подих.

А ось такими плакатами СС-івці закликали до святкування Йолу:

Окремим Германським язичницьким явищем був так званий “Гітлерюгенд”, з якого Гітлер хотів зробити флагмана свого язичницького НС-руху, що й доведуть наступні цитати, фотокартки та решта доказів моїм словам.

“Strenuous efforts were made to introduce a romantic pagan feast on June 21 (summer solstice) dedicated to NSDAP martyrs and war heroes, with stirring speeches, night parades, public demonstrations and blazing bonfires.”

«Були докладені наполегливі зусилля, щоб запровадити романтичне язичницьке свято 21

червня (літнє сонцестояння), присвячене мученикам НСДАП і героям війни, із хвилюючими промовами, нічними парадом, публічними демонстраціями та палаючими вогнями».

Джерело : “Hitler Youth, 1922-1945” by Jean-Denis Lepage с. 83

December 21 (Yule, winter solstice) was a celebration designed to replace the Christian festivals."

«21 грудня (Юль, зимове сонцестояння) було святом, покликаним замінити християнські свята».

Джерело : ‘Hitler Youth, 1922-1945” by Jean-Denis Lepage с. 84

"Part of this psychological conditioning was imposed at the huge annual rallies at Nuremberg where tens of thousands marched with banners and music in review before Hitler himself. The spirit of sacrifice was

fostered during nighttime neo-pagan ceremonies, verses celebrating death in combat patriotic songs, and even mock funerals for future “fallen comrades.”

«Частина цієї психологічної обумовленості була нав’язана на величезних щорічних мітингах у Нюрнберзі, де десятки тисяч марширували з прапорами та музикою перед самим Гітлером. Дух жертвовності виховувався під час нічних неоязичницьких церемоній, куплетів, які прославляли смерть у бойових патріотичних піснях, і навіть імітаційні похорони майбутніх «загиблих товаришів».

Джерело : “Hitler Youth, 1922-1945” by Jean-Denis LePage с. 92

"No evil priest can prevent us from feeling that we are the children of Hitler. We follow not christ, but Horst Wessel. Away with incense and holy water. The church can go hang for all we care. The Swastika brings salvation on earth.

I want to follow it step by step.

Baldur von Schirach, take me along!"

«Жоден злий священик не може перешкодити нам відчути, що ми діти Гітлера. Ми слідуємо не за христом, а за Горстом Весселем. Геть із ладаном і святою водою. церква може бути повішеною за все, що нас хвилює.

Свастика принесе спасіння на землю. Я хочу йти за ним крок за кроком, беріть мене з собою!»

Джерело : “A social history of the Third Reich”, Richard Grunberger, 1971 с. 531–532

"Such anti-christian ideas were widespread in the Hitler Youth and formed an increasingly important part of the Party's programme for the indoctrination of the young"

«Такі антихристиянські ідеї були широко поширені в Гітлерюгенді і становили дедалі важливішу частину партійної програми виховання молоді»

Джерело : “The Third Reich in power”, Richard J Evans, с. 239

Також відомою стала пісня, яку співали
Гітлерюгендці :

"We are the joyful Hitler Youth
We need no christian virtue
For our Führer Adolf Hitler
Is ever our Mediator.
No pastor, no evil one
can hinder Us from feeling as Hitler's children.
We follow not christ but Horst Wessel,
Away with incense and holy water.
The church can be taken away from me,
The Swastika is redemption on the earth,
It will I follow everywhere, Baldur von Schirach [leader
of the Hitler Youth], take me along!"

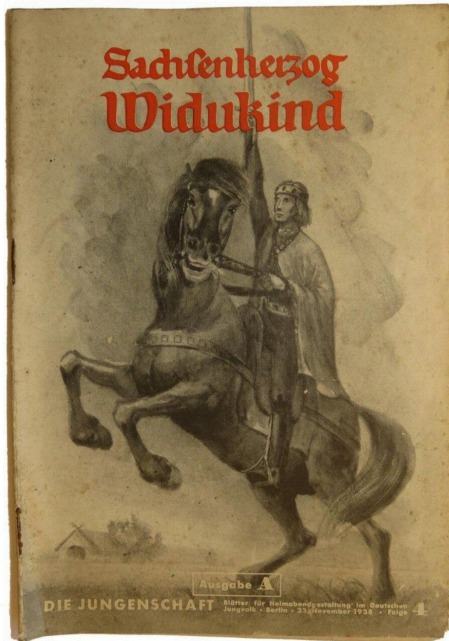
«Ми щасливі в Гітлерюгенді
Нам не потрібні християнські чесноти
За Нашого Фюрера Адольфа Гітлера
Завжди Наш Провідник.

Ні пастор, ні будь – яке інше зло не може
перешкодити Нам почуватися дітьми Гітлера.
Ми слідуємо не за христом, а за Горстом Весселем,
Геть ладан та святу воду.
церкву можуть у мене забрати,
Свастика – це спасіння на землі,
Я буду слідувати всюди, Бальдур фон Ширах [лідер
Гітлерюгенду], візьміть мене з собою!»

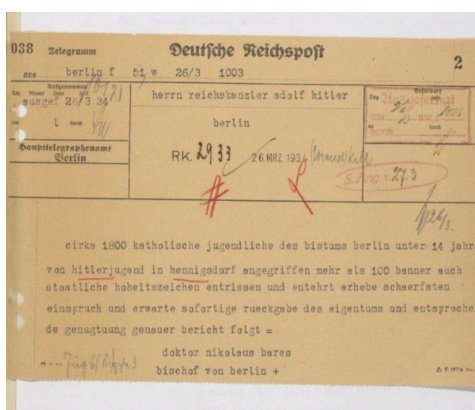
Джерело : “Die Kirchen und das Dritte Reich” Klaus
Scholder

Плакат Гітлерюгенда на язичницьку тематику великих перемог Прусів-язичників у боротьбі проти ящерів.

Ось один із випусків журналу Гітлерюгенда Sachsenherzog, присвячений Відукінду, язичницькому лідерові Саксів, який боровся проти христовства держави карла маленького.

Документ, який підтверджує випадок того, як, цитата “близько 1800 молодих католиків з єпархії Берліна у віці до 14 років зазнали нападу

Гітлерюгенду в Генінгсдорфі. Понад 100 банерів і державних емблем були викраденими та зганьбленими”.

Джерело: “complaint by the bishop of Berlin, nikolaus bares, against attacks by the HJ at an event by catholic youth in Hennigsdorf and ban on the catholic church newspaper for the diocese of Berlin, 1934, с. 5 (Bundesarchiv)”

Цікаво тут і те, що такі випадки були не поодинокими і менти цілком стояли на боці Гітлерюгендців у таких випадках, але решта документів, описуючих подібні випадки, не мають такої великої кількості Гітлерюгендців, на відміну від цього “путчу” на 1800 Гітлерюгендців-язичників. Ох вже цей молодечий запал!

Ось Гітлерюгендці стрибають через вогнище, святкуючи літнє сонцестояння.

(Берлін, Німеччина, червень 1937.
взято з Бундесархіву, підпис зліва знизу).

“На цих фото особистий штаб Рейхсфюрера святкував літнє сонцестояння разом з лідерами Гітлерюгенду керівництва Рейхмолоді біля воріт Берліна. Обергрупенсфюрер Серф передає факел начальнику особистого штабу Рейхсфюрера СС. Лідер групи СС [Карл] Вольф, у Бауері”

Джерело : “FM Zeitschrift: Monatsschrift der Reichsführung SS für fördernde Mitglieder (8th edition) 1938, с. 18”

Ось ще кілька фотографій, присвячених тому, як Гітлерюгендці святкували Германські язичницькі свята:

На цьому фото зображено святкування Йоля Гітлерюгендом у 1937-му році в Альтені.

А ось Гітлерюгендці використовують Коловрат та Колядник, на додачу до ледве помітної на фото Руни ЖИТТЯ.

На фото зображений палатковий табір Гітлерюгенда в Кьолні, 1938 рік.

Знак кваліфікації “Гітлерюгенд”, який вручався за успішне проходження серії тестів, що вимірюють фізичну та ідейологічну підготовленість, що оцінюються відповідно до Leistungsbuch (документ та книжка успішности, що засвідчує особу).
Руна Тюр тут, як тут.

Язичницькі поховання

Особиста могила Теодора Ейке.

Могила стилізована під руну Тюр, яка символізує пожертву однойменному Германському Богові війни.

Церемонія проведення загиблих воїнів Третього Райху до Вальгали.

Й тут ми можемо спостірегати ту саму руну Тюр разом зі Свастичним колом позаду.

SS-KB Ernst Baumann

SS-KB Ernst Baumann

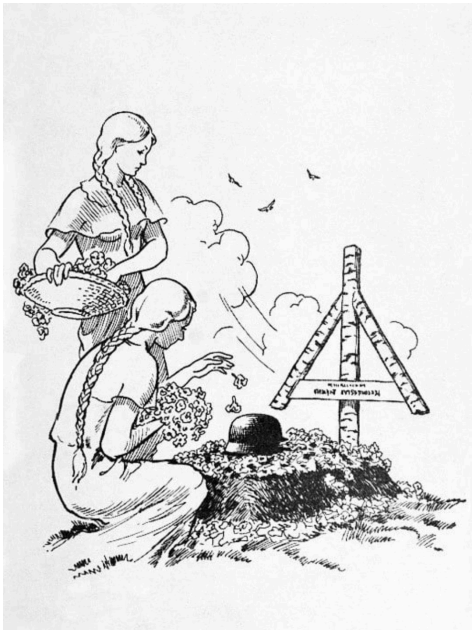

А це могили членів Німецьких Ваффен СС в Аррасі, Франція, захоплені в листопаді в 1941 році.
З руною Тюр, як ми можемо бачити.

Так, це все язичницькі СС-івські кладовищі з використанням руни Тюр.

Ілюстрація Фінна Вігфорсса, Норвезького художника та військового Waffen-SS на тему язичницького меморіалу в формі руни смерті.

Церемонія проведення загиблих воїнів до Вальгали. Позаду ми можемо спостірегати руну смерті.

Місцеві Націонал-соціалістичні чиновники проводять меморіальну церемонію на міському кладовищі (Friedhof) у 1944 році, в одній із секцій, відведених для жертв бомбардувань. На великому банері зображено Німецький рунічний символ смерті. У цій частині Фрідгофа, між секціями 32 і 36, досі зберігаються могили жертв бомбардування 1943–45 років. Інші жертви бомбардування були поховані в секціях 9 і 17. (Stadtarchiv Schweinfurt)

Під час війни Націонал-соціалістичні церемонії у Швайнфурті були зосередженими на похованні жертв бомбардувань. Ліворуч жертви бомбардування поховані на міському кладовищі в 1944 році. Знаходиться між секціями 32 і 36 на сьогоденішньому кладовищі (Stadtarchiv Schweinfurt).

Кладовище з Рунами смерти.

Кладовище в Московії з Рунами смерти.

А ось так тії меморіяли ставились.

Вхід до кладовища супроводжувався замком у формі
Руни життя.

Язичницьке СС-івське кладовище.

Можемо спостерігати як руни життя, так і любов, з
якою СС-івці проводжали своїх поплічників,
бережно виражаючи власну ноту пошани та любови
до тих, з ким вони пліч-о-пліч воювали за те, що всі
вони розуміли без лишніх слів та художньої
балаканини.

Ця фотографія окрім меморіалів у формі рун життя цікава ще й тим, що з неї ми дізнаємось, яким чином вкривали тіло похованого СС-івського воїна (а саме у прапор Третього Райху).

При тому СС-язичницькі меморіали виконувались не лише з дерева, однак виконувались ще й з граніту та створювались, ба навіть, цілі вівтарі на тему проведення до Вальгали загиблого героя Німеччини.

Руна життя, як і решта язичницьких Германських Рун, використовувались не лише для поховання Німців, а ще й для всіх СС-івських легійонів, як тих

легійонів, члени яких визнані Арійцями, себто Генетичними Білими Расовими людьми. Тому і Норвезький фронт залишив таке пам'ятне фото.

Рунічна символіка була й на таких меморіалах, як ми можемо бачити.

А на цих фото зображений цілий вівтар з язичницькою символікою, а саме рунами Одал (Та Свастикою, яка й так була всюди).

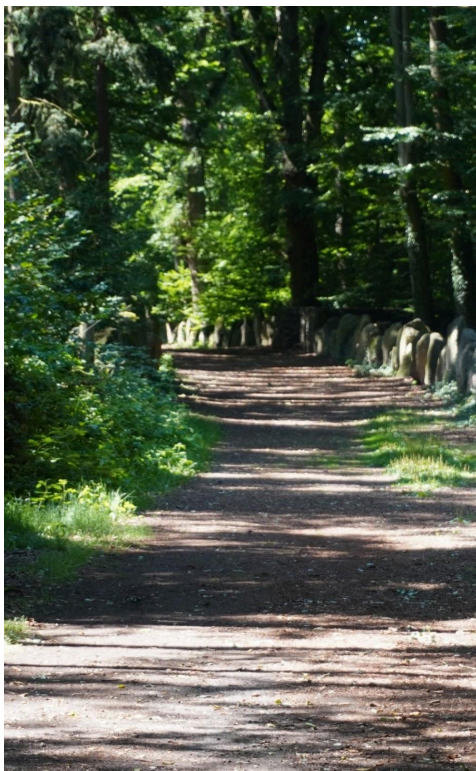
Фотографія була зроблена з нагоди відкриття
Націонал-соціалістами площі Ландтаг 28 червня
1936 року.

Меморіал, присвячений героям
Націонал-соціалістичного руху у
Вюртембергу, 1935 рік.

На ньому ми можемо помітити Руну Зіг, Руну життя
та Свастику.

Меморіал був знищеним після закінчення Другої
світової.

Ну і “дещо” офтоп, однак, все ж.

Sachsenhain (саксонський гай) – антихристиянський меморіал у Вердені, побудований у 1934 році за дорученням Альфреда Розенберга та Німецької дослідницької асоціації “Аненербе” завдяки місцевим будівничим компаніям.

Був комплексом з 4500 вертикально стоячих каменів та язичницького алтарю, прикрашеного рунічним декором, й відсилає до кривавого суду Вердена, на якому карл великий наказував обезголовити Саксів-язичників.

Місце прагнули зробити не лише меморіалом, але й центром паломництва.

“The assault on the practices and institutions of the christian churches was deeply embedded in the psyche of National Socialism. At the same time, the activists could draw on the verbal violence of party leaders towards the churches for their encouragement. Goebbels’s orchestrated attacks on the clergy through the staged ‘immorality trials’ of Franciscans in 1937. Hitler’s impatience with the churches prompted frequent outbursts of hostility. In early 1937, he was declaring that ‘christianity was ripe for destruction’ (Untergang), and that the churches must yield to the ‘primacy of the state’, railing against any compromise with ‘the most horrible institution imaginable”

«Напад на практику та інституції християнських церков був глибоко вкорінений у психіці Націонал-соціалізму. У той же час активісти могли використовувати для свого заохочення словесне насильство партійних лідерів щодо церков. Організовані Геббельсом напади на духовенство через інсценовані «суди за аморальність» Францисканців у 1937 році. Нетерпимість Гітлера до

церков викликала часті спалахи ворожнечі. На початку 1937 року він заявляв, що «християнство дозріло для знищення» (Untergang), і що церкви повинні поступитися «prima держави», виступаючи проти будь-якого компромісу з «найжахливішою інституцією», яку тільки можна уявити»

Джерело : “Hitler, 1936–1945” by Ian Kershaw с. 83

"In a confidential circular to all gauleiter in June 1941, Bormann had expressly declared that christianity and National Socialism were incompatible. The party must struggle, therefore, to break the church's power and influence"

«У конфіденційному циркулярі всім гауляйтерам у червні 1941 року Борман прямо заявив, що християнство та Націонал-соціалізм є несумісними. Тому партія повинна боротися, щоб зламати владу та вплив церкви»

Джерело : “Hitler, 1936–1945” by Ian Kershaw, с.472

"He was determined, after their 'insidious' behaviour during the winter, he said, doubtless playing here on the many complaints fed to him by Goebbels and the other gauleiter, to destroy the christian churches after the war"

«Після їхньої «підступної» поведінки взимку, сказав він, безсумнівно, користуючись багатьма скаргами, які йому наготували Геббельс та інші гауляйтери, він був сповнений рішучості знищити християнські церкви після війни»

Джерело : "Hitler, 1936-1945" by Ian Kershaw, с. 564

Підсумок

Третій Райх був повністю язичницькою державою. Звісно, що Гітлер разом з поплічниками не могли, прийшовши одразу до влади, знищити всі церкви та спалити всю жидовірську літературу, бо, по перше, електорат був би втраченим (тоді в Німеччині роль церкви, як інституту, була значно сильнішою, ніж зараз), а, по друге, Німецький народ не воював би, бо, як казав сам Гітлер, повноцінно впровадити лише Германське язичництво в ті часи не було можливим через надто великий вплив жидовіри, тому Гітлер повинен був разом з тим же Розенбергом та всією державною верхівкою Райху розробляти проєкт “позитивного христіянства”, яке було, по факту, новою релігією, в якій від того самого старого христіянства нічого й не лишилось, буквально, окрім назви.

Також Гітлер намагався відроджувати Германське язичництво через тенденції традиційної культури та культу вождя, яким замінили культ мертвого жидка (з “Ein Volk – Ein Reich – Ein gott” на “Ein Volk – Ein Reich – Ein führer”).

У 21-му столітті значно легше бути язичником (декларативно, не по суті), ніж у столітті 20-му,

тому наразі можна значно сміливіше відкидати
жидовіру, як те, що завершило Європу в рабство під
жидовським свавіллям.

Вигаданий мертвий жидок помер.

Слава Нашій Генетичній Білій Расовій язичницькій
вірі!

Слава Третьому Райху!

Heil Hitler!

88!

Зміст книги

- Адольф Гітлер

с.7

Антижидовірські та язичницькі цитати з “Mein Kampf”

с.7

Мистецтво Адольфа Гітлера :
Поетика

с.12

Улюблена література

с.15

Мемуари, спогади про Гітлера-язичника від
СС-івців

с.22

Записи про Гітлера-язичника в щоденниках

с.54

- Генріх Гіммлер

с.79

- Альфред Розенберг

с.93

- Йозеф Геббельс

с.103

- Мартін Борманн

с.112

•Язичницьке та антижидовірське мистецтво

Третього Райху

Ріхард Вагнер

с.117

Ігор Стравінський

с.117

•Язичницьке та антижидовірське поетичне мистецтво Третього Райху

Курт Еггерс

с.119

•Язичницьке та антижидовірське скульптурне мистецтво Третього Райху

Арно Брекер

с.122

Йозеф Торак

с.126

•Язичницька та антижидовірська література Третього Райху

с.128

•НС-журнали/ НС-газети

Німецькі журнали :

der Schulungsbrief,

с.137

Völkish Beobachter

с.147

der Stürmer

с.150

das Schwarze Korps

с.173

Leitheft

с.179

Голяндські журнали :

Storm SS

с.191

Hamer

с.195

Датські НС-журнали :

DNSAP

с.214

•Язичницькі символи Третього Райху

с.216

•Продаж язичницьких сувенірів та виробів

Націонал-соціалістичною партією Німеччини

с.224

•Язичницькі свята та їх способи святкування в
Третьому Райху

с.238

•Язичницькі поховання

с.265

•Підсумок

c.281